

Livia-Silvia Marcu
George Panțică
Corina Simionescu
- coordonatori -

SCOALA ONLINE

ASPECTE. PROVOCĂRI. SOLUȚII.

**LIVIA-SILVIA MARCU
GEORGE PANTIĆĂ
CORINA SIMIONESCU**

COORDONATORI

**ȘCOALA ONLINE.
ASPECTE. PROVOCĂRI. SOLUȚII.**

**EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ
FOCȘANI, IUNIE 2020**

Referent științific: prof. dr. Livia-Silvia Marcu

Coperta: Daniel Gherasim

Tehnoredactare computerizată: Corina Simionescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Școala online: aspecte, provocări, soluții / coord.:

Livia-

Silvia Marcu, George Panțica, Corina Simionescu. -

Focșani: Cartea vrânceană, 2020

ISBN 978-606-92663-6-6

I. Marcu, Livia Silvia (coord.)

II. Panțică, George

III. Simionescu, Corina

37

**Întreaga responsabilitate privind originalitatea lucrărilor
aparține autorilor.**

Cuprins

<i>Despre problematica eului și limitele alterității în sistemul de învățământ, prof. dr. Livia-Silvia Marcu.....</i>	<i>6</i>
<i>Ce este educația online?, inf. Corina Simionescu.....</i>	<i>8</i>
<i>Aspecte privind tranziția la educația online, profesor Marius Măciucă.....</i>	<i>12</i>
<i>Classe virtuelle: le futur de l'apprentissage à distance, prof. Lucica Bocu.....</i>	<i>16</i>
<i>Școala online, o provocare pentru dascăli și elevi, prof. Luminița Angelescu</i>	<i>24</i>
<i>Starea de bine a preșcolarului în contextul actual al izolării, prof. Năstac Elena</i>	<i>30</i>
<i>O săptămână în lumea lui Geo, prof. Busuioc Ionela Cristina</i>	<i>36</i>
<i>Interactivitate prin învățarea online, prof. învățământ primar Dediu Camelia</i>	<i>40</i>
<i>Modalități de utilizare a eLearning-ului în procesul didactic, prof. Dumitrache Ionica.....</i>	<i>46</i>
<i>Comunicarea – o realitate cu mai multe înțelesuri, profesor Milea Sorina</i>	<i>51</i>
<i>O nouă provocare – școala la distanță – școala de acasă, prof. Braicău Carmen-Camelia</i>	<i>57</i>
<i>Avantajele și dezavantajele școlii online, prof. Chifani Andreia ...</i>	<i>61</i>
<i>Școala online – o experiență de neuitat, prof. Comorașu Aura</i>	<i>64</i>
<i>Instrumente online utile în activitatea didactică, prof. inv. primar Oprea Nicoleta</i>	<i>67</i>
<i>Școala de acasă, prof. Dulceac Dorina.....</i>	<i>71</i>

<i>Idee de predare a tablei împărțirii online la clasa a II-a, prof. învă. primar Petcu Loredana-Adriana</i>	<i>77</i>
<i>Provocări și soluții în desfășurarea activităților matematice în mediul on-line, prof. Bârsan Georgiana-Viorica</i>	<i>81</i>
<i>Școala online, o provocare, prof. Golea Florentina</i>	<i>84</i>
<i>Școala online, o școală a viitorului în era digitală, prof. metodist George Panțică.....</i>	<i>88</i>
<i>Next level sau despre învățarea online, prof. Ștefan Torcărescu ...</i>	<i>91</i>
<i>Resursele web în procesul educațional, prof. învă. primar, Diaconu Gabriela, prof. Diaconu Manuel Liviu</i>	<i>94</i>
<i>Paradigmele învățământului online în învățământul postliceal sanitar, prof. Codrescu Claudia</i>	<i>98</i>
<i>Povestea numărului 3, prof. învă. preșcolar Nițu Andreea</i>	<i>98</i>
<i>Școala de acasă, școala on-line - o nouă provocare, prof. Tomescu Irina</i>	<i>106</i>
<i>Școala online. Provocări și răspunsuri, prof. dr. Teodora Bentz.....</i>	<i>113</i>
<i>Ghid de utilizare "SOCRATIVE", prof. Mihail Fâsan.....</i>	<i>117</i>
<i>Școala online- resurse și metode, prof. Drăgulin Luiza-Nicoleta</i>	<i>126</i>
<i>On-line - firul salvator al educației, prof. Bărbosu Pompilia</i>	<i>132</i>
<i>Școala de acasă, prof. Feroiu Eliza</i>	<i>138</i>
<i>Școala online - o provocare pentru elevi și profesori, prof. David Fănica.....</i>	<i>142</i>
<i>Avantajele și dezavantajele mediului on-line pentru copii, prof. învă. primar Soporan Camelia.....</i>	<i>145</i>
<i>Beneficiile învățării digitale, școala viitorului, profesor Pîslaru Alexandra</i>	<i>149</i>
<i>Școala on-line. aspecte. soluții. exemple de bune practici, prof. învă. preșc. Șerban Mariana</i>	<i>153</i>
<i>Clasa inversată- inovație pedagogică, prof. Daniela Mihalcea...157</i>	

<i>Școala digitală și provocările activităților online la clasă, prof. Bărbosu-Ene Cristina Daniela.....</i>	<i>163</i>
<i>Școala online, prof. Stănculețu Bianca Florica</i>	<i>167</i>
<i>The importance of digital resources in teaching vocabulary, prof. Nicoleta Daniela Pârâiac</i>	<i>170</i>

Despre problematica eului și limitele alterității în sistemul de învățământ

Prof. dr. Livia-Silvia Marcu

*Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea,
director*

Volumul *"Școala online. Aspecte. Provocări. Soluții"* reprezintă rezultatul participării cadrelor didactice la conferința județeană, cu participare națională, organizată de Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, în luna iunie, 2020.

Pandemia izbucnită în România în martie 2020 a generat polemici și reconfigurări ale sistemului de învățământ, realitate asumată în mod diferit de către cei implicați: elevi, părinți, profesori. De aceea, imaginea publică a acestor categorii a suportat deformări, nuanțări, interpretări greu de anticipat. De altfel, istoria lumii a înregistrat numeroase evenimente-limită care au constituit crize ale umanității, înțelese ulterior ca factori ai dezvoltării. În acest sens, am considerat că prin consemnarea schimbărilor determinate de pandemia COVID-19, vom realiza, de fapt, un jurnal autentic de pandemie, care să transcrie experiențe inedite, soluții originale, emoții, metode și strategii neconvenționale care să definească paradigmatic învățarea la distanță. Pe lângă 25 de lucrări realizate de cadre didactice din județul Vrancea, volumul conține și 11 comunicări care au o cuprindere națională, ceea ce dovedește interesul participanților și actualitatea demersului nostru. Din punct

de vedere tematic, volumul stă sub semnul unității în diversitate, acoperă numeroase ipostaze ale învățării online: palierele comunicării, avantajele și dezavantajele învățării online, fenomenul digitalizării, resurse web, mijloace și metode inovative, instrumente de evaluare.

Experiența pandemiei a dezvăluit latențe ale profesorului nevoit să se reorienteze în demersul didactic, uneori fără să realizeze dimensiunea schimbării de sine și a celor din jur. Astfel, cadrul didactic a cunoscut provocări care au dovedit nevoia de inovație, creativitatea generată de izolare, puterea exemplului, reacția față de prejudecăți, importanța formării continue.

Așadar, activitatea didactică derulată în condiții de izolare a favorizat diferite forme de rezistență, însă și limite ale condiției umane, în general. Cu siguranță, rolul cadrului didactic a fost redefinit cu această ocazie, iar partenerii educaționali au reconsiderat importanța actului de predare.

Ce este educația online?

Inf. Corina Simionescu

Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea

Putem descrie educația online ca fiind: *instruire bazată pe computer, instruire bazată pe web, instruire bazată pe internet, instruire online, e-learning (învățare electronică), m-learning (învățare mobilă), educație asistată de computer la distanță.*

Așadar, educația online poate fi descrisă în mai multe moduri care provin dintr-o varietate de stiluri, dar la baza ei putem spune că *educația online este o învățare susținută electronic, care se bazează pe Internet pentru interacțiunea profesor / elev și distribuirea materialelor de la clasă care poate include audio, video, text, animații, medii de formare virtuală și chat-uri live cu profesori. Este un mediu bogat de învățare cu mult mai multă flexibilitate decât o clasă tradițională.*

Din această definiție simplă provine un număr aproape infinit de moduri de a preda și învăța în afara sălilor de clasă tradiționale.

Atunci când este folosit la întregul său potențial, educația online s-a dovedit a fi mai eficientă decât instruirea pură față în față. Poate fi antrenant, distractiv și adaptat pentru a se potrivi orarului oricui.

Tehnologia IT, comparativ cu orice alte vremuri de până acum, ne influențează viețile mai mult decât orice alt domeniu. Impactul "revoluției" IT pe care o trăim în prezent se

răsfrânge atât la nivel personal, național cât și la nivel global! E o provocare pentru noi toți să ținem pasul cu tehnologia.

În prezent, aproape orice carieră ar urma cineva, depinde (fie și) într-o mică măsură de tehnologie. De la explozia internetului în anii '90 care a devenit accesibil familiilor obișnuite prin anii 2000, în prezent putem afirma că avem internetul "în buzunar" datorită smartphone-urilor fără de care, eu personal, de exemplu, nu mai pot concepe existența. Este bine? Este rău? Ar trebui să ne considerăm privilegiați că trăim într-o perioadă în care domeniul IT este într-o dezvoltare exponențială?

Dincolo de aplicațiile pe care le folosim zilnic pentru cumpărături, socializare, achitat facturi etc., iată că importanța IT-ului în domeniul educației este de necontestat datorită faptului că ne face viața mai ușoară și mai plăcută (!?) Nu este neapărat necesar să înțelegem cum funcționează tehnologia din spatele aplicațiilor care ne sunt necesare desfășurării activităților; putem obține beneficii doar cu abilități medii în utilizarea calculatorului. Șoferul mașinii nu trebuie să fie și mecanic pentru a conduce!

Conceptul de educație tradițională s-a schimbat radical în ultimele luni. Cum prezența elevilor și a profesorilor într-o sală de clasă nu a mai fost posibilă din cauza închiderii școlilor în luna martie a anului 2020, utilizarea internetului a devenit principala soluție pentru continuarea educației.

A fi prezent fizic într-o sală de clasă nu mai este astăzi singura opțiune pentru învățare. Atât timp cât ne dorim, putem avea acces la educație de calitate oricând și oriunde, singura condiție fiind existența unui computer funcțional conectat la internet. Implicarea cu care profesorii predau online și maturitatea cu care elevii își însușesc (sau nu) noțiunile predate se va vedea mult mai târziu în viață...

Timpurile pe care le trăim impun reconfigurarea a ceea ce noi numim educație, proces de învățare sau... oricum i-am

spune! Este necesar să înțelegem că lucrurile evoluează, că sala de clasă poate fi lumea întreagă, iar învățarea trebuie să fie pe tot parcursul vieții!

Tehnologia educațională pe internet este acum o altă alfabetizare care provoacă elevii la toate disciplinele. Educația online este asociată cu educația la distanță, dar poate funcționa mai bine atunci când profesorul și elevii sunt împreună într-un laborator cu fiecare terminal conectat la Internet.

Desigur, utilizarea tehnologiei IT necesită formare continuă pentru profesori și constituie un efort considerabil pentru a proiecta o secvență educațională. Este nevoie de mai mult timp de pregătire pentru ca un profesor să poată preda online decât față în față pentru că este necesară punerea în practică a unui cumul de competențe în IT care pot fi dobândite la cursurile de formare continuă pe care noi, la Casa Corpului Didactic Vrancea, le oferim cu drag colegilor profesori.

Fabricile de diplome, unele cu nume asemănătoare chiar universităților celebre au devenit, în acest context, inutile!

Așadar, educația online este viitorul educației? Și dacă da, la ce nivel poate fi implementată?

Potrivit studiilor, în străinătate, rata de abandon este mult mai mică în învățarea online decât la cursurile tradiționale. Acest lucru se datorează probabil scăderii factorilor de stres și a presiunilor altfel prezente în sistemele tradiționale de școlarizare. Elevii au voie să învețe și să practice în ritmul lor; materialul lor de curs este, de asemenea, disponibilă pentru o viață întreagă, în cazul în care vor să se întoarcă și să-și reîmprospăteze memoria.

Din punctul meu de vedere, pentru ca educația online să facă parte din viitorul educației este necesară o infrastructură care trebuie implementată la nivel național: profesori formați, platforma națională de e-learning, bibliotecă școlară virtuală, accesul la soft educațional free, schimbarea curriculum-ului,

colaborare instituțională eficientă... desigur, toate se pot face doar la nivel național... cu o abordare pozitivă, cu deschidere, și doar după o amplă cercetare în urma experienței de învățare cauzată de pandemie...

Aspecte privind tranziția la educația online

Prof. Marius Măciucă

Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani

În contextul transformărilor actuale din educație, atenția cadrelor didactice se concentrează pe fenomenul de digitalizare și metodele de predare folosite, astfel încât procesul educațional să nu fie afectat din punct de vedere calitativ. Pentru a realiza această “digitalizare”, nu este de ajuns să dispunem de resursele materiale necesare, ci este obligatoriu ca și persoanele implicate în acest proces să dețină abilitățile necesare lucrului în mediul online.

Școala trebuie privită ca un laborator ce permite elevilor să descopere, să cerceteze, să experimenteze și să evolueze în ritmul individual de învățare, cu sprijinul profesorului care are rolul de a crea scenarii reale de învățare. Așadar, în condițiile actuale, profesorul trebuie să găsească metodele potrivite pentru a putea susține la același nivel calitatea procesului educațional. Predarea în mediul online pune la încercare capacitatea profesorului de a se adapta la noile condiții și de a-și pune în valoare creativitatea și inventivitatea. Orele clasice, închise, trebuie înlocuite cu lecții de tip “open up” care permit elevilor să primească informațiile de bază într-un timp relativ scurt, aceștia urmând să aprofundeze noțiunile respective asincron. Prin urmare rolul primordial al profesorului nu mai

este acela de a transmite informații rigide, ci mai ales de a ghida elevul în procesul de învățare.

În ceea ce privește evaluarea, profesorul trebuie să țină cont de finalitatea actului educațional, conștientizând că elevul trebuie să învețe, pe lângă altele și abilități esențiale generale precum comunicare, colaborarea, gândirea critică sau rezolvarea de probleme. Pentru a obține rezultate cât mai bune, procesul de învățare nu trebuie să fie rigid, ci din contră, să permită elevului să experimenteze, să se dezvolte profesional, acesta fiind astfel mai implicat în procesul de învățare.

Soluția de menținere a unui nivel ridicat de implicare din partea elevilor pare să fie stimularea gândirii critice și creative a acestora deoarece creativitatea combină în mod ideal cunoștințele tehnice cu motivația și imaginația. Pentru a conduce procesul educațional în această direcție, profesorul trebuie să ajute elevii să înțeleagă noțiunile prin acceptarea punctelor de vedere diferite, prin organizarea, moderarea și dirijarea activităților și prin promovarea învățării prin colaborare.

O variantă prin care profesorul poate stimula gândirea creativă și critică a elevilor, este și învățarea bazată pe metoda proiectelor, ce constă în rezolvarea problemelor din viața reală prin sarcini ce implică elevii în derularea unor activități colaborative ce sprijină dezvoltarea capacității acestora de a identifica soluții pentru problemele date. Temele unor astfel de proiecte trebuie să implice găsirea unor legături concrete cu viața reală, sarcinile de învățare fiind elementul de bază, scopul fiind de a realiza conexiuni între elemente, de a sintetiza și organiza informații din diverse domenii de interes.

Versatilitatea cadrului didactic trebuie să se evidențieze și în ceea ce privește adaptarea metodelor de evaluare utilizate. În afară de cunoscutele metode clasice de evaluare, există și metode adiacente care pot fi utilizate cu succes în mediul de învățare virtual. Una dintre aceste metode este portofoliul adnotat, ce permite profesorului să identifice nivelul de creativitate al elevului, sarcina acestuia din urmă fiind de a structura imagini, materiale, idei corelate cu subiectul discutat sub forma unui raport scris. Un astfel de raport oferă profesorului și informații referitoare la nivelul de înțelegere pe care l-a atins elevul în raport cu subiectul respectiv.

Evaluarea online, bazată pe utilizarea calculatorului, poate fi considerată a fi bazată pe o anumită rutină, ce constă în generarea unor itemi predefiniți, însă acest tip de evaluare poate îmbogăți într-o oarecare măsură experiența elevilor. Evaluarea online se rezumă în general la efectuarea unei evaluări formative, avantajul imediat fiind obținerea rapidă a unui feedback referitor la nivelul de înțelegere a temelor parcurse. Profesorul modern trebuie să țină cont de faptul că evaluarea nu este un instrument de contabilizare și clasificare a rezultatelor ci un instrument care ajută profesorul să identifice nivelul de înțelegere al elevilor, permițându-i acestuia să deruleze anumite acțiuni cu scopul de a remedia carențele, acolo unde este cazul.

În concluzie școala modernă trebuie să fie locul în care elevii cercetează, își dezvoltă personalitatea și modul propriu de gândire sub îndrumarea profesorului, care coordonează activitățile educaționale. Metodele și strategiile de predare trebuie să fie adaptate condițiilor de lucru și necesităților individuale ale elevilor și să susțină dezvoltarea competențelor

cheie de bază precum comunicarea, colaborarea, creativitatea și gândirea critică. De asemenea, în tot procesul educațional trebuie să se țină cont de faptul că tocmai modul diferit de a gândi îi ajută pe elevi să evolueze, așadar profesorul nu trebuie să clasifice drept greșite anumite idei, ci să încerce să îndrume elevul spre a găsi soluția la problema propusă.

Classe virtuelle: le futur de l'apprentissage à distance

*Prof. Lucica Bocu,
Colegiul Tehnic Auto „Traian Vuia” Focșani*

„Si vous souhaitez apprendre aux gens une nouvelle façon de penser, n'essayez pas de leur apprendre. À la place, donnez -leur un outil dont l'usage les mènera à de nouvelles façons de penser.”

Buckminster Fuller

La classe virtuelle est un outil qui favorise le maintien de la classe en créant un moment dans la journée où tous les élèves peuvent se retrouver et échanger. De plus, il permet aux élèves de ne pas rester isolés, de maintenir une dynamique de groupe et d'entretenir le lien avec leurs enseignants. Il permet aux enseignants de conseiller les élèves sur les séances à travailler en priorité, et d'animer un cours à distance en faisant participer les élèves.

La classe virtuelle offre la possibilité à chacun de travailler à son rythme. Ces dispositifs ne peuvent donc être que provisoires et ne remplacent pas la présence physique en classe.

La continuité pédagogique, c'est de réaliser une formation classique en présentiel à distance via un outil de classe virtuelle.

Les avantages de la classe virtuelle

Etant donné le besoin toujours croissant d'innover dans l'éducation, les formateurs et les institutions doivent avoir des solutions toutes prêtes. Cela signifie inévitablement augmenter la disponibilité des outils d'apprentissage numérique, incluant à la fois *l'apprentissage à distance* et *les classes virtuelles*. Tandis qu'ils mesurent le besoin de leurs étudiants, les établissements scolaires devront examiner quel sera le meilleur système pour obtenir les résultats d'apprentissage désirés. Même si les environnements virtuels ne sont pas parfaits en toute situation, ils possèdent beaucoup d'avantages tels qu'un système d'apprentissage en ligne synchrone:

- *Grande interactivité*

Une classe virtuelle efficace aura de nombreux réseaux de communication, cela inclut une messagerie instantanée, un chat vocal, et/ou la visio-conférence. Idéalement, il y aura aussi la possibilité pour les étudiants et les professeurs d'utiliser un espace de travail partagé pour maintenir l'engagement avec le matériel du cours. Par exemple, cela peut être une option *d'apprentissage assisté par vidéo*.

- *L'apprentissage collaboratif*

Lié à l'interactivité, voici une possibilité offerte par la classe virtuelle, et souvent, en temps réel. Via des discussions partagées, des documents et des tableaux numériques, les étudiants peuvent travailler ensemble pour résoudre des problèmes ou approfondir le matériel du cours. Pour simuler un travail de groupe, les salles de discussion permettent aux étudiants de travailler par paires ou en petits groupes tout comme dans une salle de classe physique.

- *L'étudiant au centre de l'enseignement*

L'un des défis de l'apprentissage à distance est le fait que le matériel préenregistré place au centre du cours le professeur. Tandis que le matériel d'apprentissage traditionnel comme les textes et vidéos sont pratiques et faciles pour enseigner par niveau, il est plus difficile de les adapter aux besoins de l'élève. Une classe virtuelle, surtout si c'est en direct, possède une grande partie de l'agilité et de la réactivité de l'éducation en personne.

- *Variété du contenu*

Tout comme un tableau blanc interactif au sein de la salle de classe, une classe virtuelle peut facilement inclure une grande variété de médias pour présenter, revoir ou renforcer le matériel éducatif. À travers des liens, des fichiers, des médias intégrés, le professeur peut utiliser du contenu éducatif plus large et augmenter ainsi l'engagement des étudiants à travers un spectre plus étendu d'intérêts et de capacités.

- *Un espace d'apprentissage sûr et confortable*

Il permet d'interagir avec ses mentors ou ses pairs, il facilite l'ouverture et l'engagement des étudiants dans l'apprentissage virtuel. Si le format simule de près le monde réel, c'est encore plus vrai.

Comment choisir sa classe virtuelle?

Certaines fonctions sont essentielles, pour que la classe virtuelle fonctionne. D'autres seraient un plus et de cette manière on pourrait améliorer l'expérience de l'utilisateur. Voici un aperçu des options auxquelles on doit être attentif lorsque l'on cherche un environnement d'enseignement virtuel(*Messagerie, Chat vocal, Flux vidéo, Partage de fichiers, Gestion de la participation, Tableau blanc numérique, Groupes d'étudiants, Intégration*).

Intégration

Dans un environnement digital aucun logiciel n'intègre toutes les fonctions nécessaires. Une bonne salle de classe virtuelle maîtrise ses propres limitations en ajoutant à ses fonctionnalités d'autres services tels que Google Drive, Google Classroom ou Zoom.

1. Google Classroom

L'application Google Classroom est une plateforme réservée aux établissements scolaires. Il suffit d'avoir un compte Google personnel. Elle facilite la communication entre les enseignants et les élèves, au sein de l'école comme à l'extérieur. De plus, elle favorise les économies de temps et de papier, facilite la création des cours (Fig.1), la distribution des devoirs (Fig.2), et simplifie l'organisation du travail scolaire.

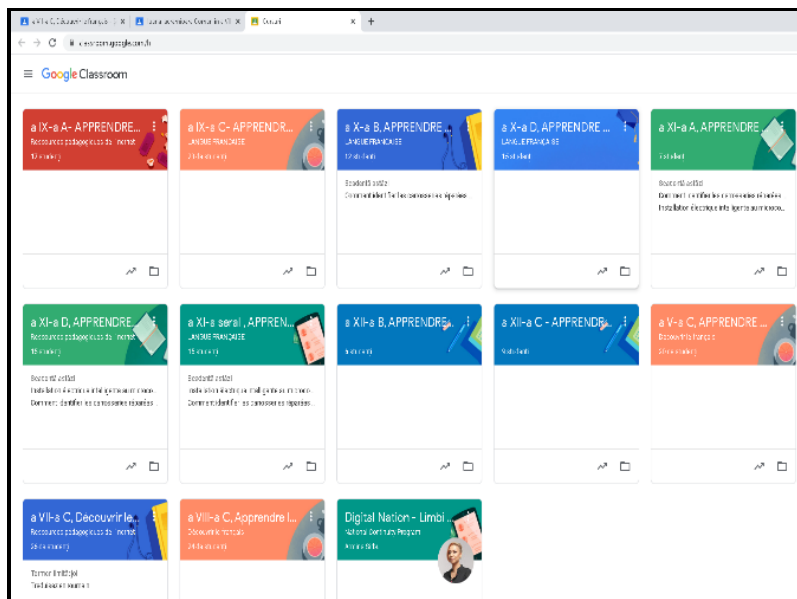

Fig.1

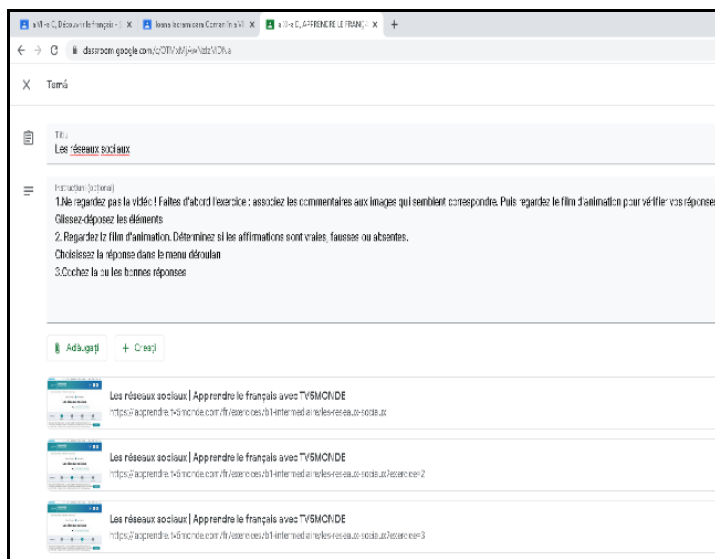

Fig.2

Les enseignants partagent directement leur contenu avec leurs élèves (Fig.3) pour leur permettre de participer à un cours.

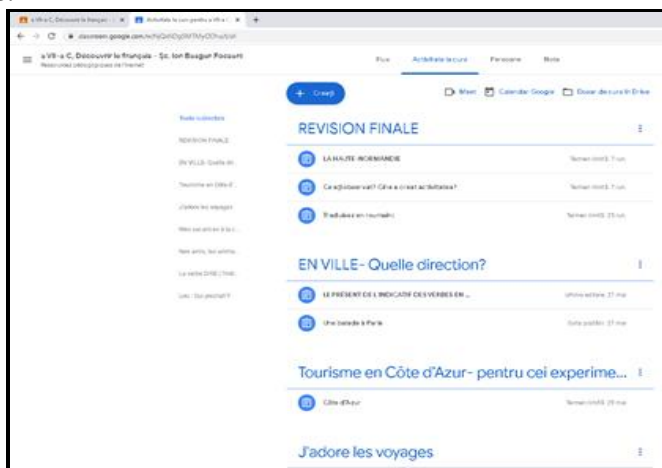

Fig.3

[illegible]

Fig.4

[illegible]

Fig.5

Ainsi, les élèves peuvent afficher leurs devoirs.

Les cours partagés sont enregistrés automatiquement au sein de Google Drive (les documents, les photos et les vidéos, par exemple).

Par ailleurs, on peut lancer des annonces et des discussions instantanément.

Les élèves ont la possibilité de partager des ressources avec leurs collègues et de répondre aux questions du flux.

Les enseignants et les élèves peuvent prendre des photos ou des vidéos, et les poster dans Classroom.

2. Zoom

Zoom est une plateforme dans le domaine des communications vidéo modernes. Elle est facile à utiliser et fiable pour les conférences vidéo et audio, la collaboration, la messagerie et les webinaires sur les téléphones, les systèmes mobiles, de bureau et de salles.

Le système de Salles Zoom Rooms est la solution logicielle originale de salles de conférences utilisée à travers le monde dans les salles de conférence, de rassemblement et de formation, ainsi que dans les bureaux de direction et salles de classe.

Adjoindre la possibilité d'intégration à un système le complique et demande aux utilisateurs d'apprendre à utiliser plusieurs systèmes. Mais cela permet au logiciel de maintenir son principal objectif.

Réflexions finales

L'utilisation de l'apprentissage à distance croît de façon exponentielle. Et cela ne va pas s'arrêter. Il n'y a aucune raison que tout l'enseignement se déroule au sein d'un même espace physique. Un monde mieux connecté signifie plus de souplesse pour les professeurs et pour les étudiants.

Imaginez un monde où apprendre n'est plus uniquement lié à l'école, mais à un événement de notre vie, un voyage, en explorant le monde, et même depuis notre maison, avec le confort et la sécurité dont nous avons besoin.

Une classe virtuelle est un moyen idéal pour créer une vraie connexion en temps réel depuis n'importe où dans le monde. C'est le nouvel outil pour les éducateurs en ligne et „*quand on trouve sa voie peut tout changer!*”

Sitographie:

<https://classroom.google.com/c/NjQxNDg5MTMyODha>

<https://classroom.google.com/c/OTMxMjAwNzIzMDNa>

<https://www.blog-formation-entreprise.fr/formation-a-distance-choisir-forma/>

<https://www.viewsonic.com/library/fr/education-fr/classe-virtuelle-le-futur-de-lapprentissage-a-distance/>

Școala online, o provocare pentru dascăli și elevi

Prof. Luminița Angelescu

Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân Pitesti, Argeș

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasă deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e

văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a aspațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție. Până la urmă, nu e nimic nou sub soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare
4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.
5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amănunțite de slide-uri.
6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.
2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special,

de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Bibliografie

1.Beetham, Helen& Sharpe, Rhona. Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and delivering e-learning , Routledge, 2007

2. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009.

(Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf)

3. Istrate, Olimpiu – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010

4.Thorne, Kaye. Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning, 2003, Kogan Page Limited

5.Wegerif, Rupert . Expanding the Space of Learning, Springer, 2007

Articol complet:

<http://www.elearningpapers.eu/en/node/74876>

lector universitar, magistru, șef program de studii Tehnologia
informației, UTM, FCIM, DISA, METODE DIGITALE DE
PREDARE

Starea de bine a preșcolarului în contextul actual al izolării

Prof. Năstac Elena

Școala Gimnazială „Mihail Armencea”, Adjud

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe țări să închidă școlile pe o perioadă de mai multe luni, noi, profesorii am fost provocați să ne adaptăm rapid și să transmitem un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală cu instrumente online accesibile pentru toți și multă determinare, putem face progrese împreună.

Contextul actual a adus schimbări pe toate planurile în viața noastră, cu precădere în viața celor mici, a căror posibilitate de înțelegere este limitată. În acest sens, părintele se află în fața unor noi provocări, iar cadrul didactic, prin intermediul diferitelor căi de comunicare, continuă să îi fie partener în educarea preșcolarului. Articolul prezintă realități frecvent întâlnite și oferă câteva sugestii de abordare a preșcolarului și de acțiune cu acesta. Educația preșcolarului continuă acasă în această perioadă. Cu toate schimbările survenite în viața fiecăruia, adult sau copil, familiile au fost supuse unor noi provocări. Atitudinea și reacția fiecăruia este diferită în perioada de stres. De multe ori le pretindem copiilor anumite comportamente, cu toate că și adultului îi este dificil să reacționeze conform normelor în aceste situații; cu atât mai mult, copilul nu este pregătit emoțional și nici biologic să facă față stresului.

Știm că fiecare copil are la baza comportamentului modelul părintelui, reacțiile adultului, pe care le preia prin

imitație și le internalizează. De aceea, adultul-model, în cazul acesta, părintele, trebuie să fie mai atent ca niciodată la propriile acțiuni. Se întâmplă ca părintele să fie mult mai solicitat decât în trecut și aici mă refer la presiunea exercitată de atribuțiile de serviciu care se îndeplinesc acasă și nu la locul de muncă, de respectarea nevoilor celorlalți membrii ai familiei aflați în contact direct 24/24, de gândurile și nesiguranța generate de pandemie, de schimbările survenite pe toate planurile.

Copilul, prin fragilitatea vârstei, nu înțelege aceste schimbări. Îi este neclar de ce petrece atât de mult timp în casă, de ce este restricționat doar la plimbarea în jurul locuinței, de ce nu își poate întâlni colegii de grădiniță sau bunicii, de ce nu poate alerga în părculețul copiilor.

Părinții comunică cu copiii lor (și invers), nu doar prin mesaje verbale, ci și prin componente nonverbale, afectiv-emoționale, gesturi vizibile sau abia perceptibile. O privire atentă sau dezinteresată, o îmbrățișare sau un zâmbet, un gest de afecțiune sau de nervozitate, completează mesajul verbal, îi conferă altă valoare. Părinții trebuie să fie calmi și să își controleze primul impuls când copilul se comportă greșit. Copilul înțelege când îi este criticat comportamentul, de aceea trebuie să evităm a-l critica pe el ca persoană, atenția noastră să se axeze asupra faptei greșite. Copiii încep să realizeze ce reacție emoțională urmează unui ton ridicat al unui adult sau ce expresie facială pot observa la o persoană care râde puternic. Prin intermediul condiționării, al empatiei sau al contagiunii emoționale, copilul, reușește să înțeleagă emoțiile celorlalți.

În perioada preșcolară, copiii reușesc treptat să identifice cauzele sentimentelor oamenilor, limbajul emoțiilor câștigând în acuratețe, claritate și complexitate.

Copiii respectă reguli de exprimare a emoțiilor (Schaffer, R.):

1. reguli de minimizare: reducerea exprimării mâniei sau furiei;
2. reguli de maximizare: în cazul primirii unui dar mai puțin dezirabil, conform conveniențelor, ar trebui să prezinte aceeași intensitate ca în cazul unui dar mult dorit;
3. reguli de mascare: atunci când se consideră că este mai potrivită o expresie neutră;
4. reguli de substituie: când o emoție este înlocuită cu una total opusă.

În însușirea acestor reguli, un rol fundamental îl au părinții. Aceștia transmit regulile prin trei căi: antrenamentul (instrucțiuni directe), modelarea (observarea și imitarea adulților), învățarea contingențelor (extrag regulile în urma interacțiunilor cu adulții).

În contextul actual, aspectele care țin de asigurarea stării de bine a copilului în familie se referă la:

- climatul din familie: relațiile dintre părinți, dintre frați, dintre părinți și copii;
- rutinele copilului: trezirea, igiena personală, aranjatul camerei, micul dejun, etc.;
- implicarea copilului în realizarea unor activități gospodărești: aranjatul mesei, spălatul și curățatul fructelor și legumelor, împăturitul hainelor, adunatul jucăriilor;
- conceperea unui program de activități distractive și jocuri împreună cu toți membrii familiei: activități sportive în casă (fitness, yoga), jocuri de societate, activități practice de confecționare de jucării din materiale din natură sau reciclabile etc.;
- recapitularea cunoștințelor însușite la grădiniță prin constanta legătură cu educatoarea: cunoștințe despre corpul uman, despre natură și viețuitoare, mediul social, reguli de comportament, cunoștințe matematice, comunicare și limbaj, conștientizarea și reglarea emoțională, deprinderi fizice, abilități practice;

- dozarea corespunzătoare a timpului petrecut pe device-uri e importantă pentru sănătatea copilului. Beneficiile acestora nu pot fi contestate (acumulare de informații, dezvoltarea spiritului de observație, creșterea vitezei de reacție, a capacității de selecție etc.), cu toate că studii recente au arătat că efectele negative sunt inevitabile (aparitia durerilor de cap, a dificultăților de concentrare, problemelor de vedere, limitarea interacțiunilor și a comunicării directe);
- -povestea de seară este un moment de conectare directă cu părintele, iar câștigul este de partea tuturor: copilul își îmbogățește limbajul, își dezvoltă memoria, imaginația, își însușește reguli de comportament, află despre noi moduri de acțiune prin prisma personajelor, îndrăgește cărțile, îi este asigurat un somn mai liniștit, iar, pe de altă parte, părintele beneficiază de momente de apropiere când își ține în brațe copilul, când se transpune în personaje diferite ca tipologie și e nevoit să își modeleze vocea, să gesticuleze, să vorbească șoptit sau să cânte;
- stabilirea de comun acord a unor reguli de comportament și aplicarea unor limite, deoarece părinții trebuie să știe că regulile se formulează în termeni de comportamente observabile, folosind termeni simpli, pe înțelesul copilului, evitând formulările vagi;
- acordarea de recompense care trebuie să respecte un echilibru între recompensele sociale (laudele) și cele materiale.

Toate schimbările survenite în ultimele luni vor avea repercursiuni în viitor. Pot să apară situații de oboseală a adultului și copilului, lipsa somnului, schimbarea programului de odihnă pe timpul zilei și a nopții, lipsa poftei de mâncare sau, din contră, accentuarea ei, schimbări ale stării fizice resimțite prin ușoare dureri, oscilații în greutate. În relația cu copilul, părintele nu trebuie să îi amintească mereu copilului să facă activitățile de rutină, pentru că astfel comentariile lui vor

fi mai puțin eficiente. Este mai bine să îi spună: „Îmi place că ți-ai pus toate jucăriile la loc!” în loc de „Îmi place că o dată ai reușit și tu să-ți aranjezi jucăriile fără să-ți spun!”.

Comportamentul bun trebuie răsplătit, dar este necesar ca părinții să înțeleagă că există o diferență între răsplată și alintare. Răsplata este ceva ce copilul primește după ce s-a comportat bine, în timp ce alintarea este ceva ce i se oferă înainte pentru a-l motiva să facă ceva. Părintele trebuie să fie un bun model de urmat. Cel mai important este să dezvolte un mediu sigur pentru copil în care acesta să se simtă în iubit și protejat, înțeles și sprijinit la nevoie. Cu toate acestea, comportamentele inadecvate ale copilului sunt frecvente acum.

Copiii nu se comportă întotdeauna după așteptări din cauza unor motive variate: nu știu cum să o facă, vor să atragă atenția asupra lor, se plictisesc și atunci, pe fondul izolării și al incertitudinilor, pot să apară o serie de factori de risc cu referire la modul în care părinții iau atitudine față de manifestările emoționale ale copilului. Părinții care obișnuiesc să reacționeze la emoțiile negative ale copilului prin furie sau nemulțumire, prin minimalizarea sau descurajarea comportamentului vor amplifica reacțiile negative ale copilului.

Se știe că părinții joacă rolul de facilitatori ai contextelor emoționale și a experiențelor sociale, astfel, este necesar ca părinții să utilizeze situații de ghidaj și antrenament social legat de comportamentele emoționale și sociale. Așa se dezvoltă abilitățile de cooperare, de negociere și empatia la copii.

În relația cu copilul, conștientizăm faptul că universul psihic este marcat de emoție pentru fiecare dintre noi, că plăcerea lucrului bine-făcut asigură trăirea satisfacției și că întreaga noastră existență se derulează pe un fond emoțional. Un context emoțional optim (conceput pentru a stimula) favorizează stabilirea unui climat propice copilului, care îi oferă încredere și stabilitate, îi asigură o stare de bine.

Bibliografie:

1. Ștefan, C. A., Kallay, E. (2007). Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolar – Ghid practic pentru educatori. Cluj-Napoca: Ed. ASCR.
2. Schaffer, R., (2005). Introducere în psihologia copilului. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

O săptămână în lumea lui Geo

Prof. Busuioc Ionela Cristina

Școala Gimnazială „Vasile Cîrlova” Târgoviște, Dâmbovița

Elementele de geometrie reprezintă o punte ai cărei piloni sunt sufletul și mintea elevului, iar drept capete, are natura cu simbolurile ei concrete și matematica cu simbolurile ei abstracte. Noțiunile de geometrie capătă o importanță majoră datorită mai multor aspecte:

- ajută elevul să înțeleagă legile care domină lumea matematicii, în special, și lumea înconjurătoare, în general, deoarece elementele geometriei ne înconjoară încă din primii ani de viață.
- capitolul referitor la noțiunile de geometrie, îl premerge pe cel al formării conceptului de număr natural.

Experiența de succes pe care doresc să o prezint are legătură cu geometria, iar în rândurile următoare voi prezenta cum s-a derulat o parte din acest capitol magnific. Noțiunile de geometrie s-au derulat sub forma unui maraton la care au participat elevii clasei a IV-a C, timp de o săptămână, în cadrul școlii online.

MARATONUL a început de la linia de **START** Cu noțiunile introductive/ teoretice despre figurile geometrice.

În prima etapă a acestei curse ne-am ajutat de manualele digitale (www.manuale.edu.ro) și de tutorialele video accesate de pe site-ul www.YouTube.com.

Aceste materiale video au vizat cunoștințe referitoare la caracteristicile figurilor geometrice, perimetru și arie.

Prima oprire- **GEOMETRIA PRIN JOC.**

- utilizarea platformei www.wordwall.net - prin intermediul căreia am elaborat sarcini atractive, sub formă de joc (Roata figurilor geometrice);
- utilizarea platformei www.mentimeter.com- cu ajutorul căreia am realizat un joc wordcloud;
- aplicația Tangram Puzzle / www.toytheater.com.

➡ A doua oprire - **EXERSĂM ȘI GEOMETRIE ÎNVĂȚĂM!**– la acest stadiu am utilizat fișele cu completare digitală întocmite cu ajutorul platformei www.liveworshets.com.

➡ A treia oprire – **SĂ NE VERIFICĂM!** – realizarea unui test de evaluare a cunoștințelor pe platforma www.kahoot.com.

FINISH CU PROVOCĂRI – provocările zilnice au fost acceptate

CURCUBEUL de provocări a constat în rezolvarea următoarelor sarcini:

- animalul din figuri geometrice
- emoji din figuri geometrice
- pătratul TANGRAM –construcție
- figuri geometrice din plastilină și scobitori
- figura geometrică Chatterpix
- Castelul lui MARATON

O săptămână în lumea lui Geo a fost pentru elevi o săptămână distractivă și provocatoare prin faptul că au îmbinat utilul cu plăcutul, au învățat noțiunile teoretice prin intermediul aplicațiilor digitale, jocurilor și provocărilor.

Au dedus faptul că matematica poate fi o disciplină atractivă, creativă și ușoară, trecând astfel peste bariera abstractului și ajungând la final cu un bagaj de cunoștințe mult mai vast.

Atunci când noțiunile teoretice, sarcinile de lucru și modalitatea de verificare a cunoștințelor sunt prezentate și

elaborate de cadrul didactic într-o manieră atractivă, asimilarea de cunoștințe, deprinderi și abilități se realizează într-un ritm mult mai rapid.

Acumularea de informații referitoare la figurile geometrice s-a realizat spontan, cu rapiditate, prin intermediul jocurilor, aplicațiilor digitale și provocărilor zilnice oferite de mine.

Materialele didactice realizate digital au jucat un rol primordial în procesul de predare-învățare-evaluare. Colaborarea elevi-părinți a fost benefică prin faptul că au fost îndeplinite provocările zilnice.

Matematica este disciplina care, prin însăși existența ei, are menirea de a forma o gândire investigatoare. Este știința cea mai operativă, care are cele mai multe și mai complexe legături de viață. De aceea, se impune o permanentă preocupare în perfecționarea continuă a metodelor și mijloacelor de învățământ pentru a realiza o educație matematică, cu implicații serioase în dezvoltarea elevului și formarea lui ca om util societății din care face parte. Așa cum spunea academicianul Gh. Mihoc în cartea sa, "Matematica în ciclul primar", "Nu trebuie să educăm copiii pentru ceea ce suntem noi azi, ci pentru ceea ce vor fi ei mâine".

Bibliografie:

Dobrițoiu Maria, *Metodica predării matematicii*, Editura Universitas, Petroșani, 2015.

Purcaru Monica Ana Paraschiva, *Metodica activităților matematice și a aritmeticii pentru institutori/ profesori pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2008.

ANEXE- PRODUSE ALE ACTIVITĂȚILOR ONLINE

Interactivitate prin învățarea online

*Prof. învă. primar Dediu Camelia
Școala Gimnazială Nr.28, Galați*

În perioade de criză, se produc schimbări foarte mari într-un timp foarte scurt, determinând transformarea radicală a societății și a vieții oamenilor, prin salturi uriașe. În acest sens, în perioada actuală datorată pandemiei provocată de Covid-19, sistemele educaționale din lume s-au adaptat forțat la noul context de învățare prin utilizarea mijloacelor educaționale digitale și de comunicare, modalitate unică de a continua procesul de învățare pentru aproape 80% din populația elevilor și studenților de pe globul pământesc.

Învățarea la distanță și on-line sunt concepte pedagogice sinonimice aparent, practic descriu modalități comune parțial de derulare a activităților cu elevii și studenții, aflați în școala de acasă. Învățarea on-line poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea on-line de calitate, predarea on-line și proiectarea instruirii on-line. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea on-line

eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii. Școala on-line este o alternativă viabilă în actualul context. Asigură continuitatea învățării, menține vie interacțiunea actanților educaționali și regenerează fondul afectiv, atât de necesar motivării intrinseci pentru activitatea de învățare.

Învățarea on-line are avantaje incontestabile, dar și dezavantaje, fiind văzută de mulți elevi, dascăli, dar mai ales părinți, drept un panaceu pentru situația de criză din aceste zile, de altfel realitatea cu care se confruntă lumea întregă.

Indiscutabil avantajele învățării on-line derivă din faptul că activitățile on-line pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus în ritm propriu. Învățarea on-line permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp.

Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională adecvată. Constatările din domeniu semnalează că elevii introvertiți tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, fără a fi influențați de reacțiile celor din jur. Acest tip de învățare, în condiții pedagogice bine anticipate și articulate strategic, îl poate provoca pe elev să devină proactiv, să fie un căutător de cunoaștere. Personalizarea cursurilor se poate realiza prin introducerea de scheme de lecții, fișe de lucru, prezentări PowerPoint, teste, demonstrații, liste bibliografice, link-uri către resurse educaționale deschise, materiale scanate, documente de tip audio / video în clasa virtuală și sarcini individuale.

Pe de altă parte, dezavantajele învățării on-line sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi

și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe, deoarece conținuturile expuse în mediul on-line sunt mai greu de asimilat, necesitând un grad ridicat de autodisciplină, de automotivare.

Pentru a genera în mediul virtual o învățare eficientă, profesorul trebuie să aibă o anumită pregătire în proiectarea curriculum-ului livrat online și, desigur, competențe digitale. Pentru profesori, instruirea on-line poate fi copleșitoare: pe de o parte, din punct de vedere tehnic, deoarece pătrunderea în acest mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar și din punct de vedere al disponibilității managementului timpului, având în vedere că elevii pot accesa conținuturi în diferite momente ale zilei. Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. În acest sens, mulți profesori au recurs la filmarea unor secvențe care să reliefeze explicațiile oferite. Spre exemplu, la clasa pregătitoare procesul de predare a operațiilor matematice cu trecere peste ordin în concentrul 0-31 cu 1-3 unități necesită aducerea în plan real a unui suport intuitiv (creioane, obiecte din natură, bețișoare) cu ajutorul căruia elevul să înțeleagă noțiunile de adunare sau scădere, operații abstracte la vârsta de 6-7 ani.

Învățarea on-line activă pentru elevi, solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate, un număr mare de elevi făcând imposibilă interacțiunea de calitate. De exemplu, feedback-ul devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește, ajungând în cele din urmă la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt. Pentru elevi, sincronul este de obicei cel mai potrivit, adulții necesitând mai multă flexibilitate, se optează pentru variante asincron, alternate cu sesiuni sincrone opționale. Un alt

dezavantaj este faptul că participarea și angajamentul față de învățarea în mediul on-line tind să se dilueze în timp, studiile demonstrând rate ridicate de abandon la cursurile de tip MOOC.

Spre deosebire de experiențele care sunt planificate de la început și proiectate pentru a fi susținute on-line, predarea la distanță în situații de urgență reprezintă o mutare temporară a instruirii către un mod de livrare alternativ a conținuturilor. Aceasta implică utilizarea de soluții de învățare pentru instruire sau educație la distanță, care în mod normal ar fi furnizate în formatul față-în-față, în format mixt și care vor reveni la formatul respectiv odată ce criza sau situația de urgență s-a încheiat.

Obiectivul principal în aceste circumstanțe nu este de a recrea un ecosistem educațional robust, ci de a oferi acces temporar la instruire și suporturi de instruire ușor de accesat. Când înțelegem ERT (ERT – Emergency Remote Teaching= predarea-învățarea la distanță în situații de urgență) astfel, putem separa acest mod de instruire de „învățarea on-line”. Învățarea la distanță presupune nu doar învățare on-line, ci și studiul individual al elevilor prin accesarea de culegeri, fișe, manuale, dicționare, enciclopedii etc., programe de învățare susținute de televiziuni sau radio.

În mod evident, în situații excepționale învățarea la distanță generează soluții excepționale, care incumbă rezolvarea creativă a problemelor. Trebuie să gândim în afara șabloanelor pentru a genera diverse soluții, la modalități de satisfacere a noilor nevoi ale elevilor și ale comunităților noastre.

Dacă ar fi să descriem această învățare la distanță, ar trebui în primul rând să o vedem dintr-o manieră proiectivă, drept o cale de a reflecta asupra modurilor, metodelor și mijloacelor de livrare a instruirii, cu adaptare la nevoile în continuă schimbare și la resursele limitate și nu ca o abordare

esențializată a instruirii standard. Sigur că, din cauza urgenței temporale, demersurile rapide care sunt necesare în contextul ERT pot diminua calitatea cursurilor oferite.

Beneficiile organizării eficiente pentru activitățile on-line presupun:

✓ predictibilitatea activităților, elevii și părinții știu din timp cum se vor desfășura lecțiile și se pot pregăti adecvat; astfel, învățarea la distanță poate fi o activitate confortabilă, lipsită de stres;

✓ un bun management al timpului – atât pentru elev, cât și pentru cadru didactic sau părinte;

✓ evidența activităților – astfel, e ușor pentru elev să știe programul orelor, să-și organizeze propriul program, să urmărească progresul, iar pentru profesor să raporteze activitatea la finalul semestrului.

Învățarea la distanță rămâne, din perspectivă pedagogică, o formă alternativă la învățarea tradițională, de implementat în situații de urgență, formă care cuprinde în nucleul său învățarea on-line, alături de alte forme complementare de instruire. Designul universal pentru învățare ar trebui să se axeze pe proiectarea de medii de învățare flexibile, incluzive și centrate pe elev, pentru a permite accesul la materiale, activități și sarcini de lucru pentru toți elevii / studenții în această perioadă grea pe care o traversăm cu toții, elevi, părinți, profesori, întreaga societate.

Bibliografie și resurse online:

1. <https://tribunainvatamantului.ro/2020/04/13/invatare-on-line-sau-invatare-la-distanta/>
2. Yuval Noah Harari, *21 de lecții pentru secolul XXI*, Ed. Polirom, Iași, 2018
3. Gwang-Chol Chang, Satoko Yano, *How are countries addressing the Covid-19 challenges in education? A*

snapshot of policy measures, 24 martie 2020, accesat: 09 iunie 2020.

<https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/24/how-are-countries-addressing-the-covid19-challenges-in-education-a-snapshot-of-policy-measures/>

4. Stefania Giannini, Suzanne Grant Lewis, *Three ways to plan for equity during the coronavirus school closures*, 25 martie 2020, accesat: 09 iunie 2020, <https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/25/three-ways-to-plan-for-equity-during-the-coronavirus-school-closures/>
5. Charles Hodges, Stephanie Moore, Barb Lockee, Torrey Trust, Aaron Bond, *The Difference Between Emergency Remote Teaching and On-line Learning*, 27 martie 2020, accesat: 10 iunie 2020, <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-on-line-learning>

Modalități de utilizare a eLearning-ului în procesul didactic

Prof. Dumitrache Ionica

Grădinița cu Program Prelungit Nr.17 Focșani, Vrancea

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii - deopotrivă - sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni.

Dobândirea competențelor digitale este o obligativitate indispensabilă a educației oferită de școală pentru a se asigura dezvoltarea personală a tinerilor actualelor generații și progresul lor profesional în scopul integrării cu succes în societatea de mâine. Indiferent de contextul în care se realizează învățarea, prioritatea instruirii trebuie să fie formarea și nu informarea, conținuturile parcurse de elevi trebuie să fie utile soluționării problemelor de viață, rezultatul învățării trebuie să fie dobândirea competențelor, iar profesorul trebuie să fie coordonator al procesului cognitiv și partener permanent deschis spre dialog un stimulativ și colaborativ.

Utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine o necesitate în condițiile dezvoltării accelerate a tehnologiei informației. Pentru noile generații de elevi, deja obișnuiți cu

avalanșa de informații multimedia, conceptul de asistare a procesului de învățământ cu calculatorul este o cerință intrinsecă. Calculatorul este perceput pe rând, ca o jucărie, o unealtă, o resursă de informații. A intrat deja în obișnuința zilnică utilizarea calculatorului, pentru comunicare, informare, instruire. Numită de unii ca “inovația tehnologică cea mai importantă a pedagogiei moderne”, instruirea asistată de calculator (IAC) contribuie la eficiența instruirii, este un rezultat al introducerii treptate a informatizării în învățământ.

Globalizarea și informatizarea, caracteristicile dominante ale societății contemporane au generat constant în ultimul deceniu, noi paradigme educaționale și provocări care încarcă agenda problematicii domeniului educației actuale și implicit solicită școlii și educatorilor, de la toate ciclurile de învățământ, deschidere și adaptabilitate.

Dezvoltarea într-un ritm exponențial a noilor TIC continuă să ofere cu generozitate educației instrumente didactice moderne compatibile cu așteptările actualelor generații, pentru că solicită creativitatea, comunicarea și schimbul de idei, autonomie în stabilirea programului de învățare, încurajează învățarea activă și colaborativă în procesul de predare-învățare. Extinderea experimentării și utilizarea lor în cât mai multe instituții ale sistemului nostru este benefică și salutară pentru educația românească, dar totodată, impune organizarea evenimentelor prin care să fie diseminate și făcute cunoscute rezultatele de succes, în cercuri cât mai largi de practicieni.

Utilizarea calculatoarelor trebuie să-l conducă pe om la accentuarea calităților sale unice, la implicarea și cointeresarea lui socială prin cunoașterea nemijlocită a realității socioeconomice, care să-l facă mai atașat de societate, mai uman. Educația trebuie regândită în raport cu evoluția tehnologiilor pe de o parte, și în funcție de cerințele societății, pe de alta.

Integrarea învățării asistate de calculator în sistemul disciplinelor pedagogice, fără ca aceasta să se afle în vreun raport de

subordonare față de celelalte discipline, este accentuat de cerința interdisciplinarității proiectării programelor de învățare.

Pornind de la următorul citat: *"Dacă vrei să faci un lucru, vei găsi o cale. Dacă nu vrei să-l faci, vei găsi o scuză"* (Brian Tracy), m-am folosit de toate webinarile, cursurile online și alte metode de formare continuă pe care le-am găsit în mediul online pentru a afla cum pot lucra pe platformele de eLearning. Concret, în cazul învățământului preșcolar, am căutat resurse interesante și am încercat să creez conținut atractiv pentru a le putea capta copiilor atenția.

În luna martie, cu ajutorul funcțiilor telefonului mobil, am realizat o înregistrare a vocii, pe fondul căreia rula imaginile poveștii de primăvară "Puiul de rândunică", astfel am transmis copiilor un filmuleț la activitate de educare a limbajului, lectura educatoarei, pe care îl pot urmări ori de câte ori își doresc pe linkul de youtube https://www.youtube.com/watch?v=qUkoJhSS_20 . Pentru aceeași temă, am mai folosit și o platformă interactivă pentru a evalua dacă cei mici pot sorta legumele în două categorii: legume de toamnă și legume de primăvară <https://wordwall.net/resource/2266936/sorteaz%c4%83-legumele-%c3%aen-cele-dou%c4%83-categorii>. În plus, am introdus problematizarea și am inserat în 3 situații câte un intrus, pentru a îi determina pe copii să observe care imagine nu se potrivește cu o anumită categorie de obiecte <https://wordwall.net/resource/2275326/g%c4%83se%c8%99te-intrusul>.

Apoi, a urmat în cadrul temei săptămânale "Mijloace de transport", un video în care i-am provocat pe copii să ghicească despre ce mijloace de transport este vorba. <https://www.youtube.com/watch?v=fGbzSvSOGf0&t=37s> . Deasemenea, tot pentru aceeași temă, cu ajutorul site-ului wordwall.com, <https://wordwall.net/resource/2395559/mijloace-de-transport> , am folosit o roată pe care copiii o învarteau, roata se oprea

la un mijloc de transport, unde trebuiau să denumească și să descrie pe unde circulă fiecare mijloc de transport (apa, aer, pământ).

Am ajuns și la tema Insectele la jumătatea lunii mai, fapt pentru care am realizat un joculeț de insecte - umbrele lor și le-am indicat părinților un joc didactic sau o convorbire ca mijloace de realizare pentru domeniul științe, respectiv limbă și comunicare. (<https://www.youtube.com/watch?v=kUXjksKPWPY&t=3s>)

Am ales și două povești terapeutice, de suflet, pentru a lucra și pe ideea dezvoltării emoționale și anume “Ce înseamnă să fii draguț?” Și “Pot să fiu un SUPER PRIETEN”.

„Orice calități ar avea mijloacele de învățământ, nu trebuie să uităm că ele devin o componentă importantă a tehnologiei didactice moderne numai în măsura în care cadrul didactic știe să le folosească în procesul de predare – învățare și să asigure creșterea randamentului școlar.” (Jinga, Istrate, 2002, pg. 371).

Ștefănescu Alex, *Istoria literaturii române contemporane (1941-2000)*, Editura Mașina de scris, București, 2005

Bibliografie:

1. Adascăliței Adrian, *Instruire asistată de calculator. Didactică informatică*, Editura Polirom, Iași, 2017
2. Ceobanu Ciprian, *Învățarea în mediul virtual. Ghid de utilizare a calculatorului în educație*, Editura Polirom, Iași 2016
3. Cerghit Ioan, *Sisteme de instruire alternative si complementare - Structuri, stiluri si strategii*, Editura Polirom, Iași, 2008
4. Lee Cooperman, *The Art of Teaching Online: How to Start and How to Succeed as an Online Instructor*, Chandos Publishing, Cambridge, 2016
5. <http://www.elearning.ro/elearning-universitar>

6. Petrovici, A., Sava, A.T., *CABRI 3D instrument de eficientizare a demersului didactic. European Conference on computer sciences*, Timișoara, 2010
7. <http://www.intel.com/cd/corporate/education>
8. Moise, F., Roșu, M., *Ghidul Conferinței regionale Educația astăzi*, Editura ALFA, Casa Corpului Didactic Neamț pg. 36-46, Piatra Neamț, 2017
9. Botnariuc, P., Cucoș, C., Glava, C., Iancu, D.E., Ilie, M.D., Istrate, O. ... Velea, S., *Școala online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă*, Editura Universității din București. Preluat pe 4 mai 2020 de pe [https://unibuc.ro/wp-content/uploads/2020/05/Scoala Online Raport aprilie 2020.pdf](https://unibuc.ro/wp-content/uploads/2020/05/Scoala-Online-Raport-aprilie-2020.pdf)
10. <https://www.britishcouncil.org/coronavirus-covid-response>

Comunicarea – o realitate cu mai multe înțelesuri

*Prof. Milea Sorina
C.N. „Al. I. Cuza”, Focșani*

Educația a însemnat, de-a lungul vremii, o continuă încercare. Învățător și învățat deopotrivă, într-o comunicare cu un sens și cu un țel formator, fac obiectul provocărilor realității. De cele mai multe ori, din păcate sau, poate, dimpotrivă, realitățile care dau peste noi sunt inedite, la limită, greu de acceptat în datele pe care le avem până în acest moment.

Demersul teoretic pe care îl încerc pleacă de la o situație concretă, o experiență de „bună practică” sau, mai degrabă, de pragmatică a textului literar. Cu toate că subiectul se înscrie într-o dezbatere cu titlu de maximă actualitate („Școala online, o provocare pentru cadrele didactice”), privirea pe care o arunc este din perspectiva actului didactic în sine, a comunicării inedite pe care tocmai am experimentat-o, a relației emoționale dintre educator și discipol în absența cadrului (contextului comunicării) clasic cu care eram obișnuiți.

Mai pe scurt, povestea care servește drept „intrigă” a „narațiunii” mele este una ante-pandemic, dar cu maxim efect, după cum veți vedea, în perioada ulterioară, de urgență a unei învățări ad-hoc.

Eram la una dintre orele de Lb. Română de la clasa a VI-a și, dacă nu mă înșel, era una de gramatică. Cu toate că încerc, pe cât posibil, să nu mai separ, în mod rigid, literatura de partea de limbă și să le descopăr, mai profitabil, una prin alta, sunt momente care impun adăstare pe o anume dificultate de gramatică. Și atunci...tocmai la o astfel de oră eram. Cu atât

mai mult, am fost surprinsă să văd pe banca unei fete, două volume de literatură, iar titlul m-a oprit din drumul „verbului” pe care tocmai îl mai explicam odată. Evident, nu orice titlu: „Muntele vrăjit” de Thomas Mann. N-am putut să trec mai departe fără să lămuresc împrejurările care o făcuseră să aleagă această lectură; nu făcea parte dintre recomandările mele pentru clasa a VI-a, nu credeam că poate fi citită și, mai ales, înțeleasă la vârsta aceasta... eram și mirată, dar și curioasă: de unde și până unde Thomas Mann?!. Copilul (o elevă „cititoare”, evident), mi-a răspuns în cel mai firesc mod posibil că a găsit cartea în bibliotecă, acasă, că titlul i s-a părut interesant și că a început-o chiar. Era limpede, voia să știe și părerea mea. În ciuda faptului că a susținut „că-i place” și că nu i se pare nimic greu, am susținut și eu, cu câteva argumente încropite contra cronometru, că e o lectură grea și că părerea mea este că merită să-i aloce timp peste câțiva ani, când o va putea recepta la adevărata valoare. Nu am verificat dacă am și convins-o.

Și, ca în basme, timpul a trecut mai repede decât imi inchipuiam și mult mai altfel decât ar fi fost normal. Am început orele online și, aceeași fetiță imi amintește, tenace, de lectura începută în vremuri „bune”. Dorea să le povestească romanul colegilor, așa cum făceam și la clasă, pentru că, zicea ea, este foarte interesant.

Cu aceeași reticență și pregătind auditoriul oarecum pentru ceva ce „s-ar putea să vi se pară mai greu”, am lăsat copilul să vorbească. Am fost încurajată, oarecum, și de reacția clasei, care își dorea să audă „povestea”, noutatea, „altceva”-ul care se anunța în locul unei întâlniri obișnuite de amletic.

Comunicarea, în mod real, înseamnă (și nu doar rtimologic), „comuniune” (împărtășire), vorbire împreună, dar cu sens și cu emoție.

Într-o comuniune verbală clasică, contextul este foarte important, forma comunicării „afectează” în mod real impactul asupra locutorilor.

De ce vorbea Iisus în parabole? Întrebarea mi-am pus-o recitind, cu motivul găsirii unor argumente întemeietoare, cartea lui Andrei Pleșu, „Parabolele lui Iisus. Adevărul ca poveste”

Răspunsul e lung, cât toate parabolele christice comentate laborios și cu un talent de invidiat; dar pot derula două răspunsuri mai importante pentru demonstrația de față. Învățătura lui Iisus este „ascunsă”, într-un fel, în „parabolă”, fiindcă propune un adevăr filtrat, „o semiobscuritate”, pentru că nu vrea să „orbească” neinițiatul, îl pregătește printr-o abordare de departe.

Povestea captează, bucură, trezește atenția, nu bulversează, dar poate trece adevăruri capitale – impactul va fi „dulce”, după măsura fiecăruia. Fiecare se va simți parte importantă din acest proces. Povestea e pentru toți (sau, cel puțin, așa pare).

În aceeași măsură, însă, Iisus avertizează că oricine poate auzi orice („Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritare...” cf: Matei 7,6), ceea ce înseamnă că trebuie să existe un echilibru între „a da” și „a primi”, că arta transmiterii unei învățături constă în a echilibra realitatea între măsura așteptării și valoarea informației. Asta nu înseamnă că Iisus exclude un anumit tip de public ab initio – ne amintim că vorbește cu vameșii, cu păcătoșii, cu femeile ușoare dar, mai ales cu cei care țin neapărat să-l audă.

Tenacitatea discipolului este întotdeauna răsplătită, căci ea sugerează un anumit tip de înțelegere;

Împlicarea emoțională, empatică, trăirea „adevărului” enunțat sunt, mai degrabă, garanția acestei forme de receptare. Și cred că acesta ar putea fi unul dintre răspunsurile la dilema stârnită de „lectura grea” propusă unui public neinițiat, într-un moment foarte puțin prielnic.

Contextul comunicării era, în toate sensurile, un contra-argument pentru reușita unui astfel de exercițiu; dar , în ciuda

lipsei unui „locus amoenus” pentru designul educațional, efectul a fost neașteptat de bun.

De ce?! A fost poveste, a fost inedit, a fost...ceva ce seamănă cu momentul pe care tocmai îl trăim, însemna, deci, un adevăr – oare sunt elevii noștri, totuși, în căutarea adevărului?! Oare, nu cumva tot valoarea unui conținut bine formulat este cea care ajunge la „urechile”, de obicei așteptate, ale învățătorului?!

Un alt posibil răspuns l-am găsit într-o carte de eseuri (conferințe, la un moment dat) scrise de Horia Roman Patapievici, „Partea nevăzută decide totul”. Nu ascund că titlul în sine părea că vorbește despre spațiul acesta online, ciudat, criptat, care ascunde și care, într-un fel, ne obligă la reformulări ale demersului didactic. Într-unul din eseurile despre „educația liberală”, Patapievici vorbește, pe numele lui Platon și Aristotel, despre conceptele de „conversație neîntreruptă”.

Ce înseamnă acest lucru? Că educația ar trebui să fie o neîntreruptă comuniune și comunicare în preajma celor mai luminate minți (a se vedea - cărți), așa încât „sufletul” celui educat să se transforme către ceea ce pedagogul numește „ideal educațional”, adică țelul învățării.

De ce m-am oprit la această posibilă viziune asupra educației?! Tocmai fiindcă școala online suspendă prezența fizică, ex. catedra, a învățătorului; suspendă un tip de autoritate pe care lecția clasică o presupune; anulează acea persuasiune a discursului care venea din nonverbal, paraverval, din „regia” orei de curs pe viu. În „online” nu rămâne decât „conversația” – ea singură trebuie să convingă, să argumenteze, să „Scrie pe suflete” (cf: Platon – „Phaidon”). În acest tip de educație foarte nou, ne întoarcem, cu arme și bagaje, la un tip de educații foarte vechi (sau, ar trebui) – anume, de a-l pune pe copil în vecinătatea minților strălucite într-un spațiu exclusiv verbal, al dialogului, al „banchetului” ideilor celor mai valoroase. Cuminrcându-s astfel, „educatul” este așezat pe traseul căutării

a „ceea ce este cel mai de preț” (cf: H.R. Patapievici – idem, idem – cf: Platon, idem), adică este pus în contact cu ceea ce e cel mai valoros; cu alte cuvinte, sufletul nu poate fi transformat decât de ceea ce este superior, fiindcă doar acesta emoționează (etimologic – „mișcă”, „mută din loc”).

Și din cazul lui Socrate (adus de Platon în „Dialoguri”) și în cazul învățaturii lui Iisus, comunicarea vie este esențială, scrisul mai puțin. Oare nu ne-am întors, pe alt drum, către o astfel de situație, reinterpretată postmodern, e adevărat, dar cu aceeași miză.

Mai mult, nouă nu doar scrisul ne lipsește în acest spațiu virtual, ci și spațiul. Dorința de cunoaștere era mediată, filtrată, cizelată de un spațiu „plăcut” al întâlnirii educator-discipol. Expeditorul și receptorul erau într-o întâlnire cum benevolentia, se presupunea încrederea și aderarea la actul de cunoaștere.

Toate aceste elemente de context („real”, „pe viu”) facilitau transmiterea mesajului. În comunicarea pe care acum o încercăm, nevăzută în mare parte, criptată de o tehnologie care, de cele mai multe ori, distorsionează adevărul emoțional, împărtășirea nu se mai face decât exclusiv la conținutul mesajului.

De aceea, ar trebui activată, sau,, ar trebui să mizăm pe imaginație (legătura dintre suflet și gândire), pornind de la ceea ce Aristotel, citat de Patapievici în aceeași lucrare, scria: „Sufletul nu gândește niciodată în absența unei imagini”. Locul, care de multe ori activa imaginația, va trebui înlocuit cu „locul” unei povești – capcană, în care elevul să fie atras și apoi ținut „de bunăvoie”. Spațiul formal al clasei, constrângător oarecum, formalismul în sine al conceptului de „școală” ca instituție va trebui înlocuit cu o „magie” a unui loc imaginar, dar atât de interesant încât să acționeze ca un „farmec” (etimologic – leac și otravă în același timp, depinde de doză).

Ar fi multe explicațiile epistemologice care m-au lămurit, odată în plus, că, dintotdeauna, au contat aceleași valori: adevărul, implicarea, dorința de a crea ceva nou, de neuitat de „a scrie pe suflet”.

Tocmai, fiindcă această comunicare online este oarbă (precum destinul, îmi vine să zic), ar trebui să-l așezăm pe elev în spațiul „miraculos” al „conversației neîntrerupte”, arătându-i astfel, în chip generos, unde este valoarea, autenticul, perenul.

Cred, după această experiență de școală altfel și cu tot ceea ce încerc să înțeleg de la „cele mai strălucite minți” că mesajul online are nevoie de niște „superputeri”, (de senzația că se întâmplă cu adevărat ceva capital), care să suplinească realitatea reală, clasică, pe viu. Dacă prezența noastră la ore se va diminua (în accepțiunea tradițională), sau, cu cât se va diminua această prezență, cu atât mai mult va trebui să crească impactul discursului – prin conținut, formă și adevărul celor spuse. Această „încercare” la care am fost supuși, cu voia sau fără voia noastră, poate constitui un prilej de meditație dacă o înțelegem în seensul ei real, științific și un profit pentru experiența didactică.

Cu alte vorbe, într-un spațiu neprielnic și necunoscut, fără tablă și unelte de scris (așa multe, așa la îndemână), educația se întoarce la înțelesul ei primordial – ajutorul pe care trebuie să-l oferim copilului pentru a merge mai departe, pentru a ajunge („ex-duco” - educație), pentru a deveni. Fără alte, prea multe, interpretări posibile.

O nouă provocare – școala la distanță – școala de acasă

*Prof. Braicău Carmen-Camelia
Grădinița nr.13 Focșani, Vrancea*

Educația este și a fost totdeauna o carte deschisă, inepuizabilă, fără sfârșit. Niciodată, nimeni nu a putut spune că stie tot. Permanent avem ceva de învățat. Și mari și mici, la o vârstă fragedă ori... seniori.

În calitate de elev ești permanent actorul ghidat de dorința de a afla cât mai multe lucruri, de a acumula cât mai multe cunoștințe în vederea reușitei la examenele vieții.

În calitate de profesor, ești regizorul ce poate realiza un film bun, poate îndruma o echipă de actori extraordinari ce **promit** un viitor de excepție.

Pentru aceasta e nevoie de noi... Și iată acum, o nouă provocare. Situația pandemiei ne-a provocat la un alt joc. Jocul online. Așa l-am numit la preșcolari. Activitatea în acest segment al educației se bazează pe joc așa că am căutat noi modalități de a ne juca, de a comunica eficient cu micii noștri școlari.

Dacă la elevii mai mari se poate comunica mai ușor ei fiind independenți, cu preșcolarii este altă poveste...

A fost odată, ca niciodată... o zi, în care am fost nevoiți să spunem copiilor că urmează o nouă...**vacanță**...în care vor fi nevoiți să stea acasă. Dar nu e totul pierdut. Vom comunica prin intermediul părinților. Vom face schimb de informații, vom povesti, vom încerca să lucrăm... **la distanță**.

Nevoia unei educații permanente ne provoacă la găsirea rapidă a unor noi soluții, metode eficiente, ușoare, plăcute

pentru a menține trează dorința participării tuturor preșcolarilor în mod activ la propria educație.

Astfel am căutat alternative la predarea clasică, modalități atractive de comunicare,

Am propus copiilor/părinților diferite activități ce conduc în primul rând la dobândirea de cunoștințe dar mai ales la un aspect ce devenise deficitar în ultima vreme și anume socializarea, comunicarea dintre părinți și copii, relaționarea cu membrii familiei.

Preșcolarul, în această etapă dezvoltă forme noi de comunicare, socializare, deprinde noi abilități, cunoștințe, deprinderi, forme de comportament. Sarcina noastră e de a găsi calea optimă, eficientă de a ne îndeplini menirea de dascăli.

Personal am încercat să propun copiilor activități cât mai atractive, vesele, plăcute, ce implică atât copiii cât și părinții, pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă, activități ce le dezvoltă deprinderile, aptitudinile, creativitatea, răbdarea, încrederea de sine...

Astfel am propus copiilor unele activități pe care de altfel le realizăm și la grădiniță:

- Plantarea unor semințe și urmărirea evoluției unor mici plănuțe;
- Pregătirea unei salate de legume timpurii;
- Exersarea unor jocuri;
- Realizarea unor colaje cu diferite materiale din natură;
- Pregătirea unor preparate alături de mămică și despărțirea în silabe a cuvintelor ce denumesc ingredientele;
- Realizarea unor desene după tutoriale trimise online;
- Sortarea jucăriilor, cărților... numărarea, gruparea lor, numărarea unor obiecte din jur;
- Realizarea unor experimente cu materiale existente în fiecare casă;

✚ Realizarea unor desene cu personaje/scene din povești...

Propunerea unor activități și în special a jocurilor am realizat-o știind că jocul constituie o activitate care satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate. Angajând în întregime personalitatea copilului, jocul reprezintă o sinteză a unor activități spontane, separate sau asociate în combinații realizate după nevoie, este tot atât de necesar dezvoltării multilaterale a copilului cum este și comunicarea.

Jocul este un tip aparte de activitate a copilului preșcolar, cu un conținut, o structură și o motivație specifică, el ocupă locul cel mai important în viața copilului de vârstă preșcolară. În cadrul jocului se realizează comportarea conștientă a copilului, care este o condiție esențială a învățării. Jucându-se, copilul dobândește variate și numeroase cunoștințe despre mediul înconjurător, dezvoltându-se astfel procesele psihice de reflectare directă a realității. De asemenea, jocul constituie și un mijloc de formare a emoțiilor și sentimentelor social-morale.

Sunt doar câteva exemple de activități ce au fost propuse copiilor și care s-au bucurat de interesul unui număr mare de copii, dovadă fiind prezentarea unor fotografii/filmări cu realizările lor, cu rezultatele experimentelor, cu experiențele dobândite.

Sigur acest lucru nu a fost ușor datorită faptului că toate activitățile propuse depindeau în primul rând de părinți iar antrenarea copiilor în activități educative este destul de grea fără un mic ghid, fără unele îndrumări.

Dacă partea aplicativă se putea realiza individual, partea de comunicare, transmiterea cunoștințelor, era condiționată de prezența unui părinte. Și aici a fost provocarea cea mai mare că nu toți părinții au avut posibilitatea/privilegiul de a sta acasă cu propriul copil. Mulți copii au fost trimiși la bunici, au stat acasă cu alte persoane, au avut acces la

informațiile transmise de cadrul didactic atunci când era disponibil unul dintre părinți.

A fost greu, a fost ceva nou, un nou început cu mici greutatea de comunicare dar cu mari realizări ale copiilor dat fiind stilul lor de adaptare rapid, a faptului că ei sunt în continuă căutare de noi activități, dornici de a le stimula curiozitatea, îndemânarea, creativitatea.

Nu am fost surprinsă că au răspuns prezent la tot ceea ce le-a fost transmis, ei sunt deosebit de receptivi la activitățile propuse, dat fiind și faptul că în activitatea din grădiniță au fost familiarizați cu materiale în format electronic, cu materiale *moderne*, cu prezentări PPT, jocuri educative pe calculator și dacă au știut că sugestiile au venit de la doamna educatoare cu atât mai mult au dorit să participe în mod activ.

Un punct forte în toată această experiență a fost proiectarea didactică asistată de calculator din ultimii ani, utilizarea aplicațiilor interactive de pe softurile educaționale. Și colaborarea cu edituri, platforme electronice de învățare unde am contribuit la dezvoltarea, îmbunătățirea acestora a fost de ajutor în aceste momente în care a fost necesar să găsim soluții utile dar și rapide pentru o bună comunicare cu micuții noștri preșcolari.

Sunt mândră de „**CURIOȘII**” mei, pentru că așa se numește grupa de preșcolari: „GRUPA CURIOȘILOR”, le mulțumesc pentru implicare atât lor cât și părinților.

În concluzie, se poate admite că învățarea digitalizată dezvoltă abilități de autoeducație eficiente, prin responsabilizarea individuală a preșcolarilor pe de o parte, dar și prin stabilirea unui contact direct între preșcolar și părinte în acțiunea instructiv-educativă. De asemenea, prin învățarea online, preșcolarul este părtaș la propriile descoperiri și implicat direct, individual în descoperirea și dezvoltarea fenomenelor educaționale, stabilite prin obiective specifice, de fiecare cadru didactic, prin tact și îndemânare pedagogică.

Avantajele și dezavantajele școlii online

Prof. Chișani Andreia

Școala Gimnazială Păunești, Vrancea

Toată viața este școală.

Comenius

1. Delimitări conceptuale

Școala e o instituție publică unde are loc procesul de învățare, profesorii calificați țin cont de disciplinele prevăzute într-un plan de învățământ.

Conceptul „școală” provine de la cuvântul latin „schola”, derivat și el la rândul său din greaca antică „scholeion”, de la „scholê”. Termenul grec era înțeles la început drept „timp liber”, pentru ca apoi să evolueze: de la „timp liber” cuvântul a ajuns să descrie „locul în care era petrecut timpul liber”, adică locul în care se țineau discuții filosofice sau științifice în timpul liber, pentru a descrie mai apoi „locul de lectură” până la a descrie locul de instruire pentru excelență.

Online este starea de a fi conectat sau legat la o rețea electrică, de telefon, de internet sau și la alte sisteme care acceptă conexiuni (legări). Este starea în care la un moment dat un element, un obiect, un aparat, o persoană dialoghează activ și direct cu un sistem (informațional, energetic etc.) sau cu un alt element (aparat, dispozitiv) identic sau suprapus lui. De obicei sistemul respectiv trebuie specificat integral. De exemplu: o imprimantă inclusă într-o rețea informațională poate fi în același moment în stare online la rețeaua electrică de

energie, dar și off-line față de rețeaua locală de calculatoare, LAN, adică neconectată acolo din punctul de vedere al transmiterii de informații. Altfel spus, imprimanta este la momentul respectiv în linie (legată galvanic) față de rețeaua de energie electrică, în timp ce față de rețeaua de computere nu este *online* deci nu este *în linie* / în rețea (este *off-line*), adică neconectată logic și în consecință nu poate dialoga informațional cu ea.

2. Avantajele școlii on-line

Elevii implică mai puțin timp în pregătirea lecțiilor, ceea ce lor le place. Fiind o experiență nouă îi atrage pe copii. Cadrele didactice sunt mai maleabile și se poate crea o legătură între profesor-copil-părinte. Pentru a „gusta” noua schimbare trebuie să ne adaptăm, implicăm. Prodesorii pentru a face față schimbărilor în continuă creștere au nevoie de o pregătire, o formare. Autodepășirea este importantă!

3. Dezavantajele școlii on-line

Enumerăm o parte din dezavantaje:

- Familiile defavorizate nu fac față schimbărilor;
- Conexiunea la internet precară și deținerea săracăcioasă de instrumente/ aparatură electronice;
- Timp alocat pentru pregătirea lecțiilor din partea profesorilor;
- Interesul elevilor e într-o descreștere dacă nu reușim să-l menținem;
- Sentimentele, emoțiile, trăirile din spatele camerei;
- Interacțiune scăzută;
- Feed-back;
- O căutare continuă de soluții;
- Jocurile video transformate în unelte de învățat;
- Elevii expuși tehnologiei prea multă vreme etc.

4. Concluzie

Observăm multitudinea dezavantajelor pe marginea acestui subiect datorat „luării pe nepusă masă”, nepregătirii celor necesare.

5. Bibliografie

Făt, Silvia & Adrian Labăr, *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC* (2009), București, 2009.

(Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf
http://www.1educat.ro/resurse/software_educational/tehnologii_in_educatie.pdf

<http://webcache.googleusercontent.com/>

Școala online – o experiență de neuitat

Prof. Comorașu Aura

Școala Gimnazială Sascut, Bacău

„Niciun mediu online nu poate înlocui contactul afectiv și emoțional de care, deopotrivă, copiii și profesorii au nevoie pentru a crea un mediu de învățare. Cu precădere, preșcolarii sunt categoria cea mai dificilă cu care poți lucra în online. Preșcolarii au nevoie de mișcare, de exploare, de menținerea fantasticului și poveștilor din cadrul grădiniței. Cum facem acest lucru prin intermediul unui ecran? O metodă pe care multe grădinițe au abordat-o este aceea de a posta, într-un spațiu virtual, teme zilnice pentru fiecare activitate din orarul preșcolarului. Suntem conștienți de faptul că părintele nu va reuși să parcurgă toate activitățile dintr-o zi normală de școală, dar important este să îi oferim alternative, sprijin și ghidaj, dar și conectare cu educatorul prin video, înregistrări audio sau poze. Un pas foarte important este de a da feedback fiecărui copil, de a păstra contactul cu ce lucrează și cum poate îmbunătăți sau, pur și simplu de a-l încuraja și felicita pentru munca depusă”¹

Trebuie să mărturisesc că până în luna martie foloseam calculatorul / laptopul doar pentru a- mi organiza planificări, proiecte de lecție, teste sau fișe de lucru pentru elevii mei sau

¹Emilia Dinică, alumună Teach for Romania,
<https://teachforromania.org/cum-lucram-cu-prescolarii/>, ora: 00.02.

pentru a mi realiza proiectele, referatele sau lucrările de specialitate pe care le am fie la master, fie la conversie.

Termenul de „învățare online” mi se părea străin și de a desfășura ore pe o platformă educațională mi se părea un frumos vis îndepărtat. În calitate de profesoară de limba și literatura română am utilizat softuri educaționale, provocarea reală a pătruns în luna martie, când am fost nevoiți să ne adaptăm lecțiile utilizând platforme. Cele mai utilizate platforme sunt Teams, Google Classroom și Zoom.

Învățământul online presupune multă atenție, efort și implicare în căutarea resurselor pe care le vom transmite copiilor noștri.

Școala românească nu a fost pregătită pentru un așa „experiment”, nici copiii, nici profesorii, nici părinții, dar toți am încercat să facem ceva, să ținem legătura unii cu alții, adaptându-ne din mers, pentru că TIMPUL nu ne așteaptă.

Cu siguranță această pandemie ne va schimba radical pe noi ca oameni, ne vom schimba comportamentul față de cei din jur, atitudinea, obiceiurile, vom deveni mai reci, mult mai reci, bănuitori, cuprinși de teama de a nu ne infecta.

În tot acest timp, am ajuns la concluzia că e mai rău ca înainte, că viața de care mă tot plângeam, acea cursă nebună e mai rea ca cea de acum. Măcar atunci alergam liber, dar acum această „alergătură” s-a transformat într-o cursă efectuată pe loc. Ziua decurge într-un ritm fenomenal, lecții on line, Zoom, verificarea temelor, pregătirea lecțiilor cu propriul copil, rapoarte, tabele, analize, consilii profesionale on line, știri peste știri.

Diferența dintre predarea tradițională și cea online:

Puncte tari:

- informația poate fi accesată în timp util și rapid;
- posibilitatea ca elevul să-și creeze propriul ritm de lucru , de a prelua informația în ritm propriu;
- accesibilitatea la diferite platforme interactive;

Puncte slabe:

- elevul nu se implică în activități în activități;
- unii copii nu dispun tehnologie (calculator, laptop, tabletă, smartpone);
- problem de conexiunie la internet;
- copiii nu respectă termenele stabilite;
- distanțarea fizică a elevilor;
- limitarea limbajului și capacitatea de exprimare.

Bibliografie:

1. *Emilia Dinică, alumnă Teach for Romania*,
<https://teachforromania.org/cum-lucram-cu-prescolarii/>, ora:
00.02.

Instrumente online utile în activitatea didactică

*Prof. înv. primar Oprea Nicoleta
Școala Gimnazială Nr. 1 Ungureni, jud. Galați*

Computerul este foarte util atât elevului, cât și profesorului, însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Introducerea în școală a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ, astfel actul învățării devine rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu cadrul didactic.

O modalitate de a facilita și îmbunătăți învățământul este prin utilizarea dispozitivelor de calcul și a tehnologiei comunicațiilor. Internetul și Web-ul favorizează realizarea unui învățământ altfel decât învățământul tradițional. Învățarea independentă, asistată, se bazează pe instrumente Web 2.0 care dezvoltă creativitatea, abilitățile de lucru cu calculatorul, elevul beneficiind de materiale didactice și de sprijinul profesorului, acesta având rol de îndrumător.

Câteva instrumente online ce pot fi integrate cu succes în activitatea didactică sunt:

Avizierul online este un panou de afișaj virtual, o filă pe care se pot adăuga anunțuri, texte, linkuri la pagini web cu resurse sau la filme, fișere etc. Se poate crea un avizier virtual utilizând aplicații precum: Padlet (<https://padlet.com>) sau Lino (<https://linoit.com>). Avantajul aplicației Padlet este că dă posibilitatea protejării cu parolă a avizierului, este gratuită, este simplu de utilizat, este colaborativă.

Norul de cuvinte. Un „nor de cuvinte” constă într-un mod de reprezentare a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut. Aplicațiile disponibile permit crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică, statică sau interactivă.

Norul de cuvinte este un instrument care extrage dintr-un text cele mai des întâlnite cuvinte și le listează sub forma unei aglomerări de cuvinte pe un spațiu dat (poate fi foaia de hârtie sau tabla), cuvinte scrise în ordine aleatoare, după cum apar în text. În aglomerarea respectivă, cuvintele care apar de cele mai multe ori în text sunt scrise cu fonturi de dimensiuni mai mari, cu cât apar mai des, cu atât fonturile sunt mai mari, așa încât cel care citește norul de cuvinte realizează rapid, care sunt cele mai des întâlnite cuvinte într-un anumit text. Un nor de cuvinte se poate realiza utilizând aplicații precum: Wordle (<http://www.wordle.net>) sau WordArt (<https://wordart.com>).

Harta conceptuală. Deși sunt utilizate mai mult în procesul instruirii, hărțile conceptuale reprezintă și instrumente care îi permit cadrului didactic să evalueze nu atât cunoștințele pe care le dețin elevii, ci, mult mai important, relațiile pe care aceștia le stabilesc între diverse concepte, informațiile internalizate în procesul învățării, modul în care își construiesc structurile cognitive, asociind și integrând cunoștințele noi în experiențele cognitive anterioare.

Principalele avantaje ale utilizării hărților conceptuale:

- ❖ facilitează evaluarea structurilor cognitive ale elevilor, cu accent pe relațiile stabilite între concepte, idei etc.;
- ❖ determină elevii să practice o învățare activă, logică;
- ❖ permit profesorului să emită aprecieri referitoare la eficiența stilului de învățare al elevilor și să îi ajute să-și regleze anumite componente ale acestuia;

- ❖ asigură „vizualizarea” relației dintre componenta teoretică și practică a pregătirii elevilor;
- ❖ facilitează surprinderea modului în care gândesc elevii, a modului în care își construiesc demersul cognitiv, permițând ulterior diferențierea și individualizarea instruirii;
- ❖ pot fi integrate cu succes în orice strategie de evaluare;
- ❖ pot servi ca premise pentru elaborarea unor programe eficiente de ameliorare, recuperare, accelerare sau în construcția unor probe de evaluare.
- ❖ permit evaluarea nivelului de realizare a obiectivelor cognitive propuse, dar pot evidenția și elemente de ordin afectiv

Printre dezavantaje se află următoarele: consum mare de timp, risc crescut de subiectivitate în apreciere, în absența unor criterii de evaluare clare, efort intelectual și voluntar intens din partea elevilor, care trebuie să respecte anumite standarde și rigori impuse de specificul acestei metode.

Procesele de gândire pot fi favorizate de utilizarea hărților conceptuale (mind maps): pentru a pune în evidență concepte cheie sau idei principale, pentru a facilita înțelegerea relațiilor dintre concepte (inclusiv cauză-efect și parte-întreg), pentru a permite o vedere de ansamblu asupra premiselor, ierarhiilor și legăturilor multiple, într-o manieră riguroasă, pentru revizuirea, fixarea sensului conceptelor și integrarea lor în ansamblu. Hărțile conceptuale pot fi utilizate de către profesor, în susținerea unei expuneri, demonstrații, explicații, prelegeri, sau de către elev, pentru a-și sintetiza și structura cunoașterea pe o unitate de conținut.

Bibliografie:

1. <https://iteach.ro/>

2. Joița Elena, Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitiv-constructivistă, E.D.P, București, 2007

Școala de acasă

Prof. Dulceac Dorina
Școala Gimnazială Nr. 1 Suceava

Din păcate, în această perioadă educația s-a mutat în mediul online. E timpul să avem o abordare ... FUCSI :) - Folosirea Utilă, Creatoare și Sigură a Internetului.

Asta e important: să fie în SIGURANȚĂ! Avem tot felul de oferte de activități și propuneri de acțiuni, toate implicând utilizarea gadgeturilor. Acum, noi, adulții, încălcăm reguli, devenim permisivi, ipocriți în susținerea opiniei și reușim să mai...îndulcim șederea ACASĂ.

Asta voi face și eu cu școlarii mei aDORAbili. Voi posta tot felul de sugestii de exerciții, pentru a-i ține cât mai aproape de ceea ce făceau la școală.

Iată câteva pagini dintr-un jurnal de ... pandemie:

21 martie 2020

Astăzi mai speriați decât ieri, dar mai încrezători cu gândul la Măine ... Merită majuscula, e un aspect incert al existenței noastre. Se pare că multe săptămâni vom sta ... suspendați ... De câte ori aud mesajul Stați acasă! mă înfricoșez de parcă ei știu mai multe, de parcă mi se încalcă libertatea existențială, de parcă, mai mult ca oricând, aș vrea să întâmpin primăvara!

Am timp, dar nu am resurse emoționale suficiente să demarez proiecte, să fac planuri, să mă gândesc la mâine...

22 martie - Ziua Mondială a Apei

Provocări ...

Trecutul este așa de frumos...

Prezentul e o mare provocare... Unește și desparte oamenii ...

Viitorul? Incert....

Am observat cu câtă emoție au alergat oamenii, provocării, la sertarul cu ... amintiri. Și eu am făcut-o împreună cu a mea mamă. Am găsit fotografiile care mi-au amintit de oameni dragi, de locuri ale sufletului meu, de momente de fericire și încântare pentru că făceam ce ne doream.

Vă lansez și eu provocarea, dragi părinți!

Arătați-le puilor dumneavoastră imagini ale trecutului, atâtea câte considerați necesare. Ele vor vorbi despre capitole interesante din ediția de colecție, de lux a voastră, a PĂRINȚILOR!

Însă nu poposiți prea mult în trecut!

Veniți în Prezentul la fel de special și faceți loc în programul zilnic la un moment ce trebuie imortalizat. Alegeți, negociați ce merită sau doriți să fotografiați (doar o poză). În felul acesta le creați copiilor răspunsuri la provocările de mai târziu.

Poza poate fi făcută de către copii și nu o lansați pe facebook. Puneți-o bine într-un fișier pe care îl veți descărca mai târziu. Suportul de hârtie e sfânt.

Peste ani vor spune povestea pe care o trăim în această perioadă, când ne vine de hac ceva invizibil, care ne controlează viața și ne supune la restricții pe care niciodată nu ni le-am fi imaginat.

*Și, pentru că mereu, mereu ne plângeam de lipsa Timpului, Universul a lucrat în așa fel încât să avem și experiența a...**tot timpului din lume.***

Ei, ce mai putem invoca?

Școală nu mai e, teme nu prea, ne culcăm și ne sculăm când vrem....

De fapt, trăim lecția Răbdării și a Responsabilității. Această perioadă ne supune unui proces de reconstituire personală, de identificare a valorilor, a atitudinilor și ne supune examenului de COMPETENȚĂ.

Competența de a ne împărți spațiul și timpul cu familia (acum vedem dacă suntem în posesia unei locuințe potrivite), de a răspunde nevoilor celor ce împart izolarea cu noi. Și nu doar nevoilor de bază; devenim parteneri de joacă, de dans ori de o activitate anume. TREBUIE să ne căutăm resurse de a face ce ne place, dar și ce le place și celorlalți membri ai familiei, astfel încât să fie o stare de bine indusă din interiorul unor ființe ce trăiesc fericirea că TRĂIESC.

Școala (d)e acasă pentru fiecare dintre noi și trebuie să arătăm că NE PASĂ!

Nu uitați de provocare: POZA ZILEI!

25 martie 2020

O nouă zi ...

E o altă Primăvară...

Unică și specială!

Parcă timpul stă pe loc și, ca-n poveste, înainte mult mai este!

E vremea să rescriem lista așteptărilor, în care, pe primele zece locuri, să se afle SĂNĂTATEA, SPERANȚA, GÂNDIREA POZITIVĂ, COMPASIUNEA, APRECIEREA lucrului făcut (bine sau mai puțin bine), EMOȚIILE POZITIVE, COMPASIUNEA, EMPATIA, LINIȘTEA INTERIOARĂ ce trebuie să reconstituie spiritul bun al fiecărei persoane (ce trebuie să se înalțe în apatia din exteriorul locuinței), IUBIREA FAȚĂ DE CEILALȚI, toate susținând o atmosferă de acceptare a situației.

27 martie 2020

De Ziua învățării Sociale și Emoționale, ne-am gândit la culori, emoții și trăiri. Am înviorat pagina grupului cu Flori FERICITE, într-un noian de griji părintești, cu Flori RELAXATE, într-o atmosferă de stres general, cu Flori Multiemoționale, de la care am învățat că, poate, ar trebui să fim mai PUTERNICI, în fața oricăror încercări de destabilizare a Băncii noastre Emoționale. Am văzut în ferăstruicile de la ZOOM: Flori Mici, dar Mari Specialiste în a aduce culoare Vieții.

Am învățat să ne bucurăm că ne regăsim, că aducem în spațiul nostru privat persoane dragi, că știm mai multe, că strădania mămicii și a tăicuțului nu sunt în zadar.

Cu ușurință, am umplut borcane: cu cireșe, cu pepene, cu fructe zemoase și cu FERICIRE ȘI IUBIRE, ȘI ÎNCREDERE, ȘI DORINȚA DE A NE ÎMBRĂȚIȘA , ȘI DE A NE MIȘCA, ȘI DE A VEDEA FEȚE FRUMOASE...

Cu speranța că și ceilalți sunteți bine, vă doresc aDORabililor să bucurați și să luminați pe oriunde călcați!

6 aprilie 2020 - ÎNCREDERE CĂ TOTUL VA FI BINE!

Prima zi de vacanță... altfel

Dacă până astăzi mă gândeam cum să petrec cât mai mult și mai eficient timp la Școala online, m-am trezit de dimineață cu încă o activitate suspendată...

E timpul pentru vacanța de Paște. Și ea online.

Cred că începem să ne obișnuim cu situația de criză instaurată de pandemie și ori ieșim din casă cu.. Declarația, ori continuăm să ne petrecem timpul în locuință.

Oricum procedăm, este aceeași certitudine: Natura își urmează cursul și ne prezintă spectacolul unui aprilie special. Și cred că vreo două luni o va continua tot așa... Păsări, flori, insecte într-o comuniune naturală, oamenii în distanțare socială...

E cea mai nepotrivită sintagmă. Atât am mai încercat să lucrăm la educarea socială care ne dezvoltă emoțional și ne ajută să depășim obstacolele, iar acum ... nu avem decât să ne perfecționăm în domeniul igienei personale, a locuinței, a mediului.

Sunt o fericită! Ies de cel puțin două ori pe zi din casă. Am declarație! Mă așteaptă o Mamă care nu înțelege de ce e atâta liniște? Doar liliacul obraznic de la geamul ei îndrăznește să-și arate mugurașii. Oare parfumul florilor lui va mai alina din grija Pământului?

Mă bucur pentru voi, păsărilor! Nu am avut până acum atenție suficientă pentru trilarurile voastre!

Mi-am provocat aDORAbilii să facă un exercițiu de comuniune cu natura și preț de câteva minute să asculte toate sunetele din natură. Așa, poate, când vom scăpa de acest vis urât, vom realiza că suntem înconjurați de atâta frumos, de minuni de culori și de sunete ...

Natura m-a învățat în această perioadă că trebuie să fac tot ce consider eu că-mi aduce FERICIREA, fie ea și pentru un anotimp.

Vom finaliza noi și această Lecție a vieții și acel nou Anotimp va fi PRIMĂVARA SUFLETULUI NOSTRU!

Până atunci, haideți să ne testăm limitele, să ne descoperim punctele tari și să inhibăm starea de izolare, înlocuind-o cu cea de implicare, de resetare a EU-lui, de validare a statutului nostru din familie.

14 aprilie 2020 - VOM ÎNVINGE!

Astăzi am dat peste un material tare drag sufletului meu. E o cârtică, care m-a ajutat să mă ridic, atunci când ... credeam că e greu. Nu-mi amintesc de unde o am. Cert e că, astăzi, m-am gândit să ... răscolesc. Ca mulți dintre cei Pandemici (nu cred că am mai auzit termenul).

La Kipling am auzit de o ... Artă de a învinge. Nu e vorba de artă în zilele acestea. E vorba despre dorința de a-ți împlini visele, planurile și de a da frâu liber gândurilor.

Fiecare dintre noi și-a dorit succesul. În zilele acestea e timpul să-l atingem. Nu profesional, ci în răbdare, toleranță, așteptare și mulțumire că ești. E doar motiv de bucurie, nu? Starea de ... bucurie singuratică trebuie să devină o obișnuință și o și putem transmite!

E bine să alungăm îndoiala că nu vom învinge și că visele noastre vor fi învinse de un virus! Nu există manuale care să ne învețe cum să supraviețuim în această nebunie Covidiană, (care e și învechită pentru că suntem în 2020), dar există suficiente resurse personale să ne inducem gânduri pozitive.

Știu că nu există prescripții de medicamente miraculoase ce pot să-ți confere starea de sănătate dorită, dar ne putem vindeca singuri prin credința că vom învinge.

Cred că există un dar pentru fiecare. Să ne revedem sănătoși!

Idee de predare a tablei împărțirii online la clasa a II-a

*Prof. inv. primar Petcu Loredana-Adriana
Școala Gimnazială Nr. 13, Brașov*

Sunt unul dintre învățătorii care au preluat în 2012 clasa pregătitoare la școală. A fost primul an în care copiii de 6 ani erau înscriși la școală, clasa pregătitoare făcând parte integrantă a celor 9 ani de școlarizare obligatorie.

Cu prima serie de elevi a fost o provocare, căci totul se construia "din mers", însă grupuri masive de învățători aflați în această misiune de înlănțuire a unei programe școlare nou publicate s-au coalizat în grupuri pe rețelele de socializare și a început un amplu schimb de informații, fișe, materiale didactice, jocuri. A fost o bucurie ce continuă și în 2020. Parcă niciodată breasla aceasta nu a muncit cu mai mult elan, nu a împărtășit cu mai mult drag, nu a făcut schimb de bune practici, de impresii, de sfaturi, de dureri împărtășite și de idei genial de simple! De când totul s-a mutat în online, a trebuit să ne adaptăm din nou!

Sunt mândră că am făcut parte din această provocare, căci simt că am mai multă încredere în profesorii care mă înconjoară, am încredere în mine și în demersul lecției aplicate la clasă.

În 2017 am format o nouă clasă pregătitoare cu 29 de copii frumoși, iscoditori și energici. Sunt încântată că formăm deja o echipă sudată și că le descopăr noi calități zilnic. Dar și eu încerc să devin mai creativă, mai ingenioasă!

Așadar, tabla împărțirii a reprezentat o provocare reală pentru clasa a II-a, cu atât mai mult cu cât jetoanele și tabla

magnetică au rămas la școală! Eu mi-am organizat clasa în online înca de pe 16 martie, invitând părinții printr-un link să lucrăm pe platforma zoom.us

Da, pe zoom suntem limitați la "share screen" și la "whiteboard", dar ce nu face un învățător pentru elevii lui? Am convenit împreună să folosim inversul înmulțirii cu boabe de fasole și cofraj de ouă: dacă am 36 de boabe de fasole (numărate), de câte ori pot să scot câte 9 până ajung la 0? $36 - 9 - 9 - 9 - 9 = 0$, deci pot să iau 9 boabe de fasole de 4 ori. Acest lucru înseamnă că $36 : 9 = 4$!

Am predat împărțirea la 2,3, 4 până la închiderea școlilor datorită COVID-19. Aveam deci niște rutine stabilite cu elevii mei. Aceste rutine implicau mânuirea jetoanelor și tablei magnetice sau a boabelor de fasole și a cofrajului de 10 ouă. (E important să fie de 10, pentru că înmulțirea și împărțirea în clasa a II-a sunt până la 100, deci până la 10×10 . Ușurează numărătoarea grupelor, a rezultatelor.)

Până la vacanța de Paște am recapitulat aproape toată materia, exersând înmulțirile (tot cu fasole și cofraj, pentru a vedea clar cum se formează 3×7 (adică 3 grupe a câte 7 boabe de fasole), iar prin numărare (sau adunare repetată) ajungem la rezultat. $3 \times 7 = 7 + 7 + 7 = 21$! Lucraserăm și în clasă înmulțiri cu ajutorul boabelor de fasole, așa că online a fost ușor!

Mi-a rămas de predat împărțirea la 5, 6, 7, 8, 9 și la 10. Am urmat sfaturile primite și am început predarea după vacanța de Paște. A început joaca pe zoom: eu întreb un elev $24 : 4 = ?$. El pune în capac 24 de boabe de fasole pe care apoi le va pune 4 câte 4 în locul unde stau ouăle de obicei. Tot luând câte 4 boabe de fasole, va ajunge să constituie 6 grupe. Deci $20 : 4 = 6$ pentru că $20 - 4 - 4 - 4 - 4 - 4 - 4 = 0$

Au scris în caiet exercițiile, au desenat boabele de fasole, au construit strategii ca să câștige puncte, fiindcă fiecare răspuns corect valora un punct, iar ei lucrau pe echipe, în camere zoom separate. La finalul celor 6 minute de lucru în echipă ne-am întâlnit iarăși în ședință comună și am analizat ce a functionat, ce rezultate a obținut fiecare echipă, cum și-au împărțit sarcinile de rezolvare și cum a lucrat fiecare independent de acasă, din fața unei camere de filmat, având atâția distractori în jur! Nu se câștigă la aceste jocuri decât aplauze, însă bucuria este mare și simt că se joacă, nu că fac exerciții. De asemenea, le distrag atenția de la situația artificială în care ne găsim cu toții.

Am lucrat trei zile împărțiri în felul acesta, reamintindu-ne că trebuie să avem răbdare unii cu alții, că trebuie să ne ajutăm și să ne înțelegem. Părinții și-au înfrânt dorința de a se amesteca și a da răspunsul rapid, fiindcă au înțeles că e mult mai simplu de înțeles prin manevrarea unor grupe de obiecte, prin mânuirea unor obiecte simple, prin contactul direct cu grupele de fasole, porumb ori dovleac. La fiecare lecție de predare a împărțirii (la 6, la 7, la 8 sau la 9) am procedat la fel, mulți dintre copii anticipând deja ce urma a se întâmpla. Rutinele în învățare consider că-i fac pe copii să se simtă pe un teren sigur, că îi fac părtași la propria învățare și le cresc încrederea în forțe proprii. Părinții au observat că fiul/ fiica lor este independent/ă și că știe să utilizeze strategii de rezolvare a

problemelor sau exercițiilor refăcând ceea ce s-a lucrat dimineață la sesiunea online.

Pot fi folosite: semințe de dovleac, biluțe, mărgelile sau orice considerați că este potrivit de mare pentru a fi apucat cu degetele (dezvoltându-se deci și musculatura fină) sau orice altceva.

Vom pune la încolțit fasolea pentru a observa alcătuirea unei plante. În mod sigur își vom construi niște jucării muzicale cu ajutorul unor cutii de plastic pline de fasole cu care vor ține ritmul melodiilor de iarnă și primăvară. Au studiat cu lupa "ciudățeniile" boabelor... Cert este că boabele de fasole sunt distractive, în învățarea poate fi distractivă și în varianta în care stăm cu toții acasă, în spatele unor ecrane.

Provocări și soluții în desfășurarea activităților matematice în mediul on-line

*Prof. Bârsan Georgiana-Viorica
Grădiniță cu P.P. nr 13 Focșani*

Declararea pandemiei la nivel global și starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii. Aceste schimbări ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu preșcolarii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

În acest context, am acceptat aceste provocări căutând soluții prin care să reușim să fim în contact permanent cu preșcolarii, dar și cu părinții, să răspundem nevoii lor și să adaptăm curriculum preșcolar prin utilizarea platformelor educaționale puse la dispoziție de ministerul educației prin utilizarea instrumentelor de lucru on line pentru asigurarea continuității procesului de predare-învățare și formarea competențelor specific pentru fiecare nivel.

La precolari activitățile matematice sunt cuprinse în Domeniul științe și prevăd o serie de competențe pe care preșcolarul trebuie să le aibă însușite la sfârșitul grădiniței. Prin intermediul activităților matematice preșcolarul este pus în situația de a deveni conștient de propria gândire ,de aști “ce face” și “ pentru ce face” de a se exprima în mod obiectiv.Înainte de a cunoaște numerele natural,copilul trebuie să stabilească contacte nemijlocite cu mulțimile de obiecte ,să le descopere proprietățile caracteristice ,să stabilească relații între ele și să efectueze diverse operații din care să rezulte noi mulțimi cu noi proprietăți(clasificând jucăriile după formă, culoare și după mărime).

Dintre activitățile pe care le-am propus și le-am desfășurat cu copiii ținând cont de nivelul de dezvoltare al preșcolarilor și specificul grupei cele mai atractive au fost:
-raportarea numărului la cantitate cu” material de prin casă”.

-sortare după culori-"Coșulețul fermecat"→Dezvoltă imaginația, spiritul de observație și simțul culorilor

-va alege o jucărie,

-va spune ce culoare este;

-va așeza jucăria la culoarea corespunzătoare;

-va denumi grupa, exemplu "grupa cuburilor roșii sau grupa cuburilor albastre".

La complicarea jocului am pus o jucărie la o culoare necorespunzătoare "Ce am greșit? sau Găsește

intrusul”.

-Poziii spațiale→Verbalizarea ajută la fixarea conceptului

Predarea on-line este o adevărată provocare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Școală online în perioada izolării este un moment de reflecție și reformare pentru educația românească.

Școala online, o provocare

Prof. Golea Florentina

Școala Gimnazială Dimitrie Sturdza Tecuci, Galați

Pandemia, trebuie să recunoaștem, a fost/ este o piatră de încercare nu doar pentru domeniile de activitate, ci pentru noi înșine ca persoane, o provocare care ne-a testat abilitățile, adaptabilitatea și capacitatea de-a ne reinventa. Nici învățământul n-a fost ocolit de multe provocări atât pentru dascăli, cât și pentru elevi și părinți.

Școala online a fost soluția la care s-a apelat în aceste condiții și dincolo de impedimente, din punctul meu de vedere a fost o soluție salvatoare și de ce nu o reușită.

Începuturile au fost incerte, au necesitat un volum mare de muncă din partea dascălilor, care au avut de manageriat problemele întâmpinate de lipsa dispozitivelor unor copii, de calitatea slabă a semnalului de internet și de ce să nu recunoaștem de lipsa de implicare a unor părinți. Deși platformele, site-urile educaționale, aplicațiile online abundă, dificultatea dascălului a constat în descoperirea și utilizarea resurselor, limitate inițial, la nevoile colectivului de elevi pe care-l coordonează, de cele mai multe ori fiind nevoit să creeze resurse, să le adapteze și modifice pe cele existente, astfel încât să sprijine învățarea și să-i permită atingerea obiectivelor propuse în demersurile inițiate.

Pe de altă parte o altă provocare a fost **conexiunea reală cu elevii și obținerea de feedback**. Elevii, mai ales cei mici simt nevoia de a se vedea și de a interacționa în offline. Profesorii au experimentat cu metode diverse pentru a reuși să

le atragă atenția elevilor și de a-i implica, dar succesul a depins, pe lângă aplicațiile folosite, de interacțiunea pe care o aveau deja în mediul offline.

Este știut că lucrul cu grupe mari de elevi este dificil și obositor, iar în acest context interacțiunea scade. Și prezența pentru un timp îndelungat în fața unui computer sau telefon a unui elev poate dăuna; de aceea dascălii au considerat ca eficientă din acest punct de vedere combinarea muncii online cu cea individuală, alternând lucru online cu offline, apelând la o gama largă de metode și procedee, variindu-și strategiile didactice, astfel încât acțiunile întreprinse să stimuleze participarea activă și implicarea elevilor.

O dificultate întâlnită în școala online este obținerea de feedback în mod real și de a evalua modul în care s-a atins competența urmărită. Pe de altă parte profesorii s-au văzut nevoiți să apeleze la sprijinul părinților pentru primirea temelor, pentru accesul copiilor la dispozitive și nu în ultimul rând pentru realizarea sarcinilor independente. Trebuie să recunoaștem că cei care lucrăm cu elevi mici, nu a fost confortabilă poziția de dascăl pus în situația de-a apela la sprijinul părinților pentru derularea demersurilor. Faptul că nu există măsuri coercitive, sancțiuni pentru nerespectarea regulilor stabilite de colectiv pe platformele pe care se desfășoară orele de curs, și nici pentru cei care din motive neobiective nu participă sau participă parțial la lecții, școala online a fost, din păcate, facultativă pentru unii elevi. Cu siguranță la reluarea școlii offline, se vor aplica la clase planuri de remediere școlară, planuri individualizate de intervenție și programe de recuperare acolo unde profesorii consideră că este necesară intervenția acestora.

Lăudabilă a fost mobilizarea generală a cadrelor didactice pe grupuri de lucru, site-uri și rețele de comunicare, astfel încât pot spune că s-a format o cancelarie online, unde materiale, resurse, aplicații, quizzuri, canale de youtube educative, au fost

puse la dispoziția tuturor utilizatorilor, iar beneficiarii, elevii, au fost încântați de calitatea acestora.

Pe de altă parte dascălii cu abilități TIC mai mult sau mai puțin dezvoltate, au participat la cursuri intensive, la cafenele educaționale, la webinare, la formare, astfel încât au reușit în scurt timp să se mobilizeze, să utilizeze instrumente multiple pentru a face demersurile interactive și atractive, să creeze facil resurse, quizzuri, chestionare, sondaje, să găsească modalități de comunicare, predare, evaluare, facile și accesibile elevilor.

Abordarea care ar trebui să existe acum în societate și care ar putea să asigure un maxim impact este utilizarea a cât mai multe instrumente și în învățarea offline, astfel încât aceste deprinderi să se automatizeze, iar munca pe platforme: Adservio, Google Classroom, Zoom, sau instrumente de evaluare ca Quizizz, să poată fi folosite în diverse activități școlare și extrașcolare, ele fiind de un real folos.

Copiii sunt fascinați de școala online, de culori, quizzuri interactive care-i recompensează imediat, de animații, de lumea magică a învățării prin joc, dar deprinderile de munca intelectuală nu trebuiesc minimalizate de aceea în proiectarea scenariilor online ne centram și pe munca efectivă a copilului cu fișa, cu manualul, caietul, nu neglijăm dictările, exercițiile variate, scrisul de mână, exercițiile aplicative, experimentele, creațiile plastice, activitățile creative, artistice. Scopul trudei noastre e să formam competențe intelectuale elevilor, secundar pe cele digitale.

Tehnologia este parte a vieții noastre a tuturor, iar copiii sunt atrași în mod deosebit de mediul digital – dinamic, colorat, interactiv. Totuși, utilizarea excesivă a computerului nu-i ajută pe cei mici să-și dezvolte abilități de viață reale, de aceea este necesar ca părinții să-i ghideze cu multă atenție, diplomatie și pricepere, iar orele școlii online trebuiesc reduse din punct de vedere temporal. Școala online este o soluție bună, dar pe termen scurt.

O latură deloc de neglijat e că dincolo de animația, culoarea și jocul care place în școala online, copiii au nevoie de interacțiune socială, de sprijin moral, de trăiri, de emoții, de școală față în față. Profesorilor le revine și sarcina să păstreze colectivul sudat, să dezvolte relații armonioase între elevi, să încurajeze toleranța, respectul, prețuirea și ajutorul reciproc. De aceea o atenție aparte au avut-o în școala online și proiectele, sarcinile de lucru, experimentele, desfășurate în perechi sau pe grupuri mici, care au permis elevilor păstrarea și dezvoltarea relațiilor dintre ei.

Relația dintre profesorul clasei și elevi dezvoltată în prealabil a fost esențială în școala online, ea fiind catalizatorul desfășurării activităților, ridicându-i calitatea și făcându-i pe elevi activ-participativi.

Personal consider că școala online a fost soluția ideală într-o situație și o conjunctură în care nu exista altă alternativă sau o altă soluție viabilă. Dincolo de faptul că au fost zone rurale fără acces la internet sau copii fără dispozitive, pentru cei mai mulți copii a fost o alternativă de învățare viabilă, la îndemână, a fost soluția de succes într-o situație fără precedent, o adevărată provocare căreia i-am făcut față, care ne-a provocat să ne depășim limitele, să ne adaptăm, să ne reorganizăm, reinventăm, să ne dezvoltăm deprinderile digitale, să răspundem pozitiv unei conjuncturi mai puțin favorabile.

Școala online, o școală a viitorului în era digitală

Prof. metodist George Panțică

Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea

Rezumat:

Întregul sistem de învățământ s-a confruntat cu numeroase provocări ridicate de pandemia de COVID-19. Pentru a identifica soluțiile optime, necesare gestionării eficiente a procesului didactic, trebuie să cunoaștem nevoile reale pe care factorii implicați le au.

Cuvinte cheie: sistem educațional, pandemie, învățământ online

Marea provocare a sistemului de învățământ, în contextul actual, o reprezintă trecerea întregului proces instructiv-educativ în mediul online. Proces deloc simplu care presupune o bază materială complexă, iar derularea activităților virtuale implică eforturi sporite din partea elevilor dar și din partea cadrelor didactice.

Adaptarea cadrelor didactice, a elevilor și a părinților la limitările impuse de tehnologia modernă este generată de realizarea sensului învățării care presupune dezvoltarea competențelor din profilul absolventului, toate acestea conducând elevul către o învățare autonomă, acesta fiind capabil să-și dezvolte latura umană și profesională.

Putem evidenția trei etape în derularea activităților online, provocări cărora sistemul educațional a trebuit și trebuie, în continuare, să le facă față. Prima etapă, în care cadrelor didactice li s-a recomandat derularea activităților

online, reprezintă primul pas făcut de toți factorii implicați în educație: profesori, elevi și părinți. Efervescența acestei perioade a fost marcată de critici și numeroase polemici vizând lipsa device-urilor pe care elevii ar trebui să le utilizeze, lipsa formării continue a personalului didactic pentru utilizarea corespunzătoare a platformelor online, iar răspunsul Ministerului Educației și Cercetării a venit prompt prin organizarea a numeroase webinarii, cu participare gratuită, la care cei doritori pot participa. A doua etapă, în care toate cadrele didactice au fost obligate să își desfășoare activitatea didactică în mod virtual, având în vedere necesitatea pregătirii pentru examenele naționale care urmează a fi susținute de absolvenții de învățământ gimnazial și liceal. Aceasta a fost o altă etapă în care profesorii s-au confruntat cu alte provocări birocratice care au vizat completarea rapoartelor și a fișelor de pontaj.

Pentru derularea orelor de curs online, am ales platformele gratuite Google Meet și Zoom. Acestea sunt platforme care prezintă numeroase avantaje, dintre care putem evidenția:

- Activitățile online pot veni în completarea învățării clasice, tradiționale;
- Elevii și-au dezvoltat capacitatea de autonomie în învățare, reușind să citească mai mult pentru rezolvarea anumitor sarcini de lucru. Astfel, competența de comunicare în limba maternă a fost dezvoltată;
- Toate disciplinele au contribuit la dezvoltarea competenței digitale a elevilor, aceasta ajutând la dezvoltarea personală;
- Direcțiile de învățare ale fiecărui elev au permis particularizarea traseului educațional;
- Progresul școlar al elevilor poate fi urmărit de profesori și părinți;

- Mediul online oferă o gamă diversă de resurse educaționale deschise care pot fi integrate în cadrul contextelor de învățare;
- Oferă posibilitatea utilizării tuturor deviceurilor pentru conectare: laptop, telefon, tabletă;

Cu emoții privim către a treia etapă care presupune derularea activităților de învățare online și corespunde debutului anului școlar 2020-2020. Cu siguranță, în acest moment suntem mult mai bine pregătiți datorită numeroaselor sesiuni de formare online, gratuite, la care am avut ocazia să participăm.

Așadar, simpla imagine panoramică a sistemului de învățământ asupra provocărilor ridicate de pandemia de COVID-19 este un bun prilej pentru ca fiecare dintre noi să mediteze asupra necesității introducerii noilor tehnologii în procesul instructiv-educativ, desigur, adaptat din perspectiva disciplinei pe care o predă fiecare în parte.

Next level sau despre învățarea online

Prof. Ștefan Torcărescu

Școala Gimnazială Vasile Cristoforeanu Rm. Sărat

Sistemul de învățământ românesc trece zilele acestea prin una dintre cele mai mari provocări de până acum, învățământul online, impus de normele sanitare de protecție împotriva contaminării cu noul coronavirus. Actorii principali implicați în procesul de predare-învățare-evaluare nu se pot întâlni și nu pot comunica direct, față în față, regula este general valabilă, durează timp de aproape un semestru, la final educabilii trebuie să devină absolvenți, iar cei din clase terminale trebuie să susțină examenele specifice, inclusiv cel de admitere în ciclurile superioare de învățământ. La o rememorare a evenimentelor, acum sau după ce va fi trecut pericolul pandemiei, perioada în care învățământul s-a desfășurat exclusiv online pare un scenariu didactic ireal, propus experimental în școlile pedagogice pentru a le valorifica elevilor imaginația prin metoda problematizării.

Experiența anterioară în ceea ce privește învățământul online era una destul de săracă, iar atitudinea rezervată a unor dascăli a fost susținută pe bună dreptate de lipsa dotărilor cu echipamente specifice din școli, a numărului de echipamente necesare sau a funcționalității acestora. Integrarea în activitățile unei lecții a mijloacelor multimedia și folosirea internetului

erau până acum abordări specifice lecțiilor demonstrative, decât orelor desfășurate zilnic. Efortul cadrelor didactice pentru găsirea soluțiilor logistice și de organizare a echipamentelor pentru o astfel de lecție demonstrativă era la fel ca cel depus pentru actul didactic în sine, iar acest lucru va rămâne neschimbat până ce se vor face investițiile necesare și suficiente în școli.

Sub aspect funcțional, situația impusă a dat prilejul unor polemici, acuzații și reluării unor teme mai vechi care privesc sistemul educational național, sau chiar au fost lansate acuzații cu iz politic. Ordinul 4135/2020 emis de Ministrul Educației și Învățământului, prin care cursurile online devin obligatorii a fost considerat de unii nu doar aberant, ci și neconstituțional, pentru că nu poți obliga pe nimeni la un tip de educație pe care statul nu îl poate garanta gratuit și nediscriminatoriu, așa cum îl obligă Constituția. Unele voci ale părinților și elevilor au acuzat în acest context că se încalcă, între altele, principiul echității la Articolul 12, alineatul (2) al acestei reglementări, unde se menționează: „Elevul are obligația de a participa la activitățile de învățare on-line stabilite de unitatea de învățământ”. Brusc, foarte mulți oameni și-au dat seama că învățământul e totuși o activitate complicată din punct de vedere practice.

Este prea devreme să facem o analiză amănunțită a ceea ce se întâmplă în aceste zile de învățământ online. Singura certitudine este că o lume educațională nouă se întrezărește la orizont, iar în ce măsură se va și instaura rămâne să descoperim. Probabil că doar un astfel de șoc va putea schimba percepția multor actori implicați în educația formală despre ce înseamnă învățarea la distanță, la toate nivelurile, despre integrarea

metodelor cu adevărat moderne și interesante pentru elev în activitățile didactice. Deși învățământul este și va rămâne eminamente relaționare reală și direct între profesor și elevii săi, eficiența educația online trebuie luată mai serios în considerare. Un alt beneficiu important al învățării din această perioadă a fost descoperirea/redescoperirea unei multitudini de materiale online gratuite și a lansat provocarea creării altora noi și foarte adaptate contextului. Un lucru este cert, cadrele didactice s-au adaptat imediat situației și au făcut față acestei provocări, ceea ce arată că profesorul rămâne în continuare valoarea cea mai importantă a sistemului de învățământ și cheia succesului.

Resursele web în procesul educațional

*Prof. înv. primar, Diaconu Gabriela
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Focșani, Vrancea
Prof. Diaconu Manuel Liviu
Colegiul Tehnic „Valeriu D. Cotea”, Focșani, Vrancea*

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

Dacă facem o scurtă trecere în revistă a meseriilor de bază, vom constata că nu există domeniu de activitate unde să nu se prelucreze sau să nu se transmită informații, unde să nu existe nevoia de cunoaștere a modului de utilizare a conținutului informatic. În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii/studentii, cât și profesorii/adulții în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse on-line, pentru consultare personală sau profesională.

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. Astfel, se va pune accentul pe disponibilitatea de a rezista unui efort intelectual, pe puterea de concentrare, de rezolvare de probleme, de manipulare a informației. Datorită acestui „cumul de informație” la care suntem supuși inevitabil, trebuie să deținem competențe digitale pentru a face față trend-ului, pentru a deține controlul și a fi stăpâni pe situație.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Se constată faptul că gradul de atractivitate al cursului sau al activităților școlare și extrașcolare crește datorită utilizării calculatorului în proiecte educaționale (ex. prezentarea regiunilor Franței), prezentări multimedia (ex. Ziua Francofoniei, Ziua Educatorului, Ziua Europei), conținut predat (ex. folosirea documentelor audio-video în predarea timpului viitor simplu la ora de limbă franceză, dezvoltarea competențelor orale cu ajutorul lecțiilor de audiere).

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performanța în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să

aceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

Bibliografie

1. Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.
2. Anohina, A., Analysis of the terminology used in the field of virtual Learning, Educational Technology & Society, 8 (3), 91-102, 2005.
3. Brut, M., Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iași, Polirom, 2006.
5. Comisia comunităților europene, Memorandum asupra Învățării Permanente, Brussels, 30.10.2000
6. Cristea, V., Iosif, G., Marhan, A., Niculescu, C., Trăușan-Matu, Ș., Udrea, O., Sisteme inteligente de instruire pe Web, Editura Politehnica Press, București, 2005.

7. Davidescu, N., E-ducation, information investors in people for relaunch economy, The Ninth International Conference “Investments and Economic Recovery”, May 22-23, 2009.

10. Ghilic-Micu, B., Stoica, M., Managementul proceselor de e-learning bazate pe tehnologia informației și comunicațiilor, Workshop - Managementul proiectelor informatice, București, oct. 2004.

11. Holotescu, C., Cursuri online în învățământul superior de calculatoare, Simpozionul “Tehnologii educaționale pe platforme electronice în învățământul ingineresc”, mai 2003, București

12. Ioniță, A., Organizational Learning – a Sustainable Competitive Advantage, Proceedings of the International Symposium OL-KWM 2005.

13. Ioniță, A., Trends in Professional Learning in the Framework of Knowledge Society, Proceedings of the 1st International Conference on Virtual Learning, ICVL 2006.

14. Moise, G., Contribuții la modelarea și conducerea proceselor de instruire online, utilizând tehnici de inteligență artificială, Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești, 2008

Paradigmele învățământului online în învățământul postliceal sanitar

Prof. Codrescu Claudia

Școala Postliceală Sanitară "Vasile Alecsandri" Focșani

Rezumat:

În contextul actual, întregul sistem de învățământ se confruntă cu o nouă provocare reprezentată de mutarea activității didactice în mediul online. La nivel european, în numeroase state, putem spune că trecerea în mediul virtual s-a produs în mod firesc, deoarece sistemul educațional era deja acomodat cu actuala metodă de lucru. În țara noastră, trecerea procesului instructiv-educativ în mediul virtual a reprezentat un șoc pentru toți actorii sistemului educațional.

Prin lucrarea de față, doresc să evidențiez impactul școlii online asupra dezvoltării elevilor din cadrul învățământului postliceal sanitar, fără a scăpa din vedere experiența personală dobândită, ca urmare a dezvoltării competențelor pedagogice.

Cuvinte cheie: postliceal sanitar, nursing general, sângele, puncția venoasă.

Sub aspectul organizării și funcționării învățământului profesional, în statele membre UE, dar nu numai, se remarcă două abordări: învățarea în școală (school based-learning) și învățarea la locul de muncă (work-based learning). Pentru învățământul profesional și tehnic se recomandă ca pregătirea să se facă în sălile de instruire din unitatea de învățământ,

dotate conform recomandărilor Ministerului Educației Naționale și în unitățile sanitare cu care școala încheie contracte de colaborare, conform normelor în vigoare, astfel, învățământul profesional și tehnic se bazează în cea mai mare parte pe lecții practice demonstrative.

Martie 2020 a *rostogolit* aproape tot ce știam despre desfășurarea unei lecții pentru fiecare dintre noi. Iată, că activitatea de proiectare didactică, acel ansamblu de procese și operații deliberative de anticipare a modului de desfășurare a activității instructiv-educative acum avea o altă traiectorie, aveam nevoie clar de o altă abordare.

Iată-mă, în perioada aceea, pe unitatea de învățare Nursing general 2, la Conținutul învățării *Recoltarea sângelui prin puncție venoasă*, lecție, ce în mod normal se desfășura în sala de demonstrație, dotată cu toate resursele materiale necesare dobândirii rezultatelor învățării, respectiv echipamente tehnice de învățare, predare, unde este manechinul didactic și toate materialele ce fac posibilă desfășurarea tehnicii de lucru, tot ce este util pentru ca elevii mei să deprindă această abilitate extrem de necesară în activitatea lor viitoare, aceea de asistent medical generalist, corect și sigur. Eu, însă, sunt în sufrageria mea, fără suportul acestor materiale și echipamente didactice, bazându-mă doar pe dorința de a fi alături de elevii mei, căutând o soluție viabilă pentru a păstra ritmul învățării, de a nu pierde timpul atât de necesar pregătirii lor teoretice și de a *ține vie setea* lor de cunoaștere a tainelor meseriei.

Cum să deprindă un elev abilități practice de a face recoltări sanguine când profesorul nu este lângă el? M-am așezat în fața calculatorului și am început *marea căutare*, am început documentarea prin a căuta platforme de predare online (această căutare mi-a fost ușurată de Inspectoratul Școlar Județean Vrancea, care a înaintat o listă a acestora), apoi am căutat fotografiile cu absolut toate materialele necesare fiecărei lecții în parte, astfel încât elevul meu să nu fie nevoit să-și

imagineze, am căutat filmulețe cu aceste tehnici, am căutat în arhiva personală unde aveam mici secvențe filmate despre cum se execută aceste proceduri.

Abordarea conținuturilor modulului a devenit mult mai flexibilă, ținând cont de abilitățile informatice ale fiecărui cursant, de receptivitatea elevilor la acest tip de activitate didactică online.

M-am bazat pe transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și formare profesională, pe însușirea de metode de informare și de documentare independentă, care să ofere o deschidere spre autoinstruire, spre învățare autonomă continuă, am încercat să susțin dezvoltarea potențialului fiecărui elev pentru a ajunge la rezultatul dorit, acela de a dobândi: *cunoștințe, abilități și atitudini*.

Nu a fost și nu este deloc ușor, învățământul sanitar necesită formare de deprinderi practice, abilități ce se capătă prin mult exercițiu practic.

Modulul Nursing general 2 are o *structură elastică*, deci poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice, așa se spune în Curriculum-ul calificării profesionale în meseria de asistent medical generalist și pe asta m-am bazat când am început reorganizarea învățării, pentru că devenea din ce în ce mai clar că aceasta va fi modalitatea prin care cursurile se vor derula până la sfârșitul anului școlar.

Avantajul elevilor din școala în care predau este că aceștia sunt tineri, adulți, care s-au *descurcat* rapid și au avut toți acces la aplicația pe care am lucrat, aplicație ce a fost descărcată încă din a doua zi a stării de urgență. Aplicația ZOOM permite o comunicare facilă cu elevii, având și avantajul că aceștia pot urmări în același timp un material video, pot comenta, pot pune întrebări și primi lămuriri, putem folosi tabla electronică, dându-le astfel posibilitatea de a-și înșuși corect informațiile primite.

Dezavantajul, în casa fiecăruia dintre elevii mei sunt mai multe persoane care au nevoie de device-uri, (mulți au copii la școală sau cei mai tineri au frați care sunt la școală), aici intervine latura flexibilă a orarului învățământului de acasă, care permite reorganizarea activității, orele noastre fiind așezate în așa fel încât aceștia să poată fi prezenți la cursurile online.

Data fiind perioada de tranziție de la învățământul tradițional la învățământul online, nu trebuie să ometem etapele premergătoare procesului didactic, indiferent de experiența personală pe care o avem la catedră. Așadar, proiectarea riguroasă și temeinică a activităților s-a bazat pe gândirea, anticiparea și prefigurarea procesului instructiv-educativ și abordarea strategiilor noi ale procesului didactic de predare-învățare-evaluare, folosind metode precum studiul de caz clinic, portofoliul, metoda R.A.I (Răspunde – Aruncă - Interoghează). În toată perioada aceasta am urmărit toate informațiile ce erau distribuite în mass- media de organele abilitate, am participat la cursuri de formare continuă pentru dezvoltarea competențelor profesionale, ținând cont de faptul că în învățământul postliceal – nivel 5, curriculumul este centrat pe *rezultate ale învățării (learning outcomes) / competențe*, competențe pe care le dobândești dacă îmbini instruirea teoretică cu cea practică, dacă exersezi până devii sigur pe ceea ce faci, dacă zilnic vei fi pune câte o *cărămidă* la dezvoltarea ta profesională.

Rezultatele învățării reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să aplice la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se concretizează prin cunoștințe, abilități și atitudini dobândite pe parcursul diferitelor experiențe de învățare formală, nonformală și informală. Învățământul profesional și tehnic depinde în mare parte de calitatea resursei umane, activitatea didactică bazându-se pe profesionalism, intuiție, seriozitate și mai ales implicare.

Este clar că nu acesta este învățământul normal, sunt de acord că învățământul online este o soluție pentru această perioadă cu risc biologic, dar poate deveni o soluție și pentru perioadele cu risc meteorologic.

În această perioadă am înțeles că un om neadaptat vremurilor este un om aproape pierdut.

Bibliografie:

Metodică și elemente de psihopedagogie:

1. CUCOȘ, Constantin, (coord.) *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare si grade didactice*, Ed. Polirom, Iasi 1998
2. CUCOȘ, Constantin, *Pedagogie, Ediția a –II – a revizuită și adăugită*, Editura Polirom, 2006
3. *Curriculum Calificarea profesională: asistent medical generalist - Domeniul de pregătire profesională: Sănătate și asistență pedagogică*

Webografie:

https://www.researchgate.net/publication/310609289_Invatamantul_profesional_si_tehnic_Provocari_si_perspective_de_dezvoltare

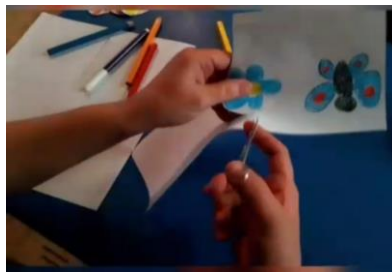
Povestea numărului 3

*Prof. învă. preșcolar Nițu Andreea
Grădinița cu P.P nr.13, Focșani*

Într-o zi cam înnorată, subsemnata, o iubitoare de copii numită educatoare, le propune preșcolarilor de grupă mică să învețe să numere și să formeze grupe de obiecte în număr de 3.

Și pentru că a primit mesaje de la ai ei copii, precum că dorul de grădiniță este mare s-a gândit să facă un filmuleț în care să explice pe înțelesul picilor cum ar putea să se joace „de-a matematica.”

La grădiniță copii erau obișnuiți să lucreze cu material mărunț de aceea astăzi vor trebui să îl confecționeze singuri. Li se propune să deseneze doi fluturași și mai multe floricele. Doamna le arată și le explică modul de lucru, apoi se trece la joaca „de-a matematica”.

Se formează o grupă de fluturași pe care trebuie să o numărăm folosind creionul magic (degetul arătător). Se numără prin încercuire: un fluturaș, încercuind primul fluturaș apoi se continuă –doi fluturași, încercuind amândoi fluturi odată.

Alături de grupa fluturașilor se va forma și o grupă de două flori pentru ca fiecare fluture să aiba unde să se odihnească. Se verifică numărând grupa florilor după modelul de numărat al fluturașilor.

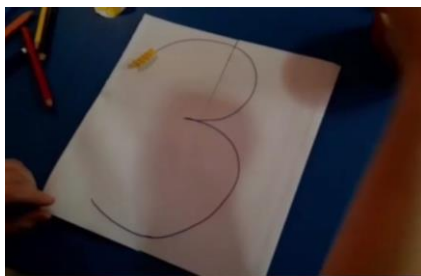
Acum copiii observă că grupa florilor are tot atatea obiecte cât și grupa fluturilor, de aceea li se propune să mai așeze o floare în grupa florilor. Se observă că grupa florilor are mai multe obiecte decât grupa fluturilor.

Se va număra grupa florilor prin încercuire la fel cum am numărat grupa fluturașilor: o floare, încercuind doar o floare, doua flori, încercuind odată cele două flori, trei flori, încercuindu-le pe toate.

Astfel educatoarea își învață preșcolarii printr-o metodă nouă de predare, cea on-line să numere și să formeze grupe de obiecte în număr de 3.

Pentru a-i familiariza cu cifra 3 se cere ajutorul părinților de a o scrie pe o foaie mare, sarcina copiilor fiind de a lipi paste fainoase pe desenul realizat de părinți.

Așa se încheie o nouă zi de lucru cu copii așteptând cu nerăbdare feedback-ul.

Școala de acasă, școala on-line - o nouă provocare

Prof. Tomescu Irina

Școala Gimnazială Specială "Constantin Păunescu",

București

În zilele noastre, pandemia a adus o nouă criză care a afectat toate sectoarele din societate, iar educația a fost pusă în față unei noi provocări, cea a digitalității.

Atât profesorii, cât și elevii și părinții acestora, au fost nevoiți să apeleze la resursele proprii pentru a face față învățării on-line.

Îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne și utilizarea noilor tehnologii reprezintă și înaintea de această perioadă, o rețetă de succes pe care o foloseau multe cadre didactice.

Profesorii au fost provocați în această perioadă să descopere metode și procedee concrete prin care să-și schimbe modul de predare și să relaționeze cu elevii, dar cu efort, creativitate și inovare marea majoritate a cadrelor didactice au reușit să treacă peste această perioadă.

Chiar dacă majoritatea profesorilor au abilități digitale, au fost provocați să învețe despre platforme și aplicații online. Se pune întrebarea dacă avem și competențe digitate-Competență digitală - competență transversală care implică utilizarea cu încredere și critică a tehnologiei societății informaționale, la muncă, în timpul liber și în comunicare.

Pregătirea lecțiilor, adaptarea mesajelor și conținuturilor în funcție de particularitățile psihice individuale

ale elevilor, colaborare cu elevii și părinți acestora, necesită o perioadă de timp îndelungată.

Instrumente necesare pentru predarea online

Predarea la online presupune:

- acces la un computer, laptop sau un alt device: tableta sau smartphone
- conexiune stabilă la internet
- boxe, căști
- camera web
- caiet
- ceva de scris
- manual
- un pahar cu apă
- un ceas

Camera web-utilizare în predarea online:

- Camera trebuie să fie tot timpul deschisă pentru a facilita interacțiunea dintre profesor și elevi în timpul lecției
- Privim direct în camera
- Zâmbim frecvent pentru a insufla elevilor o stare pozitivă
- Solicităm elevilor să aibă camera pornită pentru o mai bună interacțiune

Reguli de conduită pentru elevi:

- telefonul se va seta de la început pe modul silentios
- nu vom mânca în timpul orelor
- nu vom vorbi cu cineva din jur
- îi vom respecta pe colegi
- îl vom asculta pe profesor și nu îl vom întrerupe
- vom închide microfonul pentru a nu deranja ora
- pot tolosi casuta de chat pentru a pune întrebări legate de lecție

- nu au voie să folosească instrumentele online din platforma fără să li se permită.

Reguli pentru profesori:

- cadrul- pregătirea biroului, îmbrăcămirea sunt lucruri importante pentru că servesc ca și exemplu pentru elevi
- telefonul se va seta în modul silentios
- camera video trebuie să fie deschisă
- se stabilește de la început durata lecției
- pregătirea materialelor: materialul digital care va fi shared, lista cu adrese electronice, link-uri

Dificultățile cu care se confruntă un profesor în predarea online:

1. Dificultăți de ordin tehnic:
 - Internet instabil
 - Calitatea slabă a sunetului
 - Intreruperi în timpul predării
 - Zgomote de fond
2. Dificultăți care țin de materialele folosite:
 - Lipsa manualelor digitale
 - Faptul că nu putem scrie pe tablă
 - Faptul că nu putem da fișe așa cum o făceam când predam în clasă
3. Dificultăți de ordin emoțional:
 - Nu sunt atenți
 - Se joacă în timpul transmisiilor
 - Se plictisesc
 - Vorbesc unii peste alții

Sugestii metodologice pentru activitățile didactice

Dacă până în prezent utilizarea tehnologiei informației și comunicării în procesul de predare-învățare-evaluare a disciplinelor, era introdusă în strategiile didactice ca instrument de optimizare și eficientizare a procesului didactic și nu ca un scop în sine, acum lucrurile s-au schimbat.

Integrarea instrumentelor specific mediului virtual în curriculumul disciplinelor era justificată în situațiile în care:

- contribuia la formarea și dezvoltarea resurselor de ordin cognitiv ale personalității;

- se încadra în sistemul metodologic de ansamblu al predării disciplinelor;

- se făcea referire specială la deschiderile oferite de resursele mediului virtual activității didactice și se reflectă direct asupra calității întregului ciclu al activității didactice: proiectare, aplicarea documentelor de proiectare și evaluare;

- își propunea să transformarea modului în care elevii învață și a modului în care sunt învățați din perspectiva aplicării teoriilor constructiviste ale învățării și ale teoriei procesării informației prin care elevul nu primește cunoștințe date deja, ci își construiește el însuși cunoștințele;

- presupunea o astfel de concepție despre învățare

- predarea din perspectiva cadrelor didactice, care include pentru acestea, alături de competențe didactice și competențe tehnologice;

- oferă elevilor o relație nouă, pragmatică, cu informația și cunoașterea;

- facilitează restructurarea metodelor tradiționale (nu înlocuirea lor) prin completarea acestora; astfel în promovarea noii metodologii sunt adesea utilizate metode ca: prezentarea, explicația, lectura textului, dezbateră, demonstrația, exersarea, simularea etc. dacă până în prezent, integrarea tehnologiei informației și comunicării în procesul de predare-învățare-evaluare a disciplinelor, nu avea un scop de sine statător, acum va trebui să fie subordonată unor scopuri ca: - dezvoltarea competențelor cheie, - considerarea formabilului ca subiect al activității instructiv-educative și orientarea acestuia spre formarea competențelor specifice, - accentuarea caracterului practic-aplicativ al disciplinei.

Tipuri de instruire care utilizează mediul virtual.
Instrumente web aferente

În funcție de abilitățile și nevoile elevilor și ale cadrelor didactice pot fi utilizate pentru dezvoltarea de competențe specifice disciplinelor, mai multe tipuri de instruire care utilizează mediul virtual.

1. Învățarea individuală - oferă posibilitatea învățării în propriul ritm, a utilizării propriului stil de învățare. Materialele didactice utilizate în învățarea individuală a conținuturilor specifice disciplinelor sunt oferite online și dispun de următoarele caracteristici: sunt interactive; permit desfășurarea unor activități de monitorizare și feedback; sprijină elevul în activitatea de învățare.
2. Învățarea individuală asistată, a presupus sprijinul profesorul, care îndrumă elevul în situații speciale, în faza finală de evaluare, sau permanent, pe tot parcursul procesului de învățare. Sunt utilizate materiale de învățare furnizate online și mijloace electronice între cursant și profesor (e-mail, conferințe Web).
3. Învățarea în clasa virtuală se poate desfășura fie sincron, fie asincron (lecția online asincronă, spre deosebire de lecția clasică, poate fi accesată oriunde și oricând) și presupune existența unui spațiu online privat. Elevul din clasa virtuală beneficiază atât de îndrumarea profesorului, cât și de materiale de studiu online, pe care le partajează cu ceilalți colegi, proces în care își dezvoltă competențe de colaborare și comunicare. O clasă virtuală, la fel ca și clasa tradițională, permite participarea în timp real la lecții și discuții. În clasa virtuală există activități de învățare individuală sau în grup, discuții; teste; teme pentru acasă; cursuri complete organizate pe module; forumuri (conferințe asincrone) și sesiuni de chat. Profesorul planifică activitatea clasei de elevi, propune spre dezbatere în conferințe asincrone anumite subiecte, analizează și

comentează rezolvarea temelor postate online și identifică pentru fiecare elev, problemele care au apărut în activitatea sa.

În general, putem spune că abordarea într-o manieră modernă a procesului de predare, învățare și evaluare se poate realiza prin utilizarea în procesul didactic a următoarelor instrumente Web:

1. E-mail-ul - prin intermediul acestui instrument profesorul poate trimite același mesaj (mail) către toți elevii dintr-o clasă, în același timp. Mesajul poate conține, de exemplu, o temă, cerințele acestuia și baremul de corectare și notare. Elevii, la rândul lor, pot trimite cadrului didactic, tema rezolvată pe e-mail. Cadrul didactic poate să-și organizeze e-mail-urile pe foldere cu numele clasei (e.g., folderul cu numele „clasa a V-a A”) iar în folderul respectiv să salveze toate temele primite de la elevii din acea clasă. De asemenea, profesorul are posibilitatea să salveze în agenda electronică toate adresele de e-mail ale elevilor grupate pe ani de studiu. Servicii de poștă electronică cunoscute: Yahoo Mail (<https://mail.yahoo.com>) și Google Mail (<https://gmail.com>).
2. Forumurile de discuții - permit interacțiunea, discuțiile și schimbul de experiență cu formabilii dintr-o clasă fără a fi necesar ca aceștia să fie conectați sau să se afle în același timp și în același loc cu profesorul.
2. Video conferințele - facilitează comunicarea la distanță prin intermediul camerei web. Cadrul didactic, are astfel posibilitatea să coordoneze o video conferință, un workshop la distanță sau poate chiar să predea o lecție online, iar elevii lucrează supravegheați.
3. Blogurile - acronimul de la weblogs, blog-urile sunt utilizate pentru a schimba informații și opinii cu cititorii și pentru a solicita reacții și discuții. Un blog este un site Web, menținut în mod obișnuit de către o singură

persoană, companii sau alte instituții, cum ar fi cele educaționale, conținând intrări și comentarii. Intrările sunt descrieri ale unor evenimente, incluzând text și alte materiale. Fiind un forum pentru reflecție și expresie cu subiecte diverse, blogul poate dinamiza și deschide dialogul direct cu formabilii, creând rețele de învățare. Blogul oferă elevilor posibilitatea studiului individual și desfășurarea de activități educaționale în ritm propriu.

Bibliografie:

[http://gicu.deac.timv.ro/wp-](http://gicu.deac.timv.ro/wp-content/uploads/2015/05/MPMV.pdf)

[content/uploads/2015/05/MPMV.pdf](http://gicu.deac.timv.ro/wp-content/uploads/2015/05/MPMV.pdf)

[https://www.youtube.com/watch?v=bNAZi_c-z-](https://www.youtube.com/watch?v=bNAZi_c-z-o&feature=youtu.be)

[o&feature=youtu.be](https://www.youtube.com/watch?v=bNAZi_c-z-o&feature=youtu.be)

<https://mail.yahoo.com/d/folders/49/messages/110744>

[https://www.youtube.com/watch?v=E8LyHlenlU4&feature=y](https://www.youtube.com/watch?v=E8LyHlenlU4&feature=youtu.be)

[outu.be](https://www.youtube.com/watch?v=E8LyHlenlU4&feature=youtu.be)

Școala online. Provocări și răspunsuri

*Prof. dr. Teodora Bentz,
Colegiul Național „Al. I. Cuza”, Focșani, Vrancea*

Fundamental, fiecare dintre noi, ca oameni, avem de făcut o alegere: să rămânem deschiși către Celălalt sau să îngropăm în egocentrism orice ancoră. Lucrarea de față își propune să aducă în prim-plan „pedagogul de școală nouă”, cum ar numi Ion Luca Caragiale pe dascălul care, acceptând provocarea școlii online, a găsit soluția de a performa și în aceste condiții atipice pentru procesul didactic. Fără a o aștepta, profesorul a primit invitația de a cultiva o mentalitate deschisă, conștientizând că schimbarea, în educație, începe întotdeauna cu el. Procesul e de durată, însă îl determină pe cadrul didactic să privească în jur, să înțeleagă sensul evoluției, să meargă, în cercetarea sa, mai departe de sine și anumiți elevi, către toți formabilii, către colegii de cancelarie, conducere, părinți, chiar societate. Școala online s-a constituit, conștient sau inconștient, ca o treaptă necesară descoperirii întrebărilor ce așteptau să fie formulate de o bună bucată de timp în învățământul românesc: „Cum îi văd pe elevii mei?”, „Care este rostul cadrului didactic?”, „Care este sensul profesiei mele?”. Sunt întrebări esențiale pentru acei lideri temerari, care simt chemarea lăuntrică de a conduce formabilii spre orizontul de așteptare al societății moderne.

Bineînțeles că, analizând rațional beneficiile folosirii calculatorului în strategiile didactice proiectate până la momentul crizei COVID, ajunsesem deja la concluzii relevante: elevii consideră fișele lucrate la calculator mai ușor

de abordat, instrumentele RED (resurse educaționale deschise) conferă lecției caracter interactiv, PPT-ul determină lucrul eficient în echipă și învățarea diferențiată ș.a. Dar, în momentul în care distanța a așternut obstacole multiple în calea unui dialog firesc profesor-elev, provocarea a devenit imensă: cum să adaugi un plus de valoare inteligenței artificiale, în așa fel încât să accesezi inteligența inimii?! Mulți profesori au început să întreprindă studii de caz cu privire la facilitățile platformelor de pe piață: Google Meet, G Suite, Zoom, Discord ... Au învățat să formeze clase, să predea altfel, să folosească eficient camere de așteptare pentru a face o prezență corectă, să posteze teme și să fixeze deadline-uri, să corecteze cu instrumente virtuale și enumerarea ar putea continua. Nu numai orele s-au mutat în școala online, ci și anumite concursuri, cum ar fi cele de debate. Mai mult decât atât, s-au urcat pe platforme nenumărate conținuturi didactice, sub forma fișelor, suporturilor de curs, lucrărilor de control...

Însă, peste toate acestea, efortul profesorului sau al elevului parcă nu putea fi răsplătit pe măsură, nici valorizat de către întregul colectiv. Ceva a lipsit școlii online românești, o variantă care s-a cristalizat numai sub semnul obiectivității, fără implicarea resimțită în trecut și fără relaționarea tuturor factorilor într-un sistem integrator. Abia la sfârșitul acestei perioade s-a înțeles ceea ce a lipsit, de la bun început, școlii noastre online. N-am știut să fim, în ipostaza profesorului așezat în fața calculatorului, lideri autentici, propunând experimentarea unui mod de a vedea, de a gândi, de a lucra împreună, astfel încât să ne ajutăm unii pe alții, profesori-elevi-părinți-manageri, în vederea îmbunătățirii semnificative a performanței. Liderii excepționali nu oferă doar o viziune celor din jurul lor, focalizată pe misiune și obiective, ci îi ajută pe ceilalți actori să „vadă” realitatea de acum și din viitor cu propriii ochi. Dacă dascălii ar fi reușit să le propună elevilor integrarea în acest scenariu al comunicării, asumării și

responsabilizării, atunci școala online ar fi fost un experiment de succes la toate nivelurile. În felul acesta, elevii ar fi descoperit importanța creativității, dar și adaptării imediate la propunerile profesorului și la contextul inedit al lecției. Aceste aspecte pot fi cu greu controlate, dacă nu sunt programate conștient, nu pot fi doar orchestrate și, în niciun caz, impuse.

Paradigma behavioristică, pe care dascălul modern o cultiva instinctiv, nu s-a mai potrivit în școala online. Rezultatele sunt, într-adevăr, determinate de comportamente ce pot fi învățate prin repetarea unor scenarii didactice și folosirea unor metode, procedee, instrumente credibilizate prin exersarea în timp. Dar școala online a determinat profesorul să facă o descoperire implicită: *când avem o mentalitate deschisă, devenim interesați de nevoile, obiectivele și provocările celorlalți. Pe de altă parte, dacă păstrăm mentalitatea închisă, ne concentrăm asupra noastră, iar pe ceilalți nu-i considerăm entități distincte cu nevoile, obiectivele și provocările lor proprii, ci doar obiecte care ne ajută să le împlinim pe ale noastre. Pe cei care ne pot ajuta, îi considerăm vehicule, iar pe cei care ne îngreunează acțiunile – obstacole. Cei al căror ajutor nu contează, devin irelevanți pentru noi.*²

Prin urmare, toți factorii implicați în procesul educațional au simțit disconfortul creat de ieșirea din „matcă”, iar reacția a fost refuzul sau reticența sau frustrarea sau deschiderea. Ultima soluție poate conduce spre sentimentul satisfacției, respectiv împlinirii profesionale. În această perioadă de criză s-a cristalizat un tipar didactic al mentalității deschise. El cuprinde următoarele trepte ale asumării, care pot fi formulate imperativ: vezi nevoile celorlalți, ajustează-ți eforturile și măsoară impactul!; nu aștepta ca ceilalți să se schimbe!; transformă propria mentalitate, indiferent dacă

² Institutul Arbinger – Mentalitatea deschisă, Editura Institutul Dezvoltării Personale, București, 2016, p.50

ceilalți nu și-o schimbă pe a lor!; mobilizează-te pe tine, împreună cu echipa ta (elevi, părinți, colegi) pentru a atinge un obiectiv comun!; dă voie colaboratorilor tăi să-și asume responsabilitatea!; pune pasiune în tot ceea ce faci, în planurile tale, acțiunile personale și măsoară permanent impactul pe care-l ai asupra celor din jur!; inspiră-i pe cei care lucrează cu tine!; diminuează diferențele care nu sunt necesare și creează o distanță rece între tine și ceilalți!; în măsura în care te identifici cu rolul de lider (ceea ce ar fi firesc pentru orice cadru didactic), analizează procesul educațional, apoi întregul sistem și orientează efortul tău către ceilalți, creând, prin sinergie, un mecanism care să-i dezvolte și energizeze pe formabili, adică pe elevii de astăzi, respectiv maturii de mâine!

Școala online a determinat nu numai această dezbatere, ci s-a transformat, din metodă de predare – învățare – evaluare, în viziune. De aceea, puterea ei va trece peste limitările acestei perioade și va consfinți un alt mod de a construi caractere și idei în lumea educației românești moderne.

Bibliografie:

1. Institutul Arbinger – *Mentalitatea deschisă*, Editura Institutul Dezvoltării Personale, București, 2016
2. <https://www.academia.edu/30135200/behaviorism>
ul

Ghid de utilizare “SOCRATIVE” – o aplicație utilă și ușor de implementat

*Prof. Mihail Fâsan,
Colegiul Tehnic ”Edmond Nicolau”, Focșani*

Având în vedere unul din obiectivele proiectului **Erasmus+ “Tap-swipe-pinch iPads, Android and Windows tablets changing The way to teach and learn”**, mobilități individuale de formare, al Colegiului Tehnic “Edmond Nicolau” Focșani, respectiv **“cunoașterea și folosirea unor noi metode și strategii didactice adaptabile diferitelor arii curriculare pentru ore de curs mai motivante pentru elevi, asigurarea unui feed-back permanent”**, vă propun un scurt ghid de conectare și utilizare la clasa/laborator, a aplicației **SOCRATIVE**.

Aplicația **SOCRATIVE** poate fi folosită la elaborarea și administrarea unor instrumente de evaluare pentru orice disciplină care permite aplicarea testelor grilă, prezentând următoarele avantaje:

- Crearea cu ușurință a unui test ce poate conține itemi cu alegere multiplă, itemi cu alegere duală sau itemi cu răspuns scurt.
- Rezolvarea testului se poate face utilizând dispozitive IT diferite (PC, Laptop, Tabletă, Telefon mobil) cu condiția accesului și conectării la INTERNET).
- Rezolvarea testului se poate face în sala de clasă, acasă, în parc, la bibliotecă prin conectarea acestora la aplicația STUDENT SOCRATIVE și introducerea codului transmis , în „plaja orară” propusă de profesor,

- Testul poate fi accesat de oriunde, oricând și de câte ori propune profesorul creator de instrumente de evaluare, dar și de un alt profesor care a primit codul de import (ex: SOC - 20291513)

- Rapoartele generate îi sugerează profesorului un plan de remediere, de intervenție în vederea creșterii randamentului școlar.

- Rezolvarea testului se păstrează pe serverul unde este aplicația SOCRATVE, (nu în memoria PC sau laptopului, tabletei sau telefonului) putând fi vizualizată profesor, de elev sau de părinte oricând.

PASUL 1: CREAREA unui cont de tipul **nume@gmail.com**

PASUL 2: CREAREA un cont (free) de profesor utilizând un browser (ex. Google Chrome) (fig.1, fig.2)

fig.1

fig. 1

NEW TEACHER ACCOUNT

1 2 3

Profile

First Name: FASAN

Last Name: MIHAIL

Email: mihailfasan@gmail.com

Confirm Email: insp.mru.vn@gmail.com

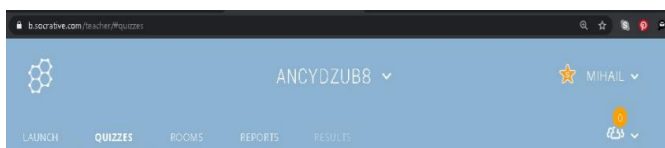
Password:

Confirm Password:

CANCEL NEXT

fig.2

Completăm datele cerute, apoi apăsăm butonul **NEXT**, având ca efect, asocierea unui COD de identificare **ROOM NAME (numele clasei pentru varianta SOCRATIVE PRO)**, (ex: **Room: ANCYDZUB8, SAU clasa 10D**), COD pe care îl transmitem elevilor pentru al introduce în aplicația **STUDENT SOCRATIVE LOGIN**, în vederea asocierii acestora la clasa virtuală.

Quizzes

fig. 3

Create New

Import

PASUL 3: CREARETESTULUI utilizând tipuri de itemi diferiți, selectând butonul **QUIZZES**, apoi butonul **+ADD QUIZ** și apoi opțiunea **CREATE (fig.3)**, îi dăm un nume testului (ex: **ÎNVĂȚARE-EVALUARE -QUIZ NR.3** , fig. 4).

fig. 4

PASUL 4: EDITAREA TESTULUI folosind itemi cu alegere multiplă, itemi cu răspuns scurt, itemi cu alegere duală, apoi îl salvăm. Testul va primi un cod (ex. **SOC-20291513**, fig. 4) pe care îl utilizăm atunci când un alt profesor

dorește să importe pentru a aplica la clasa. (fig.5, fig.6), iar la sfârșit apăsăm butonul **SAVE and EXIT** (fig.4)

3. Coordonatele relative specifică poziția față de ultimul punct desenat. Pentru a face cunoscut aplicației AutoCAD utilizarea coordonatelor relative tastăm la început caracterul.....

☒ @ ← răspuns scurt

fig. 5

4. Comanda POLYLINE permite

☒ A desenarea unei succesiuni de segmente și arce de cerc, tratate ca o singură entitate

☐ B desenarea unei succesiuni de segmente

☐ C desenarea unei succesiuni de arce de cerc

☐ D desenarea unei succesiuni de segmente și arce de cerc cu grosime unică, tratate ca o singură entitate

← alegere multiplă

Back to Top

5. Comanda POLYGON permite desenarea unor poligoane regulate cu 3 până la 1024 de laturi.

☒ True ← adevărat/ fals

fig.6

6. Câte opțiuni permite comanda CIRCLE dacă PROMPTERUL COMMAND este: Specify center point of CIRCLE or [3P/2P/ttr]:

4 ← răspuns scurt

Back to Top

PASUL 5: APLICĂM TESTUL respectând succesiunea de activități de mai jos:

Student Login **fig.7** **ANCYDZUB8**

Room Name

↓

JOIN

5.1. Comunicăm elevilor că în data de **zz ll aaaa**, la ora **xx yy**, urmează să se conecteze pe un echipament/divice IT (PC, Laptop, Tabletă, Telefon cu Windows/Android), la aplicația **STUDENT SOCRATIVE**, introducă codul (Room: **ANCYDZUB8**) (**fig.7**), să apese butonul **JOIN**, să introducă apoi numele și prenumele, (**fig.8**) după care apasă butonul **DONE**. (Menționez faptul că la data de **zz ll aaaa**, la ora **xx yy** elevii pot fi în sala de clasă, acasă, în autobuz..., dar să aibă acces la INTERNET)

ANCYDZUB8

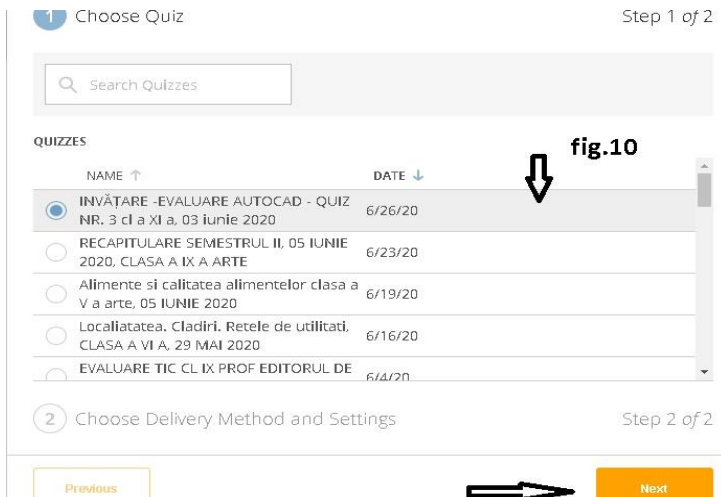
FIG.8

Enter your name

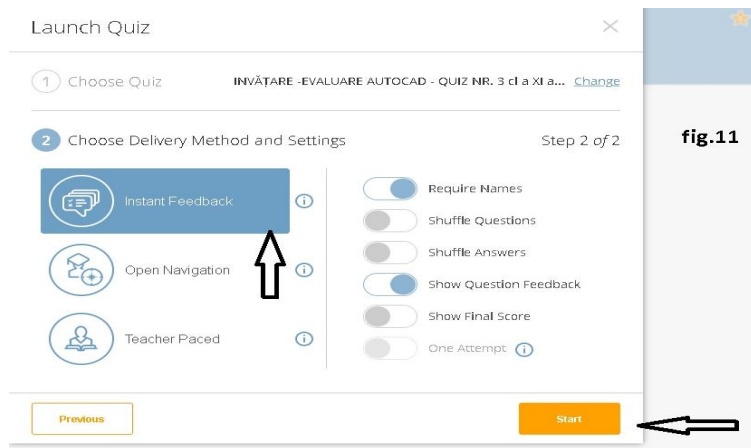
Noble, Donna

DONE

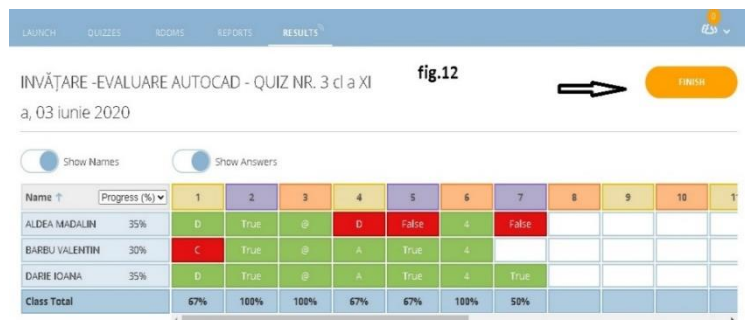
5.2. Din meniul LAUNCH, cu câteva minute înainte de ora și data stabilită pentru aplicarea testului, apăsăm butonul **QUIZ**, (**fig.9**) apoi selectăm testul ce urmează a fi dat elevilor, (**fig.10**) îl personalizăm (să apară numele elevului, întrebările să fie în ordine diferită de la elev la elev, răspunsurile să apară în ordine diferită de la întrebare la întrebare, să apară răspunsul corect după ce elevul a bifat răspunsul la întrebare) și apoi apăsăm butonul **START**

5.3. Profesorul, accesând butonul **RESULTS**, urmărește pe conectarea elevilor și progresul rezolvării testului de către aceștia (daca testul se aplică în clasa/laborator și există un videoproiector progresul și rezultatele se pot vedea pe un ecran în timp real).

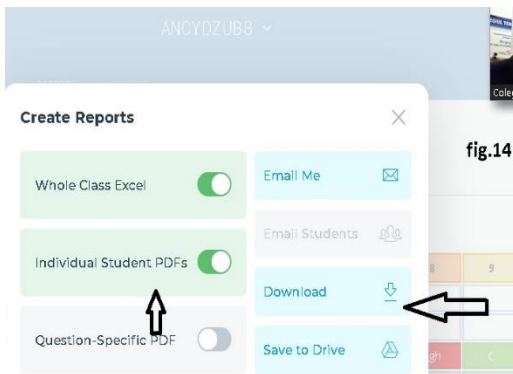

După terminarea timpului anunțat pentru test, profesorul apasă butonul **FINISH**(fig.12)

PASUL 6. VIZUALIZAREA RAPOARTELOR DESPRE TESTUL APLICAT

Din meniul **REPORT** (fig.13), selectez testul pentru care dorim raportul, apoi modul în care să apară raportul, (fig.14) pe clasă, individual, după care apăsăm butonul **DOWNLOAD** (fig. 14), având ca efect descărcarea unei arhive RAR, fig. 15, unde găsim un fisier excel cu rezultatele tuturor elevilor care au parcurs testul, precum și fișiere de tip pdf cu rezultatele individuale ale fiecărui elev fig. 16.

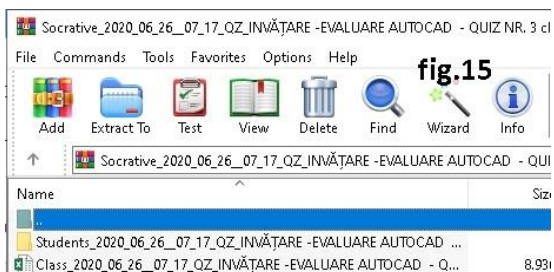

fig.15

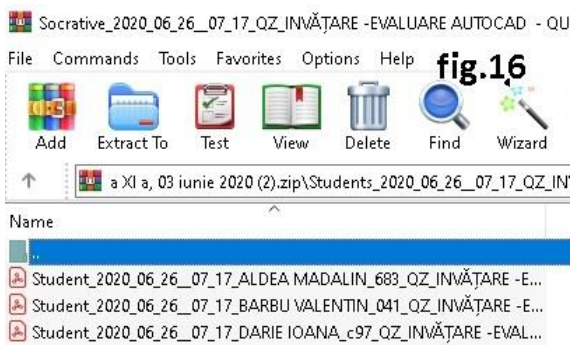

fig.16

Executând clic pe fișierul corespunzător al unui elev se va deschide un document care va conține **Numele elevului**, **Numele testului**, **Data** când a fost administrat testul, **Nota** obținută de elev, precum și modul în care a răspuns la fiecare întrebare. **Fig. 17**

fig. 17

Școala online- resurse și metode

*Prof. Drăgulin Luiza-Nicoleta
Școala Gimnazială "I.L.Caragiale", Brăila, jud. Brăila*

În contextul actual, sistemul de învățământ este pus în fața unei mari provocări, declanșate de pandemia COVID. Toți beneficiarii direcți și indirecti ai sistemului educațional au fost nevoiți să se adapteze, să caute soluții cât mai practice, cât mai rapide, abordând strategii eficiente pentru continuarea demersului instructiv-educativ.

Trebuie să recunoaștem că, atât profesorii, ca vectori educaționali, cât și elevii, ca beneficiari direcți ai sistemului, respectiv părinții acestora, toți au simțit o așa de mare desincronizare de la fâgașul normal, anterior pandemiei, astfel încât, orice resurse educaționale, platforme, grupuri de lucru sau alte forme de învățare au devenit un adevărat colac de "salvare" pentru continuarea programului de educație.

Întrucât suspendarea cursurilor a survenit așa de brusc, multi profesori au încercat și chiar au reușit să integreze cu succes mijloacele de predare online, chiar dacă, acest lucru le-a "consumat" efectiv din timpul liber mult mai mult decât orele predate în forma tradițională "face to face".

A susține o lecție online presupune o alegerea eficientă a materialelor, expunerea lor cât mai atractivă pentru elevi, dinamizarea informațiilor, precum și generarea de feed-back.

Nu toate școlile au beneficiat de existența unor platforme de învățare sau aplicații deja plătite, astfel încât cei mai mulți profesori au recurs la propriile resurse tehnice, de timp și de bani, pentru a asigura elevilor săi un parcurs al învățării.

Învățământul la distanță, online este un proces de învățare bazat pe resurse educaționale multimedia, resurse care permit elevilor-beneficiarilor direcți- să se formeze / informeze, utilizând propriul său calculatorul.

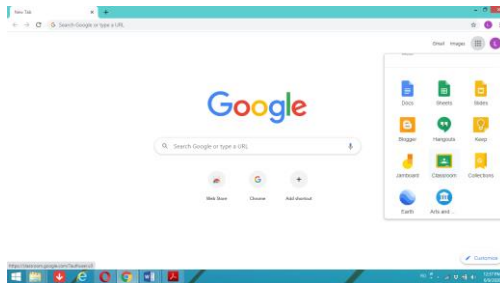
Lețiile online se construiesc pe soluții multimedia interactive, sincrone, care solicită abilitățile digitale ale elevului, îi antrenează capacitatea de înțelegere și interpretare.

Transpunerea materialelor educaționale, la diferite discipline, din manuale, auxiliare, din culegeri sau din îndrumare, în format electronic, reprezintă în continuare o mare provocare pentru majoritatea dascălilor.

Personal, până în momentul de față, am urmat câteva cursuri de formare online, în direcția asimilării unor cunoștințe și informații care să îmi permit desfășurarea lecțiilor într-un mod cât mai eficient.

Dintre resursele digitale utilizate la clasă, cele mai apreciate de elevi sunt cele care presupun și o interacțiune directă cu aceștia, cele care presupun o învățare sincronă.

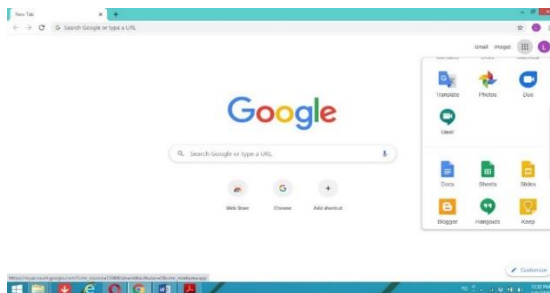
- **Classroom** este o platformă oferită de **Google** care oferă profesorilor, elevilor și școlilor un sistem care permite crearea de materiale, notarea elevilor atât cât și conectarea dintre elevi și profesori. Aplicația Classroom permite o structurare foarte eficientă a conținutului transmis elevilor, oferind o gamă foarte largă de instrumente pentru digitalizarea informațiilor (texte, chestionare, videoclipuri, fișiere audio, tabele în word sau grafice în excel etc).

- **Meet** este o aplicație din **Google Suite** care permite realizarea unei întâlniri

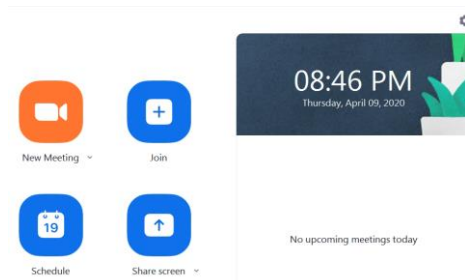
online, în direct, la care să participe până la 250 de persoane. Ceea ce este de reținut este faptul că, elevii nu au nevoie de adresă de gmail.com, ei se pot conecta doar accesând un link, pe care îl primesc de la profesor sau de la cel care inițiază întâlnirea.

Aplicațiile puse la dispoziție de Google se pot accesa cu mai multă ușurință folosind browser-ul Google Chrome. Cu ajutorul aplicației Meet se pot realiza lecții având integrate fișiere video, audio, link-uri la diferite materiale digitalizate sau la platforme educaționale online, se pot accesa fotografii, material scrise de mână și scanate.

- **Zoom Meeting** este o aplicație software simplă și ușor de folosit care oferă posibilitatea de a desfășura întâlniri/

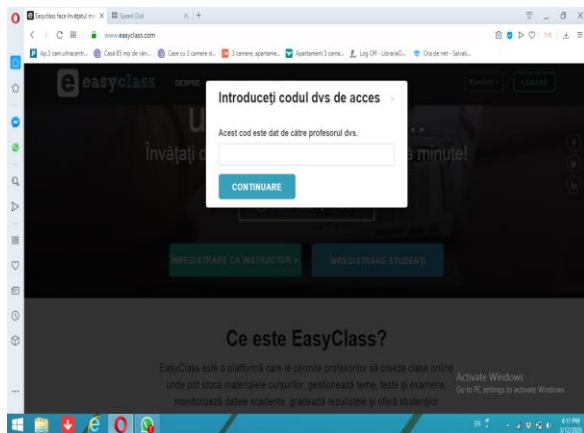
conferințe audio-video online, cu ajutorul conexiunii la internet. Această aplicație este folosită pe scară largă, atât în activitatea instructiv-educativă la distanță, cât și pentru derularea unor întâlniri cu caracter economic/ team building etc.

➤ Platforma educațională **easyclass**

<https://www.easyclass.com> permite realizarea unor clase virtuale pentru elevi, la diferite discipline, transmiterea de informații sub formă de fișiere word, prezentări ppt, grafice excel, formulare, teste, link-uri. Este necesar ca elevii să-și facă un cont individual pe easyclass, iar profesorul le va furniza un cod de acces în clasa virtuală astfel creată.

➤ **Yenka** –este un program utilitar gratuit cu care se pot crea cu ușurință experimente pentru fizică, TIC, chimie

Dintre nenumăratele resurse și instrumente digitale gratuite, se disting următoarele:

- ✚ Google Slides (prezentări online),
- ✚ Google Jamboard (tablă interactivă digital),
- ✚ Formulare Google
- ✚ Kahoot (creator de teste care dinamizează grupul de lucru)
- ✚ Teacher Tube pentru lecții și materiale din foarte multe arii (www.teachertube.com)
- ✚ Canale de Youtube românești sau cu subtitrare în limba română <https://playtech.ro/2020/canale-de-youtube-subtitrare-romana/un>

Bineînțeles că în derularea lecțiilor /activităților online, profesorii pot combina, cu puțină creativitate, mai multe resurse digitale, complet gratuite pentru domeniul educational și cu pachetul simplu de bază, astfel încât informațiile să fie transmise într-un mod cât mai atractiv și dinamic pentru elevi.

Continuarea formării și informării elevilor noștri trebuie să rămână un deziderat pentru toți, singurul scop fiind acela de evoluție, indiferent de mediul sau de forma în care se furnizează informația.

Bibliografie

1. Armina Sîrbu, formator, Digital Nation, notițe de curs online "Profesor în online", mai 2020
2. Silvia Carasel, formator, Webinarul "Soluții pentru școala online", organizat de Edu altfel, mai 2020
3. EDP S.A, EduMagic și Mozaik Education, curs online "Folosește manualele 3D și instrumentele interactive pentru a susține lecții la distanță", 26 mai 2020

On-line - firul salvator al educației

*Prof. Bărbosu Pompilia,
Școala Gimnazială Duiliu Zamfirescu Focșani, Vrancea*

Solitari, dar solidari! Un oximoron ce exprimă paradoxul existenței umane în anul de grație 2020 și care, din câte se pare, va reprezenta deviza societății globale pentru câțiva ani în viitor.

Așa am ajuns să ne legăm printr-un fir aproape invizibil: asemenea eroilor legendari, folosim un fir pentru a ieși la lumina vieții.

În ipostaza Ariadnei, m-am considerat și eu, profesorul de limba și literatura română: le-am întins firul salvator elevilor, nevoiți să stea cuminți în peșterea lor domestică, modernă și confortabilă. Un fir salvator în labirintul educației, care are atâtea alei: formale, informale și nonformale, cu atât de multe resurse-tipuri de informații, care te pot ferma, întuneca sau orbi, dezorienta...rătăci.

Am fost un profesor solitar-solidar cu elevii mei, folosind ca fir călăuzitor aplicația WhatsApp, știind că toți elevii au telefoane și conexiune la Internet. Am creat grupul clasei pe care, la orele fixate în orarul școlar, am interacționat educațional, construind împreună procesul instructiv-educativ.

Astfel, fiecare copil a mai gustat din plăcerea învățatului, dar cu aceeași constatare rapidă a unui bolnav diabetic care este nevoit să nu mai consume zahăr, ci înlocuitori, îndulcitori. Învățământul la distanță/on-line, este doar un colac de salvare de la un înec imediat, un fir salvator dintr-un labirint ocazional, dar nu oferă aceeași plăcere și

satisfacție, pe care spațiul concret al școlii îl dăruiește milenar învățăcelilor: relaxarea copilului în oaza de socializare educațională.

Interesantă este următoarea explicație: cuvântul schola a fost împrumutat din grecescul scholê, care însemna inițial „timp liber”, pentru că în Antichitate copiii, precum adulții, aveau multe îndatoriri casnice, iar școala era locul și timpul liber de îndatoriri, destinat studiului- deci un timp pentru ei, nu pentru ceilalți. Definiția cărturarului antic Festus este lămuritoare în acest sens: „Sunt numite școli (scholae) nu de la odihnă (otium) și vacanță (vocatio), ci pentru că, după ce au lăsat toate treburile deoparte, copiii au timp liber pentru învățatură (studium)”. >>

În izolarea generată de pandemie, copiii au putut face comparația celor două contexte de învățare: virtual și clasic.

Ca întotdeauna, claritatea formei clasice a cucerit și actuala generație. Școala clasică, în care prezența fizică este necesară, este vatra societății umane moderne: aici copiii de diferite vârste socializează, învățând, în primul rând, să se accepte și să colaboreze, creând proiecte demne de aprecierea tuturor: adulți și copii. Au înțeles că la școală își armonizează toate simțurile, își pot dezvolta toate stilurile de învățare.

Au mai descoperit, devenind astfel mai înțelepți, ce nu era bine la școală: șicana intimidantă, etalarea celor materiale și financiareO altă consecință pozitivă a învățării la distanță a fost că părinții au văzut cu proprii ochi cum lucrează, scrie, citește și răspunde propriul copil, dar și ceilalți. Au avut ocazia să urmărească discursul și demersul didactic. Ceea ce, trebuie să recunosc, mi-a generat și mie contextul potrivit pentru o îndrumare obiectivă, fără intervenții suplimentare și divagații.

Impresionant a fost momentul în care sora cea mare a

unei eleve mi-a telefonat să își exprime regretul față de neputința ei în fața încăpățânării și rezistenței surioarei de a răspunde, de a fi activă la oră.

Așa a ieșit la iveală un mare adevăr, pe care noi cadrele didactice l-am reclamat de fiecare dată, la toate formările și activitățile metodice: lipsa motivației interioare a elevului, reținerea lui de a fi activ, acest complex al omului invizibil sau al elevului-mobilă. Unii elevi, s-au dezinhibat în fața ecranelor, când am comunicat prin aplicația Google Meet, dar mulți au preferat cortina- fereastra neagră.

Motivele pe care mi le-au dezvăluit au fost diverse și pertinente: prezența fraților mici și jucăuși, deranjul din cameră, vestimentația lejeră sau precară, spațiul neadecvat studiului, prezența altor persoane(părinți, bunici sau chiar a animluțelor de companie- la o oră de pregătire la clasa a opta, am avut partener chiar o pisicuță, la alta, un pui de huhurez, la o clasă a cincea un peștisor, și un cățeluș nestâmpărat).

Așadar, școala este un loc special, în care copiii au timpul lor, au timp de ei, pentru interesul lor, doar că trebuie să își asume conștient această menire. De aceea cred că acest fir salvator: on-line-ul, ne-a ajutat pe toți: părinți, elevi și cadre didactice să prețuim mai mult interacțiunea didactică din cadrul orelor clasice, din spațiul școlii.

Firul mi-a oferit și oportunitatea de a-mi demonstra utilitatea și indispensabilitatea profesională: am devenit un adevărat turn de control, releu care a verificat și transmis cu atenție sursele și resursele de informare, care circulă în flux continuu pe autostrăzile virtuale- Facebook, Internet etc. Împreună cu elevii mei am creat resurse educaționale deschise prin care le-am dezvoltat cele opt competențe-cheie, necesare unei formări armonioase conform profilului absolventului.

Varietatea resurselor folosite ne-a ajutat să nu ne plictisim și, mai ales, să nu resimțim oboseala cauzată de folosirea dispozitivelor electronice.

Combinând suporturile letrice: manualul, auxiliarul, cartea/ volumul cu resursele virtuale: manuale, fișe și chestionare digitale, teste de antrenament, Teleșcoala, discursuri TED, PPT-uri, diaporame, teatru radiofonic, desene animate, povești terapeutice dramatizate, audiobook-uri, filme etc., consider că le-am oferit și asigurat elevilor oportunitatea de a își dezvolta studiul personal/individual mult mai creativ și original, evidențiindu-le și inteligențele multiple.

Dacă școala on-line ne-a oferit multe contexte inedite și moderne de a învăța, ne-a și format certitudinea că devenim dependenți de conexiunea rapidă și neîntreruptă la internet, că trebuie să ne dotăm cu dispozitive performante și, mai ales, că trebuie să ne dezvoltăm competențele digitale.

O altă constatare este că acest tip de învățare este mai cronofag și că eficiența depinde foarte mult de implicarea totală a elevului. Am observat că nu toți copiii, unii chiar foarte bine dotați material și provenind din medii sociale dezvoltate, vor să participe la ore, preferând să profite de prevederile legale impuse de MEC în actualul context pandemic, creând, consider eu, o așa –zisă discriminare pozitivă.

Din acest punct de vedere mi se pare necesar să fie exclusă prevederea conform căreia trebuie cerut acordul părinților pentru notarea copiilor sau că nu putem pune absent dacă nu intră on-line la oră.

Consider că, așa cum acest tip de învățare a fost introdus și în fișa de evaluare a cadrului didactic, și elevul poate și trebuie să fie evaluat și din acest punct de vedere. Obligațiile trebuie achitate de ambele părți pentru a se realiza cu adevărat un învățământ de calitate. Altfel, vorbim doar de o campanie de imagine a ministerului/ sistemului. Mai consider că nu este foarte importantă aplicația sau platforma on-line, ci mai

importantă este determinarea și implicarea beneficiarilor și a furnizorilor de educație în susținerea constantă și eficientă a unui proces educativ calitativ. Atâta timp cât examenele se dau în sistemul clasic, și în învățământul on-line trebuie aplicată evaluarea obiectivă, pe baza unor criterii recunoscute la nivel național, respectând standardele, obiectivele și competențele impuse de programă și profilul absolventului.

Acest fir salvator poate fi refolosit ori de câte ori vremuri neprielnice se vor abate peste noi: fie suntem bolnavi, fie vreo intemperie amenință catastrofal, fie distanțarea socială reprezintă singura alternativă de salvare etc. Dar nu cred numai în folosirea lui, numai în școala on-line.

Mai întâi este necesar să formăm rapid o nouă mentalitate elevilor, bazată pe motivația interioară, explicând această necesitate și părinților.

Ceea ce a mai dezvăluit școala on-line, după părerea mea, este că inteligența artificială nu trebuie să înlocuiască ființa umană, nu trebuie să devină un avatar al acesteia. Există riscul ca viitorii adulți să nu își poată dezvolta potențialul intelectual și creativ, deoarece de mici au preferat ca funcțiile cognitive să fie preluate de variate dispozitive inteligente.

Consider că on-line-ul trebuie folosit doar ca un instrument modern, ca un fir salvator, care să ne ajute pe noi oamenii să ne dezvoltăm copiii creativ, dar plini de înțelepciune, încât împreună să țesem viitorul luminos și armonios al umanității, altfel vom deveni dezorientați și ne vom rătăci...

P.S.: O mică și motivațională dovadă din firul online al gimnaziștilor mei:

A venit norul cel mare,
Acest virus, dragii mei,
Ș-a speriat pe toți în cale.
E ca o răceală.
A făcut ca să uităm
Împreună trecem peste,
Cum să ne-mbrățișăm!
Ca odinioară!
Numai că noi vom purta
Nu vă speriați, copii!
Masca- Salvatoarea;
Ne ajută doctorii.
Fiecare cu mânuși
Împreună suntem puternici
Vom ieși la soare,
Ca Super- Eroii!
Cu o bucurie mare!

Potlog Anca Elena, a V-a D
Vlad Alexandra, a V-a D

Școala de acasă

*Prof. Feroiu Eliza,
Liceul Teoretic „Duiliu Zamfirescu” Odobești, Vrancea*

În luna martie 2020, a apărut o situație care a schimbat total modul în care se desfășurau orele. Ne-am trezit în fața unei probleme, care pentru început, părea destul de greu de gestionat. Era pentru prima dată când cursurile se mutau în mediul on-line. Întreaga comunitate școlară, profesori, elevi, părinți a început să caute resurse pentru a face față noilor provocări.

Nu a fost un lucru ușor să faci pentru prima dată învățarea altfel, de acasă. Nu toți elevii au internet, sau dacă au, nu dețin device-uri care să le facă mai ușoară situația. Alții sunt din familii mai numeroase și dețin un singur telefon pe care părintele trebuie să aleagă cui să îl dea în ziua respectivă.

Vorbim despre o educație gratuită, la care are acces toată lumea, dar în situația actuală lucrurile stau diferit. Au fost părinți care au trebuit să cumpere diferite dispozitive, lucru valabil și pentru unele cadre didactice. Nu toți părinții se pricep la tehnologie, lucru care a îngreunat comunicarea. Uneori, copiii sunt mai pricepuți decât aceștia și au reușit să instaleze diverse aplicații și să îi învețe chiar și pe profesori, chiar dacă, mai ales cei din învățământul primar, nu au făcut nicio oră de informatică, pentru că programa școlară nu o specifică. Deși aproape toate cadrele didactice au cursuri de TIC, s-au trezit puse în fața unor provocări, a unor platforme necunoscute până atunci. Unele cadre au fost autodidacte și au reușit să facă față, adaptându-se cu ușurință la nou, la ceea ce presupune

îndemânare, pricepere și voință, altele au fost mai puțin implicate.

Nu mai e suficient să fii un profesor desăvârșit la catedră, care știe să dea tot ce are, care comunică foarte ușor cu elevii. Acum trebuie să simți dincolo de ecranele „reci” ceea ce trăiește fiecare copil, să reușești să transmiți fără a le vedea licărul din privire, „foiala” din bancă care se instala atunci când nu înțelegeau lecția.

O oră în mediul virtual nu începe la fel ca cea clasică, unde faci prezența, vezi care e starea elevilor și începi să predai. Nu tot ce funcționa cu ușurință în spațiul fizic, funcționează și în on-line. Dacă la școală ora ținea 50 de minute, în mediul virtual e prea mult. La clasele mici au fost orele diminuate chiar și cu 30 de minute, deși cei mai mulți au folosit Zoom-ul care se limita la 40 de minute, asta dacă nu te încadrai în categoria „celor cu bani”, care să îți permită să faci un abonament plătit.

În on-line, primul lucru pe care trebuie să îl faci e să te conectezi cu elevii care vin din medii diferite. Trebuie să faci ca ora să fie cât mai atrăgătoare, să nu îi plictisești, să încerci să îi ai cât „mai aproape”, asta dacă nu apar voit sau nu, situații diverse, cum ar fi: „Nu vă aud, doamna!”, „La mine se aude bruiat.”, „Nu vă văd.”, „Vreți să vă trimit poză să vedeți cum apare la mine?”, „M-a scos afară!” Lista poate continua.

Primele săptămâni au fost obositoare și bulversante pentru toată lumea, deoarece era o „noutate” această școală virtuală. Informațiile din mediile oficiale nu au fost clare, au fost ezitante, astfel încât fiecare profesor a făcut ce a crezut de cuviință. Unii au consolidat materia, alții au predat, alții nu au intrat deloc să comunice cu elevii.

Toate aceste platforme au ajutat la continuarea școlii de acasă, dar nu toți elevii au fost la fel de implicați. Unii s-au simțit într-o vacanță prelungită, alții au fost foarte implicați și au răspuns prompt la toate solicitările. Ca un avantaj pe care l-au văzut a fost că nu trebuiau să se trezească foarte devreme,

că puteau să participe la ore din intimitatea casei lor, că nu înfruntau vremea urâtă pentru a ajunge la școală și totul părea mai relaxat.

Dezavantajul cred că a fost că nu am mai simțit apropierea lor și îmbrățișările care erau permanente, dar, cel mai mult deranjează că nu reușești să le surprinzi privirile sincere atunci când nu înțelegeau și cereau ajutor, de cele mai multe ori. Schimbul de energie nu mai poate fi făcut, în lipsa unei interacțiuni față în față.

Dacă totuși suntem forțați de împrejurări să continuăm în mediul virtual școala, nu consider că suntem pregătiți, că putem să atigem performanțele de la școala fizică, că acești copii nu își vor acumula lacune care nu vor mai fi depășite niciodată. Aici mă refer la cei care nu au reușit să se „conecteze” niciodată cu profesorii, care până în toamnă nu vor mai atinge nicio carte.

Această generație va fi una de sacrificiu, care a fost lipsită de serbări, festivități de premiere, de emoțiile apărute în anii terminali. Va fi generația care va da examenele sub „presiunea,” și frica unei îmbolnăviri.

Cu toate acestea, cu bune și rele, școala românească a făcut un pas înainte, a reușit să supraviețuiască cu mijloace foarte puține, personale, cu implicare din partea cadrelor didactice, care au făcut, și de data aceasta, ceea ce știau mai bine, să fie alături de elevi, să-i îndrume, să-i asculte, să-i consilieze, chiar dacă a însemnat un sacrificiu imens uneori, cu multe ore pierdute pentru pregătirea lecțiilor, cu ”ochi” solicitați la maximum de calculatoare, laptop-uri și telefoane.

Bibliografie

1.Timothy D. Walker, *Să predăm ca în Finlanda. 33 de strategii simple pentru cursuri pline de bună dispoziție*, Editura Trei, București, 2018

2. Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, *Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line*, Editura Universitas, Petroșani, 2019
3. <https://www.edupedu.ro/scoala-online-nu-este-pentru-toata-lumea/>

Școala online - o provocare pentru elevi și profesori

Prof. David Fănica

Școala Gimnazială „Emil Atanasiu” Garoafa, Vrancea

Societatea secolului XXI este caracterizată printr-un ritm deosebit de alert al dezvoltării noilor tehnologii care se actualizează și se transformă în fiecare zi.

. Ultimele studii despre modul în care elevii digitali preferă să utilizeze tehnologiile și cum este influențată învățarea acestora dacă se folosesc tehnologii moderne au arătat că utilizarea echipamentelor moderne conduce la creșterea calității învățării și a interacțiunilor din rândul elevilor (Raja et. Nagasubramani, 2018).

Utilizarea noilor tehnologii în procesele de predare-învățare din clasele de elevi este un îndemn prezent în majoritatea discursurilor publice pe tema educației, utilizarea tehnologiilor poate conduce la rezultate pozitive și în calitatea climatului educațional. Apropierea copiilor de activitățile școlare poate fi facilitată de introducerea unor mijloace moderne de învățare care sunt accesibile și care oricum fac parte din viețile copiilor.

Din păcate însă, multe școli din România arată astăzi aproape la fel cum arătau în urmă cu o generație și mulți profesori nu manifestă interes pentru a descoperi și aplica strategii didactice necesare nevoilor elevilor secolului XXI.

Pe fundalul pandemiei de Covid 19, școlile au fost închise începând cu 11 martie 2020 și profesorii au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: **învățarea continuă dincolo de școală**

și cu instrumente online accesibile tuturor ,multă determinare și, mai mult decât oricând, să încurajăm elevii să învețe și să lucreze independent.

Școala online a fost o provocare pentru toți cei implicați în procesul didactic, o provocare atât pentru elevi, părinții acestora, cât și pentru noi, profesorii. Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice.

Conducerea școlii a coordonat activitatea online și profesorii au respectat orarul școlii modificându-se durata unei ore. Astfel, la noi în unitate, la învățământul preșcolar s-a hotărât ca lecțiile să dureze online o oră, la primar două ore iar la gimnaziu ora să fie de 30 minute și pauza de 10 minute și să se respecte orarul clasei.

.A fost greu la început ca elevii să se conecteze pe ZOOM, facebook, messenger, dar încet ,încet cu răbdare am reușit. **Cea mai mare problemă a fost lipsa mijloacelor necesare pentru realizarea învățării online. Nu toți elevi au avut laptop, calculator sau tabletă acasă, iar unii nici măcar telefoane. Copii așteptau părinții să se întoarcă de la muncă pentru a putea lucra, iar profesorul a adaptat programul lecțiilor în funcție de cum reușeau părinții să se conecteze.**

Ca să venim în ajutorul elevilor care nu dispuneau în acel moment de laptop, calculator telefon performant ,după fiecare lecție pe ZOOM un elev posta pe grup lecția ,astfel încât toți elevii să reușească să aibă lecția în caiet.

Fiind profesor de chimie-fizică ,consider că învățarea online are un impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se

poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, ești urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îți solicită atenția.

Monitorizarea învățării în mediul online a fost dificil de realizat. Vorbesc de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative.

Știm deja că rolul central al profesorului nu mai este cel de transmitere de informații, ci de designer de experiențe de învățare relevante pentru copii, ceea ce presupune valorificarea potențialului elevilor, implicarea acestora în procesele decizionale de la clasă și atenta îndrumare în fiecare etapă a procesului de învățare.

Bibliografie:

1. Ion Barbu, D. (2009). Climatul educațional și managementul școlii. București: Editura Didactică și Pedagogică.
2. Loukas, A. (2007). What Is School Climate. Leadership Compass Journal, 5(1).
3. Păun, E. (1999). Școala, o abordare sociopedagogică. Iași: Editura Polirom.

Avantajele și dezavantajele mediului on-line pentru copii

Prof. înv. primar Soporan Camelia

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara, Timiș

Viața ne arată zilnic fațete noi, ne provoacă în fel și chip, ne testează puterea de adaptare și capacitatea de a răspunde rapid în cele mai inedite contexte. Multe variabile, puține constante, totuși, unul dintre aspectele cu care ne confruntăm cu toții este pasiunea copiilor noștri pentru mediul online, insistența cu care cer să fie lăsați în compania gadget-ului lor preferat sau indiferența cu care resping orice argument din partea noastră. Un prim pas corect pe care l-am putea face ar fi alegerea unor jocuri online plăcute pentru copii, dar care să aibă și o componentă educațională.

Mediul online e extrem de apreciat de cei mici încă de la vârste fragede, iar studiile arată faptul că din ce în ce mai mulți copii petrec semnificativ de mult timp în fața ecranului – în medie între trei și cinci ore pe zi. Tradiționalele desene animate și jocurile educative care sunt proiectate pentru copiii de toate vârstele crează un cadru propice pentru interacțiunile online, însă prezintă și un factor alarmant de risc.

Printre cel mai des întâlnite astfel de riscuri aş enumera dependența față de ecran, care uneori duce la neglijarea unor activități cheie în dezvoltarea copilului, expunerea la conținut neadecvat plajei lor de vârstă (violență, conținut explicit, limbaj vulgar) dar și amenințări directe la siguranța lor fizică (așa numitul cyber-bullying sau mai rău, tentative de racolare).

De cele mai multe ori, părinții se confruntă cu probleme reale atunci când trebuie să aibă grijă de cei mici online. Aceste dispozitive țin copilul concentrat pe o activitate, ceea ce dă răgazul necesar părintelui să se ocupe de treburile de zi cu zi, iar asta uneori îl face pe părinte mai indulgent cu faptul că petrece foarte mult timp conectat. O bună parte din părinți nu cunosc pericolele la care se expune copilul online, deoarece ei și-au trăit copilăria departe de provocările care apar în online.

Perioada petrecută în fața ecranului, tipul de conținut consumat și posibilele interacțiuni cu străinii ar trebui să fie principalele aspecte pe care un părinte trebuie să le ia în calcul atunci când îi lasă pe cei mici în fața unui calculator sau dispozitiv mobil conectat la Internet – studii recente arată că unul din trei vizitatori ai site-urilor pentru adulți este minor, iar peste jumătate au necunoscuți în lista de prieteni. Rolul unui părinte e de curator de conținut, dar și de confident al copilului.

O altă metodă prin care copiii pot fi expuși la conținut nepotrivit e prin reclamele afișate pe pagină sau în timpul clipului video. O metodă prin care părinții ar putea păstra controlul asupra conținutului e crearea de liste de redare (playlisturi) în care să includă conținut pe care l-au verificat înainte. Astfel, următoarele filmulețe se vor reda automat într-o succesiune previzibilă și doar filmulețele pe care le-am verificat în prealabil vor fi redade.

O soluție fericită din acest punct de vedere sunt produsele de învățare online, unde copiii descoperă resurse educaționale atât de atractive, încât înțeleg diverse noțiuni de la școală, în timp ce se distrează. Aici cei mici exersează și aprofundează sub formă de jocuri interactive noțiuni predate la clasă de către învățătoare.

Copiii se bucură atunci când navighează în mediul online și astfel, sunt mai receptivi la informații venite din zona digitală. Resursele educaționale au grafică frumoasă, adaptată

vârstei, au sunete plăcute și interacțiuni atractive cu obiectele din jocuri, iar atmosfera este relaxantă, veselă, amuzantă.

În ultimii ani se vorbește tot mai mult despre învățarea online și cum o afectează pe cea clasică astfel încât, în timp, s-au format mai mult sau mai puțin două grupuri: pro și contra. Zilele noastre au devenit treptat mai greu de gestionat și ne este din ce în ce mai greu să avem un management al timpului bine definit. De aceea, când vine vorba de educație și de volumul impresionant de informație, un sistem online/digital de predare al acestuia devine din ce în ce mai atractiv, mai ales pentru cei mici.

Ne dorim să putem face mai multe pentru copiii noștri pentru a ne asigura că au parte de o dezvoltare completă și o educație cât mai variată. Soluția pentru toate aceste lucruri o reprezintă platformele online care sprijină procesul de învățare individuală școlară și permit copiilor să acceseze o serie de surse de exerciții, curiozități sau chiar jocuri educative.

Folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii și avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Voi enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale:

- **Rapoartele părinților:** urmărirea progresului copilului, testarea și evaluarea activităților, preferințele celui mic din punct de vedere al jocurilor și materialelor educative, etc.
- **Completează educația clasică:** animații educative, jocuri de dezvoltare a logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, și nu numai!
- **Lecțiile virtuale și jocurile educaționale reprezintă un avantaj:** oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse. Noi am realizat un mix ideal de mijloace audio și vizuale, animații cât și simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici.

- **Posibilitatea de a accesa conținutul** vast, ludic și formator **de oriunde și oricând**, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului.
- **Folosirea sistemului de feedback imediat:** în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod pe înțelesul și placul lor.

Consider folosirea platformelor online de educație ca fiind o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternici motivați, ele venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ.

Un studiu recent, realizat în România, a arătat faptul că 85% dintre copiii cu vârste între 5 și 16 ani petrec, în medie, 5 ore pe zi pe rețelele sociale. De asemenea, e cunoscut faptul că și copiii mai mici de 5 ani folosesc device-urile „smart“, în special telefonul mobil și tableta, fiind pasionați de jocuri online, desene animate sau diverse clipuri amuzante pe YouTube.

De cele mai multe ori, părinții și profesorii se pot simți lipsiți de putere în fața noilor generații digitale de copii crescuți în preajma calculatoarelor și telefoanelor ”smart” pe care le-au transformat inconștient în extensii aproape firești ale activităților lor zilnice. Pentru că tehnologia din ultimii ani a avut o dezvoltare spectaculoasă, online-ul a devenit tot mai accesibil chiar și pentru copiii foarte mici.

Bibliografie:

- Școala pe Net;
- www.didactic.ro

Beneficiile învățării digitale, școala viitorului

*Prof. Pîslaru Alexandra
Colegiul Tehnic „Gheorghe Balș” Adjud, Vrancea*

În ultimii ani, trecerea de la imprimare la digital a avut un impact asupra modului în care învățăm, la fel cum presa de tipar a făcut acum șase secole, această tranziție transformând educația și crescând oportunitățile de învățare. Învățarea digitală nu numai că le permite elevilor să acceseze din ce în ce mai multe informații, ci și să se asigure că informațiile în cauză sunt personalizabile și adaptate nevoilor lor personale. Oportunitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cel mai bun ritm și cale pentru ei este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Clasa inteligentă, predarea cu o tablă albă, cretă și marker sunt acum un lucru de domeniul trecutului și profesorii au trecut la utilizarea de proiectoare, VCD, DVD playere și sisteme de e-Learning pentru a afișa clipuri video tutorale și sesiuni scurte online pentru a ajuta la înțelegerea faptului că învățarea poate fi mai distractivă. Multe școli vin acum cu un televizor sau un proiector atașat la tabla lor în cazul în care este ușor să treacă de la o sesiune de clasă normală la o sesiune digitală interactivă. Acest lucru îi poate face pe elevi să acorde mai multă atenție, deoarece suntem acum în era digitală în care „google” (cunoașterea, căutarea cunoștințelor) este locul nostru.

Instrumentele și tehnologiile de învățare digitală permit profesorilor și elevilor să facă rapid schimb de informații cu alți profesori și elevi în timp real. Explozia de conținut și

instrumente gratuite și deschise a creat un mediu de economie colaborativă. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga țară și din întreaga lume nu se pot coordona doar una cu cealaltă pentru a împărtăși informații, ci și pentru a stimula învățarea, experiența și abilitățile de comunicare. Practica permite, de asemenea, educatorilor să se bucure de condiții de concurență echitabile. Școlile pot economisi bani asigurând în același timp un acces echitabil la ultimele apariții în domeniul materialelor educaționale.

Accesul elevilor în învățământul superior și deținerea unei cariere la o vârstă fragedă a devenit una dintre cele mai importante responsabilități ale educației școlare. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la viața reală. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități autodidactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Având în vedere criza continuă a ocupării forței de muncă, este esențial ca, în cazul în care tinerii nu își pot găsi un loc de muncă, aceștia ar trebui să aibă capacitatea de a-și crea propriile locuri de muncă și, în mod ideal, chiar să genereze locuri de muncă pentru alții. În acest scop, metodele mai noi de învățare și educație trebuie să fie încorporate în programa școlară, începând chiar de la școala elementară. Instrumentele și tehnologiile de învățare digitală în școlile elementare, secundare și licee îi pregătesc pe elevi pentru învățământul superior și carierele moderne, ajutându-i să dobândească competențe, inclusiv în rezolvarea problemelor, familiarizarea cu tehnologiile emergente și automotivația.

Metodele tradiționale pot exista încă, împreună cu instrumente de învățare noi, bazate pe tehnologie. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment la activitățile de la clasă și mutate online pentru ca elevii să aibă acces la acestea și în afara sălii de clasă. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. De asemenea, elevii au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul chiar înainte de a veni la școală, dacă folosesc un instrument digital de învățare. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități. Instruirea elevilor pe discipline prin efectuarea de teste online distractive din când în când poate crea un mediu bun de învățare pentru ei. Elevii pot primi chestionare online și evaluări pe care le pot accesa de acasă, înlocuind astfel temele, iar prin parcurgerea unui test elevul acasă nefiind condiționat de timp învață în ritmul sau propriu pentru a putea răspunde la întrebările testului.

Elevii din fiecare clasă de astăzi, și chiar și cei care încep școala, sunt prea familiarizați cu tehnologia - este în ADN-ul lor și această pasiune pentru tehnologie ar trebui să fie hrănită. Dacă dorim să pregătim cu succes elevii pentru viața lor profesională viitoare, trebuie să subliniem importanța tehnologiei și digitalizării și să le introducem de la o vârstă mai fragedă.

Instrumentele și tehnologia de învățare digitală completează lacunele în care predarea tradițională în clasă rămâne în urmă. De fapt, eficiența unor astfel de instrumente aduse sunt pur și simplu de neegalat prin tehnici tradiționale de învățare. De la impactul asupra mediului recunoscut prin nevoia de hârtie pentru scris și carte, până la a economisi timp prin acces rapid la informații și ușurința de cercetare, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de a reduce costurile, a maximiza resursele și a mări orizontul cunoașterii pentru studenți și profesori deopotrivă.

Bibliografie

Constantin Ceobanu, *Învățarea în mediul virtual. Ghid de utilizare a calculatorului în educație*, Editura Polirom 2016

Școala on-line. Aspecte. Soluții. Exemple de bune practici

*Prof. înv. preșc. Șerban Mariana
Grădinița cu P.P. Nr. 2, Focșani, Județul Vrancea*

MOTTO:

*„Școala trebuie adaptată la copii
și nu copiii adaptați școlilor.”
Alexander Sutherland*

În ultima perioadă de timp, tehnologia a început să-și facă simțită prezența tot mai mult în sălile de clasă, fiind folosită tot mai des de profesori ca metodă în activitatea de predare-învățare-evaluare. Fie că ascultăm un cântecel la grădiniță și vizionăm imagini, fie că audiem o poveste sau realizăm calcule matematice pe diferite platforme, tehnologia sub diferite forme ne ajută la îndeplinirea obiectivelor propuse. Mai mult decât atât, copiii sunt mult mai atrași de această formă interactivă și manifestă un interes crescut față de activitățile propuse în acest mod.

Ce facem însă când modalitatea de desfășurare a procesului educațional se restrânge doar ca activitate on-line? Ce facem când nu ne mai putem întâlni cu preșcolarii în sala de grupă, când nu-i mai putem îmbrățișa și toate informațiile noi trebuie transmise doar on-line? Ne adaptăm și găsim soluții. Dar ce facem cu acele familii care nu au acces la internet sau nu dețin calculatoare, laptopuri, tablete sau telefoane performante? Le privăm dreptul la educație? Cu aceste probleme ne-am confruntat în această perioadă care, bineînțeles ne-a găsit nepregătiți pe noi, ca și stat. Încercăm să

adaptăm toate conținuturile în așa fel încât să le putem transmite on-line. Mai mult ca niciodată, acum, părinții ne sunt adevărați parteneri, deoarece sunt direct implicați în procesul instructiv-educativ, mai ales dacă vorbim de preșcolari. Această categorie de vârstă este clar dependentă de părinți.

În ceea ce privește soluțiile pe care le-am identificat eu după ce am evaluat posibilitatea preșcolarilor și disponibilitatea părinților de a accesa mediul on-line pentru rezolvarea unor posibile situații, sarcini, jocuri, pot spune că au dat roade. Modalitatea de comunicare și transmitere de materiale a fost Aplicația Wattssup. În desfășurarea activităților am observat faptul că nu existau foarte multe feedback-uri dacă făceam trimitere către resurse generale de pe internet sau fișe chiar dacă erau conform vârstei. În schimb, dacă activitățile erau personalizate, vocea mea se auzea pe fundal sau chiar mă puteau urmări în explicarea și demonstrarea sarcinilor, feedback-urile au fost mult mai ridicate, dovadă că relația educatoare-preșcolar este strânsă și nevoia de socializare și afectivitate unul față de celălalt este mare. Am încercat să folosesc cât mai multe materiale didactice și să exemplific întodeauna prin realizarea unor filmulețe modul de lucru în așa fel încât atât părintele care supraveghea îndeplinirea sarcinii, cât și copilul să înțeleagă exact ce anume trebuie îndeplinit. Le-am dat ca sarcini orale alcătuirea de probleme cu jucăriile din casă și materiale din natură. De asemenea, am încercat să realizez anumite activități cum ar fi cele de observare sau lectură după imagini implicând întodeauna un pluș sau un personaj sub formă de poveste. Ca exemplu, la o activitate de Cunoașterea mediului, am integrat un personaj, fetița Miriam, care „ne-a prezentat” activitățile ei pe parcursul unei zile. În felul acesta am scos în evidență și prezentat câteva meserii (ANEXA 1). Copiii au fost foarte încântați, iar feedback-urile nu au întârziat să apară. Într-o altă activitate de Educare a limbajului, am pus în scenă povestea „Banul muncit”, de A.

Mitru sub forma unui teatru de păpuși (ANEXA 1). Sigur că aceste tipuri de abordări ale activităților pot fi realizate și în clasă față în față cu copiii, dar având în vedere faptul că ne-am văzut în această situație produsă de o problemă mondială brusc, tendința a fost de a trimite fișe de lucru, de colorat sau pictat, activități liber alese în general, cât mai simple.

Într-o oarecare măsură obiectivele au fost îndeplinite în această perioadă, din păcate doar cu o parte dintre preșcolari. În opinia mea, școala on-line trebuie luată în calcul într-o mică măsură. Nu poate fi comparată cu școala tradițională cu activități desfășurate în sala de grupă. Preșcolarii au nevoie de afecțiune, de socializare, de asimilare a unor deprinderi, de participare la jocuri și activități interactive dirijate de educatoare. La rândul ei, aceasta are nevoie de feedback-ul spontan al copiilor, de interpretarea gesturilor și expresiilor faciale, are nevoie să le observe comportamentul în diferite situații.

În concluzie, școala on-line reprezintă o provocare atât pentru cadrele didactice cât și pentru copii și părinți care devin parteneri cu un rol crucial în educația copilului său.

ANEXA 1

DȘ – Cunoașterea mediului

Tema anuală de studiu: „Cine planifică/organizează o activitate?”

Temă săptămânală independentă: „Cum se face?” (meserii)

Tema activității: „Ocupații, meserii, le cunoașteți voi, copii?”

– lectură după imagini

DLC – Educarea limbajului

Tema anuală de studiu: „Cine planifică/organizează o activitate?”

Temă săptămânală independentă: „Cum se face?” (meserii)

Tema activității: „Banul muncit”, de A. Mitru – povestea educatoarei

Clasa inversată- inovație pedagogică

*prof. Daniela Mihalcea
Școala Gimnazială Tâmboești, Vrancea*

Pedagogia activă face parte din metodele care se încadrează în ceea ce numește învățare experiențială, adică „învățare prin practică”. Acest lucru presupune implicarea elevului în situații

reale sau fictive, astfel încât să-și poată folosi abilitățile și să le dezvolte în timpul formării.

Pedagogia activă se referă la un set de metode pedagogice care au în comun dorința de a-l face pe elev să devină actor al învățării sale. Acest tip de pedagogie se bazează pe principiul conform căruia se învață practicând, spre deosebire de pedagogia tradițională care pornește de la teorie la practică. Aceasta privilegiază situațiile autentice de cercetare, de investigație pe parcursul cărora elevul trebuie să înțeleagă și să stăpânească diferitele resurse pe care profesorul le pune la dispoziție. Aceste situații diferite au fost formalizate, din punct de vedere teoretic, de-a lungul secolului XX.

Pentru profesor, precum și pentru elev, adoptarea unei pedagogii active este o încercare stimulativă și provocatoare. În primul rând, dacă pedagogia transmisivă oferă opțiuni limitate pentru desfășurarea unei ședințe de curs, pedagogia activă oferă numeroase posibilități. Pe de altă parte, dacă pedagogia transmisivă oferă un cadru de referință pentru elevi

și profesori, abordarea activă necesită reconcilierea unei multiplicități de cadre posibile. Rezultă că trecerea de la o abordare transmisivă la o abordare activă constituie o schimbare în obiceiurile și practicile acestora.

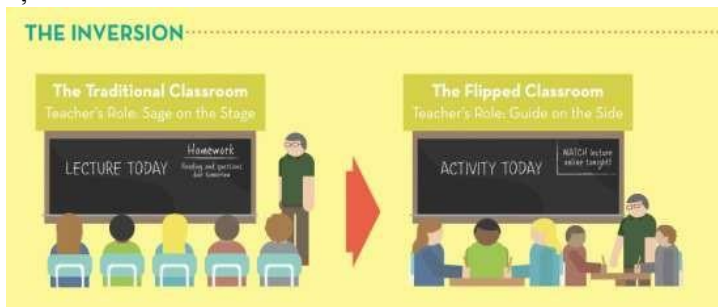
Totuși, opoziția dintre pedagogia transmisivă și cea activă nu este atât de definită cum s-ar putea crede. În practica reală, aceste două abordări se intersectează adesea, dar pedagogia activă necesită o formalizare suplimentară din partea profesorului pentru a fi cu adevărat eficientă din punctul de vedere al elevului, acolo unde distribuirea rolurilor între profesor și elev pare tacită în demersul transmisiv.

Lumea educației este mereu traversată de noi metode de predare care sunt prezentate ca fiind cele mai promițătoare inovații și sunt susceptibile de a promova și de a favoriza învățarea tuturor elevilor. “Flipped learning”, în limba română „învățare inversată”, ”clasă inversată” sau ”pedagogie inversată” reprezintă cea mai recentă descoperire în acest domeniu. Scopul acestui articol este de a descrie natura și funcționarea acestei abordări și de a examina impactul asupra învățării elevilor.

Clasa inversată (pedagogia inversată) este o metodă, un concept și chiar, pentru unii, o filosofie care urmărește să inverseze modelele tradiționale de învățare. Inițiată în anii ‘90 la Harvard, în Statele Unite de Erik Masur, profesor de fizică, ”clasa inversată” (”flipped classroom”), dar a fost utilizată în Statele Unite la nivelul primar, secundar și universitar din 2007. Popularizarea acestei metode se datorează mult lui Salman Kahn și doi profesori de chimie la un liceu din Colorado, Aaron Sams și Jon Bergman. Salman Kahn, pentru a-l ajuta pe vărul său la matematică, a început să facă videoclipuri. Postate pe YouTube, ele sunt ușor de urmărit de mii de oameni. În 2007, acest lucru a dus, cu sprijinul financiar al lui Bill Gates, la crearea Academiei Khan, care oferă acum 5.000 de videoclipuri de cursuri pentru mai multe discipline. În același

timp, Jon Bergman și Aaron Sams hotărăsc să prezinte rezumate ale cursurilor pentru elevii absenți. Bazându-se pe succesul pe care l-au avut cu elevii lor, vor face o muncă importantă de coordonare și promovare a clasei inversate. Apoi acest model s-a răspândit și în Europa, unde tot mai mulți profesori îl folosesc.

Fiind profesor de limba și literatura română, am aplicat cu succes metoda „clasa inversată”, mai întâi în cadrul experimentului didactic în vederea obținerii gradului didactic I, ceea ce a determinat ca activitatea de predare-învățare-evaluare din perioada suspendării cursurilor provocate de pandemie să se deruleze mult mai facil. Principiul este simplu: participarea prin prezență la cursuri, pe baza pedagogiei tradiționale și transmise de tip „curs magistral”, cursurile fiind regândite și puse la distanță pentru învățarea autonomă. *Clasa inversată* este un model original care permite, din concepte pedagogice vechi, să faciliteze învățarea elevilor. Este, de asemenea, o modalitate relevantă de a utiliza noile tehnologii pentru pedagogie. **În ce constă această metodă?** Principiul este acela de a le solicita elevilor să pregătească lecția teoretică la domiciliu, prin intermediul mijloacelor video(capsule video), textelor și imaginilor didactice disponibile online pentru a permite, în următoarea zi, profesorului să își concentreze lecția în clasă asupra întrebărilor elevilor, precum și asupra realizării exercițiilor legate de teoria învățată.

Obiectivele clasei inversate?

În primul rând, să pună elevul în cele mai bune condiții de reușită, oferind o altă metodă de lucru; să utilizeze toate mijloacele și suporturile media posibile pentru a facilita învățarea profesională și generală; să exploateze diferitele simțuri umane pentru a îmbunătăți înțelegerea cunoștințelor (auditiv, kinesthetic, vizual).

Obiective pentru elevi:

Să îmbunătățească rezultatele școlare a elevului Să personalizeze munca elevului

Să implice și să motiveze elevul pentru formarea acestuia

Să folosească instrumentele moderne (PC, internet, software, ...)

Ce instrumente se pot folosi în cadrul clasei inversate?

Acces la Internet și site-uri de gestiune a clasei: blog wiki, Youtube, Moodle, Edmodo, Schoology, etc.

Avantajele clasei inversate: Permite profesorului să-și îndeplinească rolul de mentor, de animator; Sporește disponibilitatea profesorului pentru elevii săi; Permite elevilor să progreseze în propriul ritm și să-și dezvolte autonomia; Promovează învățarea personalizată; Consolidează relația profesor-elev și elev/elev; Elevii sunt mai implicați în procesul de învățare, mai activi și mai motivați; Ei pot învăța oriunde, oricând (cu acces la Internet, desigur!).

Pentru organizarea clasei inversate, profesorul pune la dispoziție, online, cursul, documentele, capsule video, etc. și testul/chestionarul asociat. Elevul consultă documentul și răspunde la chestionar sau rezolvă testul. Profesorul analizează participarea elevului la test și organizează activitățile de clasă, în grupuri. În urma rezultatelor testului, profesorul are posibilitatea să-și organizeze munca în clasă astfel încât elevii să primească răspunsuri și explicații personalizate. Elevii care nu au făcut și nu au înțeles testul / chestionarul pot face

recuperarea și remedierea pe calculator, manual, fișe de lucru. Cei care au înțeles conținuturile, dar au făcut erori, vor face corectarea prin diverse exerciții. Elevii care au înțeles bine realizează tutoriale cu colegii, fac cercetări (documente, internet, etc.), experiențe, sinteze, creații (articole de blog, afișe, video). Deci, clasa inversată dă posibilitatea de a învăța mai eficient și, mai ales, facilitează dezvoltarea autonomiei, dar și colaborarea și creativitatea. Toate acestea duc la progresul și reușita elevilor.

Efecte și impact: participarea activă a elevilor la lecție; memorizarea mai bună a muncii efectuate; curiozitate amplificată pentru formare; rezultate mai bune în timpul evaluărilor; stimularea și recompensa pentru munca realizată acasă;

Acest mod de predare poate conduce elevii să-și schimbe comportamentul spre o mai mare autonomie. Unora le place, altora nu. Profesorul trebuie să găsească cea mai bună cale de a alege metoda pedagogică, fără a-și intimida elevii. Ideal este de a înființa clasa inversată cât mai curând posibil, începând cu școala primară sau în primii ani de facultate. Nu este vorba de o metodă la modă. Inovația de dragul inovației nu aduce nimic. Profesorul trebuie să se gândească cum să-și transmită cunoștințele. În timpul erei *Google* și a noilor tehnologii, el trebuie să ia în considerare valoarea adăugată pentru a sprijini elevii în mod diferit. Știm, că în țările în care sistemul de învățământ funcționează bine, profesorii sunt formați în căutarea de soluții la probleme. În consecință, clasa inversată poate fi o pedagogie bună, deoarece îi determină pe profesori să se întrebe și să se gândească la metodele lor de predare.

În concluzie, orice profesor poate utiliza eficient această metodă, mai ales că elevii utilizează cu plăcere și dexteritate noile tehnologii.

Bibliografie:

Bergmann, J. et Sams, A. *La Classe inversée*. Québec : Editions Reynald Goulet inc. Technologie de l'éducation, 2014,p.152. ISBN : 978-2-89377-508-1

Faillet, V. *La pédagogie inversée : recherche sur la pratique de la classe inversée au lycée*. Sticef, 2014, vol. 21, p. 651-665. Récupéré le 02 mars 2017 du site de la revue : [http://sticef.univ-lemans.fr/num/vol2014/23r-](http://sticef.univ-lemans.fr/num/vol2014/23r-faillet/sticef_2014_faillet_23rp.pdf)

[faillet/sticef_2014_faillet_23rp.pdf](http://sticef.univ-lemans.fr/num/vol2014/23r-faillet/sticef_2014_faillet_23rp.pdf)

Laudine, L. *Flipped Classroom ou classe inversée... Une autre manière d'enseigner avec le numérique*,2014, Analyse UFAPEC. n°34.14 p1-8. Récupéré de <http://www.ufapec.be/files/files/analyses/2014/3414-pedagogie-inversee.pdf>

<http://lebrunremy.be/WordPress/?p=740>

Peraya, D. *La classe inversée peut-elle changer l'école ? Résonances. Mensuel de l'école valaisanne*, 2015,n° 6. p. 8-9

Școala digitală și provocările activităților online la clasă

*Prof. Bărbosu-Ene Cristina Daniela
Școala Gimnazială Sihlea, Vrancea*

*Motto
„ Dați-le profesorilor rolul elevilor,
și elevilor rolul profesorilor”
Napoleon Hill*

Trecerea școlii în mediul on-line, clar a adus multe provocări atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Această perioadă a oferit o imagine destul de clară asupra neajunsurilor, dar și avantajelor educației digitale.

Acest material dorește să treacă în revistă câteva din provocările perioadei:

- Forme ale învățării online – de la situație de criză, la certitudine
- Nevoile profesorilor
- Nevoile elevilor

Forme ale învățării online – de la situația de criză, la certitudine

Ziua de 11 martie poate fi privită diferit, ținând cont de modul în care au ales profesorii să acționeze. În ceea ce privește schimbările, știm că prima reacție este imobilismul. Mulți profesori au așteptat să se comunice o strategie, alții s-au temut de faptul că nu aveau cum să ia legătura cu elevii.

Cei mai curajoși au căutat și au găsit soluții de a continua munca alături de elevi. Da, a fost dificil și provocator, dar am descoperit oportunități de învățare.

Una din primele provocări cu care s-au confruntat profesorii a fost aceea de a găsi o modalitate eficientă, la îndemâna oricui, de a comunica cu elevii. Pentru început au explodat grupurile de Wapp, dar nu era decât o soluție de avarie. Aplicația nu oferă o interacțiune care să faciliteze învățarea, ci doar transmiterea unor materiale. Școala în mediul online nu se poate rezuma doar la transmiterea unor fișe de lucru. Apoi au fost utilizate foarte eficient platforme de învățare online și fiecare școală a găsit o soluție care să funcționeze. Era clar că este nevoie de o bază de instrumente și resurse digitale care să vină în întâmpinarea profesorilor.

Nevoile profesorilor în școala on-line – profilul profesorului

- formare de calitate
- literație digitală

Perioada aceasta a scos la iveală multe din nevoile cadrelor didactice. În primul rând profesorii au simțit nevoia de a învăța cum să-și organizeze orele on-line, întrucât nu se putea păstra formatul clasic. Această nevoie venea însă pe fondul unei lipse de formare a cadrelor didactice în predarea on-line. În acest context au fost organizate multe evenimente care le ofereau profesorilor instruire în utilizarea diferitelor aplicații, platforme. S-au dezvoltat comunități în care erau împărtășite exemple de bune-practici. Extraordinar și valoros este faptul că s-a dezvoltat și mai mult conceptul de învățare colaborativă. Unul din grupurile care a coagulat profesorii și a oferit o direcție coerentă, conturată de experți, a fost și este Super Teach. De aici profesorii își puteau lua doza de inspirație pe care să o ducă la clasă. Cu siguranță a fost și o perioadă în care creativitatea profesorilor a ajutat la creștere experienței on-line. Profesorii s-au documentat, au experimentat, au inovat.

Lipseau însă la acel moment, lipsesc încă, noțiuni fundamentale de literație digitală. Acest concept este fundamental pentru școala on-line. Un profesor se află în postura de a livra un conținut, dar nu în maniera clasică. Astfel, acesta ar trebui să știe să utilizeze cât mai multe aplicații, să dobândească skill-uri care să îl ajute să gândească cum să livreze în mod eficient, dinamic, atractiv, sigur. Grație profesorilor și curiozității, pragmatismului acestora, școala on-line a funcționat și a evoluat treptat.

Utilizarea testelor Kahoot, realizarea de aminații cu Animaker, utilizarea tablelor interactive, clasicele prezentări power-point sunt doar câteva din resursele pe care le putem accesa în școala digitală.

Nevoile elevilor în școala online

- siguranță pe internet
- echilibru emoțional

Siguranța pe internet este una din provocările școlii on-line. Elevii au nevoie să se simtă în siguranță pe internet, iar acest aspect vine legat și de modul în care își rezolvă sarcinile de lucru. Nu mai putem rămâne la nivelul fișelor de lucru, ci trebuie să le lăsăm elevilor libertatea de a veni cu soluții proprii de prezentare, dar e necesar să construim câteva direcții care să îi ghideze către site-uri, aplicații sigure. Organizarea unei minime baze pe domenii ar fi valoroasă, iar profesorii ar îndruma elevii la o documentare sigură.

Școala off-line avea avantajul observării clasei, elevilor, a stărilor acestora. Aceste lucruri s-au schimbat odată cu trecerea în on-line. Echilibrul, starea de bine sunt fundamentale pentru relația profesor-elev. În iureșul adaptării la noul context, acest aspect extrem de important a fost umbrat de nevoia de aliniere la recomandări, rapoarte. Starea de bine a elevilor este de fapt cheia unei ore reușite. O posibilă soluție poate fi organizarea unor întâlniri care să nu vizeze conținuturi, ci doar reluarea comunicării pornind de la provocările acestora.

O altă soluție poate fi implicarea copiilor în activități care să fie propuse chiar de ei, oferirea unor responsabilități reale care să îi valorizeze. Elevii au nevoie să le reconfirmăm că sunt valoroși, unici.

Concluzionând, școla online a demonstrat că profesorii, educatorii, învățătorii și elevii au făcut ca acest mecanism să funcționeze, chiar și acolo unde resursele erau minime. Cadrele didactice merită să le fie recunoscut efortul de a se organiza și de a face ca școla online să capete o direcție coerentă, chiar și în condiții de criză.

Bibliografie

- Thomas Gordon, Profesorul eficient, Editura Trei, 2011
- John Hattie, Învățarea vizibilă, Editura Trei 2014
- Andy Szekely, Manifestul educației, Editura Act și Politon, 2020

Școala online

Prof. Stănculețu Bianca Florica

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Focșani, Vrancea

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care afectează mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări: cea digitală.

Astfel, profesorii s-au trezit de la o zi la alta într-o situație fără precedent în țara noastră, cât și în lume. De la învățământul tradițional urmat cu sfințenie zi de zi, au fost puși în fața unei provocări care i-a luat pe mulți prin surprindere: „Școala on line”.

De această grandioasă provocare, nu au avut parte doar cadrele didactice, ci și elevii și părinții acestora, aflați într-o cursă contra timp pentru aș putea însuși cât mai repede aceste cunoștințe digitale necesare pentru a putea continua o învățarea eficientă chiar și de acasă.

Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor.

În primul rând, practicile de predare eficientă, valabile în interacțiunile față în față, trebuie păstrate și în online. Un profesor bun este un profesor bun indiferent de modalitățile prin care își transmite ideile. Transferul de creativitate de la activitatea din clasa reală la cea mediată tehnologic este vizibil

în cazul educatorilor responsabili, cărora le pasă. Acest lucru nu înseamnă că cei care se manifestă sonor în mediul digital sunt singurii care își asumă continuarea procesului de învățare. Există multe alte forme de asigurare a calității în predare și în promovarea interacțiunilor didactice, mai ales în contextele în care accesul la tehnologie e dificil, dacă nu chiar imposibil. Tocmai de aceea, e important de precizat că școala de acasă nu înseamnă doar platforme digitale, fascinante prin performanțele lor tehnice; la fel de importante sunt și activitățile de învățare gestionate telefonic sau cele care ajung tipărite la elevii/studenții fără acces la Internet.

Ne-am dat seama cu toții, că interacțiunea umană rămâne o condiția esențială a educației, că elevii noștri sunt ființe umane cu sentimente și trăiri puternice ce necesită acel contact direct, acea conexiune creată între elev și cadru didactic, acel mediu pe care școala îl oferă actorilor implicați în întreg parcursul educațional și totuși trăim într-o lume ce se află într-o continuă schimbare în care individul trebuie să se adapteze cerințelor pe care societatea actuală le impune.

Apoi, e bine de înțeles că simpla prezență online nu înseamnă automat eficiență; oricât de sofisticate ar fi soluțiile digitale, ele nu pot să salveze opțiunile didactice neconvingătoare, inabilitățile de comunicare, conținuturile șchioape sau structurate greșit! Tehnologia nu e un profesor în locul profesorului, ea e utilă atunci când e integrată într-un demers didactic bine organizat, planificat cu atenție, condus cu măiestrie, cu improvizații controlate, cu obiective intenționate stabilite și comunicare adecvată.

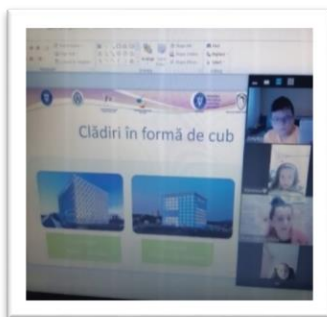
De asemenea, e important ca școala de acasă să fie percepută ca o stare excepțională, așezată pe un fundal de tensiune și incertitudine. Nu e o educație la distanță așa cum scrie la manual, nu poate pretinde reacții de răspuns care să ignore emoțiile celor angrenați în derularea proceselor respective de învățare. În această situație provocatoare,

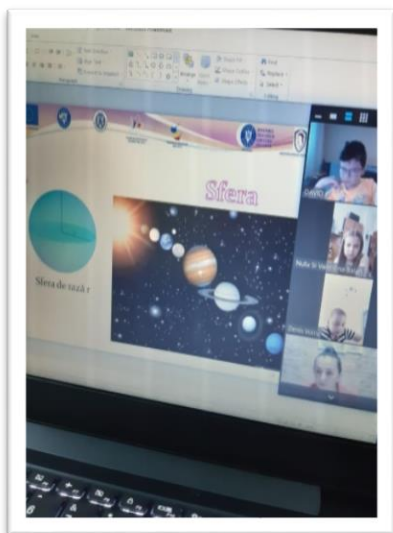
mașinile care mediază comunicarea didactică sunt mașini, iar oamenii sunt oameni! Aceștia din urmă au nelămuriri, frici, ce nu pot să fie negate sau ignorate.

Școala de acasă trebuie să fie realistă în raport cu acest context în care se desfășoară și chiar să accepte că, în aceste momente, mai puțin înseamnă mai mult! Așteptările exagerat de ridicate, perfecționiste, centrarea excesivă pe conținuturi și rezultate, în dauna proceselor, împovărarea celor care învață cu teme doar pentru a bifa formal parcurgerea de ore nu sunt elemente care să conducă la eficiența procesului. Școala de acasă trebuie să țină cont de dispoziția de învățare a tuturor, să-și infuzeze mesajele cu formule, clasificări, rezolvări de probleme, dar și cu înțelegere și răbdare. Școala de acasă nu e doar o enciclopedie, ci și o aventură comună de cunoaștere, de învățare și de traversare în condiții bune, împreună, pe cealaltă parte a crizei.

„Se așteaptă ca profesorii să împlinească țeluri de neatins cu instrumente neadecvate. Miracolul este că, uneori, ei reușesc să ducă până la capăt această misiune imposibilă”.
Haim G. Ginott

Lecție online – utilizare platformă „ZOOM”
Clasa a II-a

The importance of digital resources in teaching vocabulary

*prof. Nicoleta Daniela Pârâiac
Școala Gimnazială Vultur, Vrancea*

Vocabulary influences fluency, comprehension, and student achievement. In addition, a broad vocabulary is important for effective speaking, listening, reading, and writing. Vocabulary is a foundational component of an effective K-12 comprehensive literacy framework. And, vocabulary plays an important role in most academic standards.

The word knowledge allows students to comprehend a text. A student's proficiency in reading comprehension is determined by his/her level of word knowledge. Therefore, it is vitally important to teach the specific words children need to understand the message of the texts they interact with, learn the information in those contexts, and have the expected results.

Vocabulary acquisition is especially important English language learners for their ability to read and comprehend texts. The selection of vocabulary words to teach English language learners can be grouped into three tiers.

Tier 1 words

Tier 1 commonly appear in spoken language. These are words that English language learners typically know. Due to their frequent usage in various contexts and with nonverbal communication, Tier 1 words rarely need explicit instruction. Teaching Tier 1 words must:

- a) Some Tier 1 words cannot be demonstrated and do

not have multiple meanings, but students will need to know them. A simple explanation of the word's meaning during the story reading will be enough.

b) Some Tier 1 words are simple cognates. The cognates in this category consist of words that are high-frequency words in Romanian and English. They may not require substantial instruction because students may know the word meanings in Romanian. The teacher can merely state the English cognate and have students provide the Romanian cognate. Or, the teacher can provide the English cognate and students can say both the English word and Romanian cognate.

c) It is also important to point out false cognates and give the correct translation. There are also some false cognates that have multiple meanings in one language, and one or some of those meanings do not coincide with the meaning of the other language.

Tier 2 words

Tier 2 words are high frequency words used in grade-level texts.. Tier 2 words represent challenges to students who primarily meet them in print, because of their lack of redundancy in oral language. They can be worked in a variety of ways so that English language learners build rich representations of them and connect them to other words and concepts. Teaching Tier 2 words must:

a) Some Tier 2 words will not need elaborate discussion, because they can be easily taught by demonstration. These include words with multiple meanings, such as *trunk*, which can be taught by using gestures to show that it is part of an elephant, part of a tree, part of our body, and the back of a car.

b) In addition, many Tier 2 words are cognates. In this tier, they are high frequency words in Romanian and low frequency words in English. This means that Romanian-

speaking English language learners will have a head start with these words (such as *coincidence/coincidență*, *admire/admira* and *apostrophe/apostrof*) because they will know both the concept and an approximation of the label in English.

c) The Tier 2 words that should be focused on for pre-teaching including words that cannot be demonstrated and are not cognates.

Tier 3 words

These words are not frequently used. They are found mostly in content books in the upper grades or in specific content areas or domains. These words are rarely encountered in the early grades, but if they do appear, translation or a brief explanation is needed in English or in the English language learners' first language. Teaching Tier 3 words³ must:

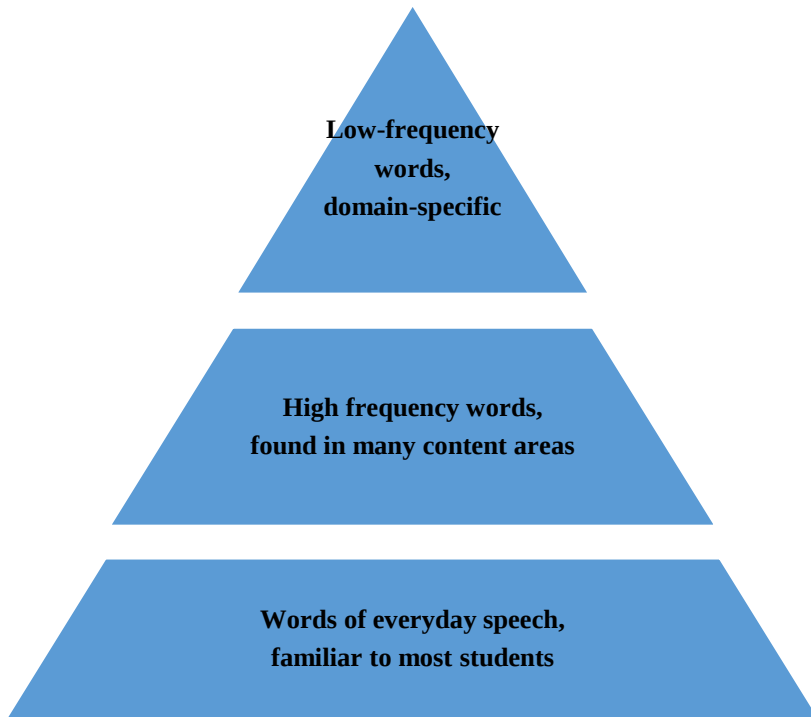
a) Use a combination approaches when teaching Tier 3 words. Always try to **find an image** that is related to the target word because English language learners comprehend ideas better when associated with images.

b) Try to **highlight the features**. When we point out the features, English language learners begin to form a definition using the features

c) The third approach is to **provide a non-example**, a word that does not fit the target word's definition. This strategy is best used when the English language learners have already learnt the features of the target word. When a non-example is offered, a comparison can be made between the target word and the non-example.

d) The approach that produces the most enduring understanding of a vocabulary word is: **providing multiple contexts**. Provide multiple situations in which the Tier 3 vocabulary word is used.

³ <http://www.empoweringells.com/a18-tier-3-words/>

Common Core Tiered Vocabulary

How do we teach students to acquire words?

In today's 21st century classrooms, digital tools must coexist alongside more traditional tools. Online tools, provide a broader array of information about words and word meanings. Some tools allow teachers to easily customize words so that students can practice, review, and play games with content-specific words.

According to various researches, effective vocabulary instruction should include the following three elements:

1. Definition and context information about a word

Traditional vocabulary instruction has taught students to look up word meanings and memorize them. Dictionary use teaches students about multiple word meanings, as well as the importance of choosing the right definition to fit the certain context. But this teaching approach provides only superficial and short-term learning of words. Students who just memorize the meanings of words, often have trouble applying the information in contexts and often make mistakes about the meanings.

To have a good knowledge of a word, students need to see it in context and learn how its meaning relates to the words around it. Contextual analysis involves deducting the meaning of an unfamiliar word by exploring the text it belongs to. A method that includes definitions as well as context can generate a complex knowledge of word meanings. When students are given several sentences that use a word in different situations, they start to see how a word's meaning change and shift depending on context.

Vocabulary Ninja is a fantastic website full of useful resources, word banks and games. I particularly like the 100 overused words and their alternatives document and the Vocab Lab App for iPads.

Word Hippo is a fantastic vocabulary tool that allows the user to explore synonyms, antonyms, meanings, rhyming words, the word in context and audio pronunciations.

Vocabulary.co.li is one of my favorite vocabulary websites. It offers hundreds of amazing games and activities for building and teaching vocabulary.

Students must see words in various contexts in order to learn them thoroughly.

"If we can get students interested in playing with words and language, then we are at least halfway to the goal of

creating the sort of word-conscious students who will make words a lifetime interest."⁴

2. Multiple exposures to a word in different contexts

“Repetition is the mother of all teachings”, says an old proverb. One of the most important principle of effective vocabulary learning is to provide multiple exposures to a word's meaning.

Students have to see the same word several times in order to place it in their long term memory. Word meanings are accumulated gradually that is why vocabulary instruction must provide student the opportunities to encounter words repeatedly in multiple different contexts. A word that is encountered once has about a 10% chance of being learnt from context. When students see a word repeatedly, they gather more and more information about it until they acquire an idea of what it means. Dale and O'Rourke have summarized the four stages of word knowledge as follows:

1. I never saw it before.
2. I've heard of it, but I don't know what it means.
3. I recognize it in context—it has something to do with
- ...
4. I know it.

The more exposure students have to use a word, the more likely it is that they will be able to define, comprehend and remember it later, thus, using several examples of a word in different contexts reinforces word knowledge

Pobble.com is also incredibly useful for encouraging

⁴ Graves, M.F. 2000. A vocabulary program to complement and bolster a middle-grade comprehension program. In B.M. Taylor, M.F. Graves, and P. Van Den Broek (eds.), *Reading for meaning: Fostering comprehension in the middle grades*. New York: Teachers College Press.

children to think about vocabulary choice, as it is a library of written work by children. You can search for written work by topic and year group so that the language is both age *and* content appropriate.

Snappy Words is an online dictionary and thesaurus that helps children find the meanings of words as well as connections to associated words.

3. You Can Do It!-Encourage students to participate actively in their vocabulary learning

Students remember words better when they connect new meanings to knowledge they already have. This type of active processing occurs when students work with words:

1. produce antonyms and synonyms
2. rewrite definitions
3. identify examples and non-examples of the word
4. use more than one new word in a sentence
5. create sentences that contain the new word
6. create scenarios or stories in which the word is used
7. create silly questions using the word

Free Rice is a fun word matching game where pupils can match vocabulary words to the correct definition. For every correct answer you choose, 10 grains of **rice** are raised to help end world hunger through the World Food Programme.

LearningChocolate is an online vocabulary platform that provides great practice for students of all ages. Though the images are not that great in some cases, it still gets the job done. Students have a variety of matching exercises to complete, and may even listen to and write each word. There's also a nifty little dictation exercise! Wonderful for self-study!

EnglishMediaLab provides dozens of lists and activities to choose from. There are memory games with or without audio, video lessons, interactive quizzes and online games that are great for beginners in particular.

Each of the above activities consolidates definitional or contextual information about the word and gives students the opportunity to own the word for themselves. Group discussion of word meanings also helps students learn new vocabulary by having to actively participate in their own learning.

WordSift, WordVis, Quizlet, Padlet, Knowji, Vocabulary Spelling City, ThingLink are also digital resources that support word learning, review, and playing with language tools and offer a wide range of advantages: hear pronunciations; read words in a variety of authentic examples; view photos and images related to words, reinforce word learning through interactive games; play with and manipulate language; discover rhyming words; and collaborate with classmates to create virtual words walls.

Bibliography

Alexander, H. G. *Meaning in Language*. Glenview: Scott, Foreman & Comp., 1969;

Graves, M.F. 2000. A vocabulary program to complement and bolster a middle-grade comprehension program. In B.M. Taylor, M.F. Graves, and P. Van Den Broek (eds.), *Reading for meaning: Fostering comprehension in the middle grades*. New York: Teachers College Press.

-<http://www.ldonline.org/article/14343/>

-<http://www.empoweringells.com/a18-tier-3-words/>

- <https://busyteacher.org/14471-esl-vocabulary-review-8-killer-online-resources.html>

- <https://www.teachthought.com/literacy/21-digital-tools-build-vocabulary/>

ISBN 978-606-92663-6-6
EDITURA "CARTEA VRÂNCEANĂ"

Focșani, 2020